

הזֹהַר הַקָּדוֹשׁ

זֹהַר וַאֲרַא

The Holy Zohar

Zohar Vaera

With English commentary by Zion Nefesh

Based on Zohar Hasulam, and the teachings of Rabbi Yehuda Halevi Ashlag

DailyZohar 2020 edition

** This is the first and an unedited edition. Please forgive any mistakes and share your comments by email to zion@dailyzohar.com

Future editions may include additional commentaries published on DailyZohar.com.

Copyright © 2020 DailyZohar.com, Zion Nefesh. All rights reserved.

You may share this file with your friends exactly AS IS. No change is allowed. You may print one copy for personal use and study. Reproduction and distribution beyond personal use of this file or parts of it without written permission is prohibited.

1. וַיִּדְבֹר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי ה' וְאַרְא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּאֵל שְׂדֵי וְגו'. רַבִּי אֲבָא פָתַח, (ישעיה כו) בְּטַחוּ בַּה' עַדִּי עַד כִּי בִּיה ה' צוֹר עוֹלָמִים. בְּטַחוּ בַּה' – כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בַּקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלִהְיוֹת בְּטַחוֹנָם בּוּ.

1. (שמות ו') וַיִּדְבֹר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי ה' וְאַרְא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּאֵל שְׂדֵי וְגו'. רַבִּי אֲבָא פָתַח, (ישעיה כ"ו) בְּטַחוּ בַּה' עַדִּי עַד כִּי בִּיה ה' צוֹר עוֹלָמִים. בְּטַחוּ בַּה', כָּל בְּנֵי עוֹלָמָא בְּעִינָן לְאַתְתֵּקָא בֵּיה בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלִמְהוֹי רוּזְעָנֵינוּ דְלָהוֹן בֵּיה.

2. אִם כֵּן, מָהוּ עַדִּי עַד? אֵלָּא בְּשִׁבְלִי שְׂמִיָּהּ הִתְקַף שֶׁל הָאָדָם בְּמָקוֹם שֶׁהוּא קוֹיָם וְקָשׁוּר שֶׁל הַכֹּל, וְנִקְרָא עַד, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בַּבֶּקֶר יֹאכֵל עֵד. וְעַד, זֶה מָקוֹם שֶׁאֲחֻז לְכָל הַצְּדִידִים, לְצַד זֶה וּלְצַד זֶה, לְהִתְקַיֵּם וְלִקְשֹׁר קֶשֶׁר שְׁלֵא יוּזוּ.

2. אִי הָכִי מָהוּ עַדִּי עַד. אֲכֵלָּא, בְּגִין דִּיהָא תִּקְפָּא דְבִר גָּשִׁי, בְּאַתֵּר דִּאִיהוּ קוֹיָמָא וְקָשׁוּרָא דְכֻלָּא, וְאַקְרִי עַד, וְהָא אוּקְמוּהָ, כְּמִהָ דְאַתְּ אֲמַר, (בראשית מ"ט) בַּבֶּקֶר יֹאכֵל עֵד. וְהָאִי עַד, אֲתֵר דִּאֲזוּיָד לְכָל סְטָרִין, לְסְטָרָא דָא, וְלְסְטָרָא דָא, לְאַתְקִיָּמָא, וְלְאַתְקִשְׁרָא קֶשֶׁרָא, דִּי לֹא תַעֲדִי.

3. וְהָ"עַד" הִיא תְּשׁוּקַת הַכֹּל בּוּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית מט) עַד תֵּאָוֹת גְּבַעַת עוֹלָם. מִי הֵם גְּבַעַת עוֹלָם? אֵלָּה הֵם שְׁתֵּי הָאֲמָהוֹת הַנִּקְבּוֹת, יוֹבֵל וְשִׁמְטָה, שֶׁנִּקְרָאוֹת גְּבַעַת עוֹלָם. עוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קו) מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. [יוֹבֵל וְשִׁמְטָה, כָּל אֶחָד מֵהֶם נִקְרָא עוֹלָם, וְהֵם נִקְרָאִים גְּבַעַת עוֹלָם].

3. וְהָאִי עַד, תִּיאוּבָתָא דְכֻלָּא בֵּיה, כְּמִהָ דְאַתְּ אֲמַר, (בראשית מ"ט, בראשית נ' ע"א רמ"ז ע"ב) עַד תֵּאָוֹת גְּבַעַת עוֹלָם. מֵאֵן אֵינֻן גְּבַעַת עוֹלָם. אֵלִין אֵינֻן תֵּרִין אֲמִהָן נִיָּקְבִי, יוֹבֵל, וְשִׁמְטָה, דִּאֲקָרוֹן גְּבַעַת עוֹלָם. עוֹלָם: כְּמִהָ דְאַתְּ אֲמַר, (תהלים ק"ו) בֵּין הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. (יוֹבֵל וְשִׁמְטָה כָּל חַד מִנְהוֹן אֲקָרִי עוֹלָם וְאִלִּין אֲקָרוֹן גְּבַעַת עוֹלָם)

Exodus 6:3

”וַיֹּאמֶר אֶל-אַבְרָהָם אֶל-יִצְחָק וְאֶל-יַעֲקֹב-בְּאֵל שְׂדֵי; וַיֹּשְׁמִי יְהוָה, לֹא נִדְעָתִי לָהֶם”

”I appeared to Abraham, to Isaac, and to Jacob, as God Almighty, but by my name YHVH I did not make myself known to them.”

Isaiah 26:4

”בְּטַחוּ בִּיהוָה, עַד־יָעֵד: כִּי בִּיה יְהוָה, צוֹר עוֹלָמִים”

”Trust in YHVH forever, For in GOD (YH) YHVH, who has formed the worlds”

The Zohar tells us that the entire world should have trust and get strength from YHVH. The verse aspect of ‘forever’, עַד־יָעֵד, is Zeir Anpin and the central column that unifies the Right and Left column.

‘YH’ ‘יה’ is one of the names of God that represents the upper three Sefirot. YHVH is the entire Tree of Life and the one who formed the worlds. The first ‘H’ ‘ה’ is for Binah that connects the upper level through Zeir Anpin to Malchut that is the lower ‘H’ ‘ה’ of the name.

Trust in YHVH gives us a connection to the Tree of Life. As the Zohar explains, it is not a ‘Jewish’ thing. It is for the entire world to follow.

The desire for the self of religious and political leaders all over the world creates separation between people on all levels. Every stupid, selfish religious leader wants a bigger center of influence of people and money. The same goes for political parties. They will do anything to separate their followers from others like them. They destroy

the world with this behavior. When the world is supposed to be united they create greater separation and the world suffers because of them.

It's time to come back to the roots of one and only simple faith in YHVH. The entire world should be a true 'Zionist' as we revealed in [DZ 1712](#).

The Zohar is about revealing the secrets of the YHVH system from the Torah, allowing us to get closer to the Tree of Life and draw light to our lives. We should put our trust only in YHVH and the Tree of Life. There is no one political or religious leader 'anointed' by God for us to follow until Mashiach.

Many students of the Daily Zohar are afraid to tell their rabbis or teachers of their 'outside' studies. They fear they will give them a 'face' or some resentment. In most cases the rabbi/teacher may use negative words, disguised as care for the student, to discourage him from continuing on the study of the Daily Zohar or any other place of study that is not under their name. They don't give you the freedom to expand your connection to YHVH beyond their rooms. If you ask them "Is it good to study more Zohar?" they will say yes. If you specify a different location then the reaction may be totally different.

It was hard for me to write these words because it does have a soft negative element because it points to the weakness and selfishness of others. I just feel it's time to draw 'swords' to protect your soul from losing the true unity with YHVH. I have no personal interest because I don't have an organization or classrooms to invite you in. The Daily Zohar is a website where I share my Zohar studies with you and thousands of others around the world.

It is important to have a regular place for services and study with like-minded people. But never limit your soul from seeking knowledge to develop greater faith and trust in YHVH. It's about your soul and its freedom to follow YHVH until you correct yourself.

4. וְתִיאוּבָתָא דִּילְהוֹן בְּהַאי עַד, דְּאִיהוּ קִיּוּמָא דְּכָל סְטָרִין. (מֵאֵי טַעמָא) תִּיאוּבָתָא דִּיּוּבְכָל לְגַבֵּי דְעַד, לְאַעְטָרָא לִיהָ, וּלְנִגְדָא עֲלִיהָ בְּרַכָּאן, וּלְאַרְקָא עֲלִיהָ מִבּוֹעֵין מִתִּיקִין, הָדָא הוּא דְכִתְיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ג') צִאֲיָנָה וְרִאֲיָנָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמִלְכָּה שְׁלֹמֹה בְּעֵטְרָה שִׁיעֵטְרָה לֹא אִמּוֹ. תִּיאוּבָתָא דְשִׁמְטָה, לְאַתְבָּרְכָא מְנִיָּה, וּלְאַתְנַהֲרָא מְנִיָּה. וְדָאֵי הָאֵי עַד תְּאֻתָּא גְּבֻעוֹת עוֹלָם אִיהוּ.

4. וְתִשׁוּקָתָם בְּעַד הַזֶּה, שֶׁהוּא קִיּוּם שֶׁל כָּל הַצִּדִּדִּים. [מֵהַ טַעַם] תִּשׁוּקַת הַיּוֹבֵל אֶל עַד, לְעֵטֶר אוֹתוֹ וּלְהַשְׁפִּיעַ עָלָיו בְּרָכוֹת, וּלְהַרְיֵק עָלָיו מַעֲיָנוֹת מִתּוֹקִים. זֶהוּ שְׂכָנוֹת (שִׁיר ג') צִאֲיָנָה וְרִאֲנָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמִלְכָּה שְׁלֹמֹה בְּעֵטֶרָה שִׁיעֵטֶרָה לֹא אִמּוֹ. תִּשׁוּקַת הַשְּׂמִטָּה לְהַתְבָּרֵךְ מִמֶּנּוּ וּלְהִיּוֹת מֵאִירָה מִמֶּנּוּ. וְדָאֵי שְׂעַד זֶה הוּא תְּאֻתָּא גְּבֻעַת עוֹלָם.

5. בְּגִין כֹּךְ, בְּטוּזוֹ בִּינִי עַדִּי עַד, דְּהָא מִתְמָן וּלְעִילָא, אֲתֵר טָמִיר (הוּא) וְגִזִּי אִיהוּ, דְּכָל יָכִיל לְאַתְדַּבְּקָא. אֲתֵר הוּא, דְּמִנִּיָּה נִפְקוּ וְאַצְטִיִּירוּ עֲלָמִין, הָדָא הוּא דְכִתְיב, כִּי בֵּית יְיָ צוּר עוֹלָמִים וְהוּא אֲתֵר גִּזִּי וְסִתִּים, וְעַל דָּא בְּטוּזוֹ בִּינִי עַדִּי עַד, עַד דְּכָא אִית רִשׁוֹ לְכָל בֵּר נֶשֶׁ לְאַסְתַּכְלָא בֵּיתָה, מִכָּאן וּלְהַלָּאָה, לִית לִיהָ רִשׁוֹ לְכָל נֶשֶׁ לְאַסְתַּכְלָא בֵּיתָה, דְּהָא אִיהוּ גִזִּי מִכָּלָא, וּבִמָּן

5. מִשּׁוּם כֹּךְ, בְּטָחוֹ בְּה' עַדִּי עַד, שְׁהָרִי מִשָּׁם וּלְמַעְלָה מְקוֹם טָמִיר [הוּא] וְגִזִּי הוּא, שְׁלֹא יָכִיל לְהַתְדַּבֵּק. מְקוֹם הוּא שְׂמַמְנִי יֵצְאוּ וְהַצְטִירוּ הָעוֹלָמוֹת, זֶהוּ שְׂכָנוֹת כִּי בֵּית ה' צוּר עוֹלָמִים. וְהוּא מְקוֹם גִּזִּי וְסִתִּים, וְעַל זֶה בְּטָחוֹ בְּה' עַדִּי עַד. עַד כָּאן יֵשׁ רִשׁוֹת לְכָל אָדָם לְהַסְתַּכֵּל בּוֹ, מִכָּאן וְהַלָּאָה אֵין רִשׁוֹת לְאָדָם לְהַסְתַּכֵּל בּוֹ, שְׁהָרִי הוּא גִזִּי מִכָּלָא, וּמִי הוּא

אִיהוּ יְהוָה יְדוּד. הַמִּתְמַן אֶצְטִירוּ עֲלֵמִין כְּלָהוּ, וְלִית בִּמָּן
יְהוָה יְהוָה. שְׁמִשָּׁם הֶצְטִירוּ כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְאִין
מִי שְׁעוּמֵד עַל אוֹתוֹ מְקוֹם.

6. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, קָרָא אוֹכּוּז עָלֶיהָ, שְׁכָתוֹב (דְּבָרִים ד') כִּי שָׁאֵל נָא לְיָמִים
רַאשׁוֹנִים וְגו'. עַד כָּאן יֵשׁ רִשּׁוֹת לְאָדָם
לְהִסְתַּכֵּל, מִכָּאן וְלְהִלָּאָה אֵין מִי שְׁיָכוֹל
לְעַמֵּד עָלָיו.

Deuteronomy 4:32

כִּי שָׁאֵל-נָא לְיָמִים רַאשִׁימִים אֲשֶׁר-הָיוּ לִפְנֵי, לְמִן-הָיוֹם אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים אָדָם עַל-הָאָרֶץ, וְלִמְקָצָה הַשָּׁמַיִם, וְעַד-
”קָצָה הַשָּׁמַיִם: הִנֵּהיָה, כְּדָבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה, אוֹ, הַנְּשֻׁמָּע כְּמָהוּ

”Indeed, ask now concerning the former days which were before you, since the day
that God created man on the earth, and inquire from one end of the heavens to the
other. Has anything been done like this great thing, or has anything been heard like
it?”

The Zohar explains that ‘the former days’ is the aspect of the six Sefirot of Zeir Anpin
that represent the process of Creation.

Kabbalah teaches us that each sefira has its own 10 sefirot. The Zohar tells us that we
can connect to the lower seven Sefirot, which are Chessed to Malchut, but we can’t
have an understanding of the upper three Sefirot of Keter, Chokmah and Binah of each
level. The upper three sefirot are presented with the letters YH יה, of the YHVH name.
We can’t understand the sefirot of Keter, Chokmah and Binah of Chessed or any of the
other lower Sefirot because the upper three hold the light of the Endless that drives
each level below it.

Deuteronomy 29:28

”הַנְּסֻתֶּרֶת-לִיהוָה, אֲלֵהֵינוּ; וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ, עַד-עוֹלָם-לְעֶשְׂוֹת, אֶת-כָּל-דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת.”

“The concealed belong to YHVH our God, but the things that are revealed belong to
us and to our children forever, that we may do all the words of this law.”

After the Hebrew word for ‘concealed’ הַנְּסֻתֶּרֶת-לִיהוָה we see the YH יה (Upper three
Sefirot). Before the ‘revealed’ הַנִּגְלֹת we see the letter ו V that represents Zeir Anpin.

The upper three are concealed because they have the light of the Endless that drives
all the levels below it. To see or understand it is like having the ability to control it and
that is impossible for us as created beings. We can not command our brain to drive
our body into actions. We can have faith and do actions on the lower levels to get the
support of the upper Sefirot but we can not control it.

We can have a strong faith and build vessels with our actions but the light from the
upper levels comes only if the Endless light allows it to flow down to us.

The Endless is beyond our grasp and we connect to it only with faith as we studied
in [DZ 1715 – ‘Faith is the key’](#).

7. דְּבַר אֲזוּר בְּטוּזוֹ בִּינִי עָרִי עַד, כָּל יוֹמוֹי דְּבַר זֵשׁ,
בְּעִי לְאֶתְתִּיקָפָא בֵּיתָה בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, (דהכי אמר
דוד (תהלים כ"ה) אלהי בר בטחתי אל אבושה אל
יעלצו אויבי לי) ומאן דְּשִׁי בֵּיתָה, בְּטוּזוּנִיָּה וְתוֹקְפִיָּה
בְּדָקָא יֵאוֹת, לֹא יִכְלִין לְאִבְשָׁא לִיהָ, כָּל בְּנֵי

7. דְּבַר אַחֵר בְּטַחוּ בְּה' עָרִי עַד – כָּל יָמֵי
הָאָדָם צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק בְּקוּדְשׁ- בְּרוּךְ-
הוּא, [שְׁכָּח אָמַר דָּוִד, (תהלים כה) אֱלֹהֵי בָּר
בְּטַחְתִּי אֶל אֲבוּשָׁה אֶל יַעֲלִצוּ אוֹיְבֵי לִי] וּמִי
שֶׁשָּׂם בּוֹ בְּטַחוֹנוֹ וְתִקְפוֹ כְּרָאוּי, לֹא יִכְוָלִים
לְהִרְע לוֹ כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם. [שְׁכָּח אָמַר

דוד, (תהלים כה) אלהי בך בטחתי אל
אבושה אל יעלצו אויבי לין שכל מי ששם
תקפו בשם הקדוש, מתקנים בעולם.

עלמא. (דהכי אמר דוד (תהלים כ"ה) אלהי בך בטחתי
אל אבושה אל יעלצו אויבי לי) דכל מאן דשיי תוקפיה
בשמא קדישא, אתקיים בעלמא.

8. מה הטעם? משום שהעולם מתקנים בשמו
הקדוש. זהו שכתוב כי ביה ה' צור עולמים,
ציר העולמים. שהרי בשתי אותיות נבראו
העולמות, העולם הזה והעולם הבא. העולם
הזה נברא בדין, ועל דין עומד, זהו שכתוב
בראשית ברא אלהים. מה הטעם? כדי
שינהגו בני אדם בדין, ולא יצאו מהדרך
החוצה.

8. מאי טעמא, בגין דעלמא, בשמיה קדישא אתקיים.
הדא הוא דכתיב, (ישעיה כ"ו) כי ביה יי (דף כ"ב
ע"ב) צור עולמים: ציר עולמין. דהא בתרין אתון,
אתברון עולמין, עלמא דין, ועלמא דאתי. עלמא דא,
בדינא אתברי, ועל דינא קיימא, הדא הוא
דכתיב, (בראשית א') בראשית ברא אלהים. מאי
טעמא, בגין דיתנהגון בני נשא בדינא, ולא יפקון
מאורזא לבר.

9. בא ראה, כתוב וידבר אלהים אל משה,
גזרת הדין שעומדת עליו. מה כתוב
למעלה? (שמות ה) וישב משה אל ה' ויאמר
אדני, באל"ף דל"ת נו"ן יו"ד. ראה תקפו
של משה בראשית נבואתו, לא נחה רוחו
במקום הזה, אמר, אדני למה הרעתה לעם
הזה וגו', ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך
הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך. מי
הוא שיאמר כך? אלא משה, שידע שדרגה
אחרת עליונה מעתדת לו.

9. תא וזוי כתיב וידבר אלהים אל משה, גזירת דינא
דקיימא עליה, מה כתיב לעילא, (שמות ה') וישב
משה אל ה', ויאמר אדני, באל"ף דל"ת נו"ן יו"ד. וזוי
תוקפא דמשה, בשירותא דנביאותיה, לא נזו רווחיה
בהאי אתר, אמר, אדני למה הרעתה לעם הזה וגו',
ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה
והצל לא הצלת את עמך. מאן הוא דיימא בדין, אלא
משה, דידע, דהא דרגא אורא עלאה זמין ליה.

Genesis 1:1

“בראשית, ברא אלהים”

“In the beginning God Created..”

The Zohar teaches us that the name ‘God’, אֱלֹהִים, ELOHIM implies a decree of judgment. It means that the world was created with the aspect of judgment. People could follow the laws of the Torah to stay on the path and avoid the judgment.

We were created as body and soul and a judgment must be present to force the two working together. Without the imposed decree that God made the body would not be able to exist.

Everything created in this world was made by the name אֱלֹהִים, ELOHIM. The story of Creation in the beginning of the Torah has ten sayings of “and God (ELOHIM) said ‘Let there be...’”. These sayings are the aspect of the Ten Sefirot. They are ‘vessels’ that channel down for the Light of the Endless.

YHVH is the name that brings mercy to the world. It is the root of the Ten Sefirot and the 13 attributes of God (YHVH) that is light coming from the Endless.

10. אמר רבי יצחק, בראשית שנתן לו
הבית, צנה אותה באיש שמצנה את ביתו

10. אמר רבי יצחק, בשירותא דאתיהיב ליה ביתא,
פקיד לה, כבר נש דפקיד לביתיה, ואמר כל מאן

וַיֹּאמֶר כָּל מִה שְׂרוּצָה לֵילָא פְּחַד. אַף כֶּךָ מִשֶּׁה
לְבֵיתוֹ אָמַר וְלֹא פְּחַד.

הַבְּעִי בְּלֹא דְוִיכּוֹ. אוֹף הָכִי מִשֶּׁה, לְבֵיתִיהָ קָאָמַר, וְלֹא
דְוִיכּוֹ.

11. דְּבַר אַחֲרֵי וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים – גִּזְרֵת
הַדִּין. [משום כך] וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי ה' – דְּרָגָה
אַחֲרֵת שֶׁל רַחֲמִים. וְכַאֲן נִקְשָׁר הַכֹּל בְּאַחַד,
דִּין וְרַחֲמִים. זֶהוּ שְׁכַתוֹב וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי ה'.
אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן (רַבִּי יוֹסִי), אִם כְּתוּב וַיְדַבֵּר
אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה אֲנִי ה', הֵייתִי אוֹמֵר כֶּךָ.
אֲלֹא לֹא כְּתוּב, אֲלֹא וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה
בְּהִתְחַלָּה, וְאַחֲרֵי כֵן וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי ה',
שְׁמַשְׁמַע דְּרָגָה אַחֲרֵי דְרָגָה.

11. דְּבַר אַחֲרֵי וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים, גִּזְרֵת דִּינָא, (בְּגִין
כך) וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יי', דְּרָגָה אַחֲרֵת דְּרַחֲמִים. וְהָכֵא
אַתְקַשְׁרֵי כּוֹלָא בְּזוּדָא, דִּינָא וְרַחֲמִים. הָדָא הוּא דְכַתִּיב,
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יי'. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן ("נ"א רב"י יוסי") אִי
כְּתִיב וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה אֲנִי ה', הֵינָא אָמַר הָכִי.
אֲלֹא לֹא כְּתִיב, אֲלֹא וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה
בְּקִדְמוּתָא, וְלִבְתֵּר וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי ה', דְּמִשְׁמַע דְּרָגָה
בְּתֵר דְּרָגָה.

12. וַאֲמַר רַבִּי יוֹסִי, מִשֶּׁה, אֲלִמְלָא שְׁהִיָּה
בְּעַל הַבֵּית, אִישׁ הָאֱלֹהִים, הִיָּה נִעְנָשׁ עַל מַה
שְׁאָמַר, אֲבָל מִשּׁוּם זֶה לֹא נִעְנָשׁ. לְאָדָם
שֶׁנִּפְלָה לוֹ קִטְטָה בְּאַשְׁתּוֹ, וַאֲמַר לָהּ דְּבָרִים.
הִיא הִתְחַלְּהָ לְהִתְרַעֵם. כִּיֵּן שְׁהִתְחַלְּהָ
דְּבַר, הִיָּה שֶׁם הַמֶּלֶךְ, נָטַל הַמֶּלֶךְ אֶת הַדְּבוּר,
וְהִיא שְׁתַּקָּה וּפְסָקָה לְדְבַר. אָמַר לוֹ הַמֶּלֶךְ:
וְכִי לֹא יָדַעְתָּ שְׁאֲנִי הַמֶּלֶךְ וּלְפָנַי דְּבַרְתָּ
דְּבָרִים אֲלוֹ? בְּכִיכּוֹל אַף כֶּךָ מִשֶּׁה, וַיִּשָּׁב מֹשֶׁה
אֶל ה' וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי לְמָה הִרְעַתָּה וְגו'. מִיד –
וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה, הִתְחַלֵּל לְהִתְרַעֵם.
מִיד נָטַל הַמֶּלֶךְ הַדְּבוּר וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי ה',
וְלֹא יָדַעְתָּ שְׁאֲנִי הוּא הַמֶּלֶךְ וּלְפָנַי דְּבַרְתָּ
דְּבָרִים אֱלֹהִים?

12. וַאֲמַר רַבִּי יוֹסִי, מִשֶּׁה, אֲלִמְלָא דְהִיָּה בְּמֵרִיָּה
דְּבֵיתָא, אִישׁ הָאֱלֹהִים, אֲתַעְנָשׁ עַל מַה דְּאָמַר, אֲבָל
בְּגִינֵי הָאִי, לֹא אֲתַעְנָשׁ. לְבַר נָשׁ דְּנָפַל לִיהָ קִטְטָה
בְּדְבֵיתָהּ, וַאֲמַר לָהּ מַלְכִּין, שְׂרָאָתָהּ הִיא לְאַתְרַעֲמָא, כִּיֵּן
דְּשְׂאֵרִית מַלְכָּה, הִיָּה תַבְנִין מַלְכָּא, נָטַל מַלְכָּא מַלְכָּה,
וְהִיא שְׁתַּקָּה וּפְסָקָה לְמַלְכָּא. אָמַר לִיהָ מַלְכָּא, וְכִי לֹא
יָדַעְתָּ דְּאֲנָא הוּא מַלְכָּא, וּבִמְקָמֵי מַלְכִּית מַלְכִּין אֲלִין,
כְּכִיכּוֹל אוֹף הָכִי מִשֶּׁה, וַיִּשָּׁב מֹשֶׁה אֶל יי' וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי
לְמָה הִרְעַתָּה וְגו'. מִיד, וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה, שְׂאֵרִי
לְאַתְרַעֲמָא, מִיד נָטַל מַלְכָּא מַלְכָּה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יי'
וְלֹא יָדַעְתָּ דְּאֲנָא הוּא מַלְכָּא, וּבִמְקָמֵי מַלְכִּית מַלְכִּין
אֲלִין.

Exodus 6:1

” וַיֹּאמֶר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה, עֲתָה תֵּרָאֶה, אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לְפָרְעֹה: כִּי בִּיד חֲזָקָה, יִשְׁלַחֶם, וּבִיד חֲזָקָה, יִגְרָשֶׁם מֵאֶרֶץ.”

“Then YHVH said to Moses, “Now you shall see what I will do to Pharaoh; for under compulsion he will let them go, and under compulsion he will drive them out of his land.”

The above is the last verse from the portion of Shemot where God (YHVH) promises the Redemption from Egypt.

Exodus 6:2

” וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים, אֶל-מֹשֶׁה; וַיֹּאמֶר אֵלָיו, יְהוָה: ”

“God (YHVH, אֱלֹהִים) spoke to Moses and said to him, “I am the LORD (יהוה).”

Then God with the aspect of judgment comes to Moses to tell that the decree over the Egyptian has been made and now God in the aspect of Mercy (YHVH) is on the side of the Israelites.

Exodus 6:3

” וְאָרָא, אֶל-אַבְרָהָם אֶל-יִצְחָק וְאֶל-יַעֲקֹב—בְּאֵל שַׁדַּי; וְשָׁמִי יְהוָה, לֹא נִדְעָתִי לָהֶם”

“and I appeared to Abraham, Isaac, and Jacob, as God Almighty (אל שדי), but by My name, YHVH, I did not make Myself known to them.”

God (YHVH) explains to Moses that he revealed himself to Abraham, Isaac, and Jacob only at the level of ‘God Almighty’ that is the name “אל שדי”. This name represents God at the level of Chesed that is the bridge to Binah and the upper light and from Yessod to Malchut.

Now it’s time for the complete revelation of YHVH on all the levels below Binah, bringing the light to Zeir Anpin and closer to the people. That was done after the Exodus in Mount Sinai when the Israelites received the Torah.

Exodus 6:4

”וְגַם הִקְמַתִּי אֶת-בְּרִיתִי אִתָּם, לָתֵת לָהֶם אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן—אֶת אֶרֶץ מִגְרֵיהֶם, אֲשֶׁר-גָּרוּ בָּהּ.”

“I also established my covenant with them to give them the land of Canaan, the land in which they lived as sojourners.”

The covenant that God promised the fathers will be fulfilled when God takes them from Egypt to the Promised Land. They will experience the ultimate unification of the Light and Vessel, Zeir Anpin (YHVH) and Malchut (the Promised Land).

Sefira	Name
Keter	אֵלֶּהָ
Chokmah	יָהּ
Binah	יְהוָה
Daat	אֵלֶּהָ
Chessed	אֵל
Gevurah	אֱלֹהִים
Tiferet	יְהוָה
Netzach	יְהוָה עֲבָאוֹת
Hod	אֱלֹהִים עֲבָאוֹת
Yessod	אֵל וְזֵי, אֵל שֶׁדִּי
Malchut	אֲדֹנָי

Each one of the different names of God in the Torah represents a level of revelation of the Endless light. The Endless Light sustains the entire Tree of Life and each Sefira has a holy name that governs it.

When the Final Redemption arrives we will experience the light of the Entire Tree of Life without the levels of the lower seven Sefirot. The name that will control everything is going to be a new one. Because the seven Sefirot will be full of light and no process to follow for achieving it. The prophet Zechariah hints that the new name will be YHYH. Zechariah 14:9

”וְיְהוָה יְהוָה לְמֶלֶךְ, עַל-כָּל-הָאָרֶץ; בַּיּוֹם הַהוּא, יְהוָה יְהוָה אֶחָד—וְשֵׁמוֹ אֶחָד”

“And YHVH will be king over all the earth. On that day YHVH will be (YHYH) one and his name one”

13. וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי. למה שונה השם כאן מאלה שלמעלה? אלא, למלך שהיתה לו בת שלא נשאה, והיה לו אהוב. כשרצה המלך לדבר עם אותו אהוב, שולח את בתו לדבר עמו, והיה המלך על יד בתו מדבר עמו. בא זמן בתו להנשא. אותו יום שנשאה אמר המלך: קראו את הבת מלכה גבירה. ואמר לה: עד כאן דברתי על ידך עם מי שדברתי, מכאן והלאה אני אומר לבעלך, והוא יאמר למי שצריך. לימים אמר לה בעלה דברים לפני המלך, ועד שהיא התחילה לדבר, נטל המלך את הדבר ואמר לו: וכי אני המלך? שער היום הזה לא דבר איש עמי אלא על ידי בתי, [עד שלא נשאה] ואני נתתי לך את בתי ודברתי עמך בגלוי מה שלא עשיתי לאחר.

14. כה, וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי, כשהוא בביתי טרם שנשאה, ולא דברו עמי פנים בפנים כמו שעשיתי לך, ואתה בראשית דברך דברת לבתי לפני דברים אלו? אלא משום כך וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי ה' לא נודעתי להם, לדבר עמם בדרגה זו שדברתי בה עמך.

13. וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי. אמאי שני שמא הכא מאלין דלעילא. אלא למלכא, דהוה ליה ברתא, דלא אתנסיבת, והוה ליה רווימא. כד בעי מלכא למלכא ברהוה רווימא, משדר לברתיה למלכא עמיה, והוה מלכא על ידא דברתיה, במליל עמיה. אתא זמנא דברתיה לאתנסיבא, ההוא יומא דאתנסיבת, אמר מלכא, קרון לה לברתא, קרוספונגא מטרונתא. ואמר לה, עד הכא, מלילנא על ידך, למאן דמלילנא מכאן וכהלאה אנא אימא לבעליך, והוא ימא למאן דאצטריך. ליומין, אמר לה בעלה מלך קמי מלכא, עד דהיא שראת למלכא, נטל מלכא מלה, אמר ליה, ולא אנא מלכא, דער יומא דא לא מליל אינש עמי, אלא על ידא דברתי, (עד לא נסיבת) ואנא יהיבנא לך ברתא, ומלילנא עמך באתנסיבא, מה דלא עבידנא לאזנא.

14. כה, וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי, כד איהי בביתי ולא אתנסיבת, ולא מלילו עמי אנפין באנפין, כמה דעבידנא לך. ואת, בשירותא דמלכא, מלילת לברתי קמי מלך אלן, אלא בגיני כך, וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי ה' לא נודעתי להם, למלכא עמוהן בדרגא דא דערמך מלילנא.

Exodus 6:3

“וארא, אל-אברהם אל-יצחק ואל-יעקב באל שדי; ושמי יהוה, לא נודעתי להם”

“and I appeared to Abraham, Isaac, and Jacob, as God Almighty (אל שדי), but by My name, YHVH, I did not make Myself known to them.”

God is telling Moses that he didn't reveal himself to the fathers Abraham, Isaac, and Jacob as he is going to reveal himself to Moses.

Moses was elevated to the level of Da'at.

Da'at is a Sefirah that comes to life when Chokmah and Binah unify. Without Da'at there is no flow of light to the lower levels and without Moses Zeir Anpin and the Torah couldn't be revealed.

Watch the video below.

15. רבי יוסי (רבי יוסא) פתח, (תהלים כד) לְדוֹד מְזִמּוֹר לֵה' הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבֵּל וְיֹשְׁבֵי בָהּ. הָאָרֶץ – זוּ הָאָרֶץ הַקְדוּשָׁה שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא עוֹמֶדֶת לְהַשְׁקוֹת מִמֶּנּוּ וּלְהַתְבָּרֵךְ מִמֶּנּוּ בְּרֵאשׁוֹנָה, וְאַחֵר כִּךָּ מִמֶּנּוּ נִשְׁקָה כָּל הָעוֹלָם. תִּבֵּל וְיֹשְׁבֵי בָהּ – אֵלּוּ שָׂאֵר הָאֲרָצוֹת שֶׁשׁוֹתוֹת מִמֶּנּוּ. מִנֵּין לָנוּ? שְׁפָתוֹב (תהלים ט) וְהוּא יִשְׁפֹּט תִּבֵּל בְּצֶדֶק.

16. כִּי הוּא עַל יָמִים יִסְדָּהּ, אֵלֶּיךָ (דף כ"ג ע"א) שְׁבַעַה עֲמוּדִים, דָּאֲרַעָא סְמִיכָא עֲלִייהוּ. וְאֵינּוֹן שְׁבַעַה יָמִים. וַיִּם כְּנֶרֶת שְׁלֵטָא עֲלִייהוּ. אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, לֹא תִימָא דְשִׁלְטָא עֲלִייהוּ, אֲכָלָא דָאֲתַמְלִיָּא מִנִּיהוּ. וְעַל נְהָרוֹת יְכֻנְנָהּ, מֵאֵן אֵינּוֹן נְהָרוֹת. אֲכָלָא, כְּמָה דָאֲתָא אָמַר, (תהלים צ"ג) נְשִׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם וְשִׂאוּ נְהָרוֹת דְּכִיָּם, אֲוֹתָם נְהָרוֹת כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר (בראשית ד) וְנָהָר יֵצֵא מִעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הָעֵץ, וּמִשּׁוּם כִּךָּ וְעַל נְהָרוֹת יְכֻנְנָהּ.

17. בֵּא רְאָה, אֶרֶץ זוֹ נִקְרְאָתָא אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. יַעֲקֹב שֶׁהוּא יִשְׂרָאֵל לְמָה לֹא שׁוֹלֵט עַל זֶה כְּמוֹ מֹשֶׁה, שֶׁהָיָה כְּתוּב וְאָרָא אֵל אֲבִרָהָם אֵל יִצְחָק וְאֵל יַעֲקֹב בָּאֵל שְׂדֵי וְלֹא יוֹתֵר?

15. רַבִּי יוֹסִי (נ"א רבי יוסא) פָּתַח, (תהלים כ"ד) לְדוֹד מְזִמּוֹר לֵי' הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבֵּל וְיֹשְׁבֵי בָהּ. הָאָרֶץ: דָּא אֲרַעָא קַדִּישָׁא דְיִשְׂרָאֵל, דָּאִיהִי קַיִימָא לְאֲתִשְׁקִיָּא מִנִּיהּ, וּלְאֲתַבְרָכָא מִנִּיהּ בְּקַדְמִיתָא, וּלְבִתְרָא מִנִּיהּ אֲתִשְׁקִיָּא עֲלֵמָא כָּלָא. תִּבֵּל וְיֹשְׁבֵי בָהּ: דָּא שְׂאֵר אֲרַעָאן, דְּשִׁתְּאֵן מִינֵהּ, מִנָּה כָּן. דְּכִתִּיב, (תהלים ט') וְהוּא יִשְׁפֹּט תִּבֵּל בְּצֶדֶק.

16. כִּי הוּא עַל יָמִים יִסְדָּהּ, אֵלֶּיךָ (דף כ"ג ע"א) שְׁבַעַה עֲמוּדִים, דָּאֲרַעָא סְמִיכָא עֲלִייהוּ. וְאֵינּוֹן שְׁבַעַה יָמִים. וַיִּם כְּנֶרֶת שְׁלֵטָא עֲלִייהוּ. אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, לֹא תִימָא דְשִׁלְטָא עֲלִייהוּ, אֲכָלָא דָאֲתַמְלִיָּא מִנִּיהוּ. וְעַל נְהָרוֹת יְכֻנְנָהּ, מֵאֵן אֵינּוֹן נְהָרוֹת. אֲכָלָא, כְּמָה דָאֲתָא אָמַר, (תהלים צ"ג) נְשִׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם וְשִׂאוּ נְהָרוֹת דְּכִיָּם, אֵינּוֹן נְהָרוֹת, כְּמָה דָאֲתָא אָמַר, (בראשית ב') וְנָהָר יֵצֵא מִעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הָעֵץ, וּבְגִין כִּךָּ, וְעַל נְהָרוֹת יְכֻנְנָהּ.

17. תָּא וְזוּי, הָאִי אֶרֶץ, אֲקָרִי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. יַעֲקֹב דָּאִיהוּ יִשְׂרָאֵל, אֲמַאי לֹא שְׁלִיט עַל דָּא כְּמֹשֶׁה, דָּהָא כְּתִיב וְאָרָא אֵל אֲבִרָהָם אֵל יִצְחָק וְאֵל יַעֲקֹב בָּאֵל שְׂדֵי וְלֹא יוֹתֵר.

Psalms 24:1

לְדוֹד, מְזִמּוֹר:

”לִיהוָה, הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ; תִּבֵּל, וְיֹשְׁבֵי בָהּ

“A Psalm of David. The land is YHVH’S, and all it contains, The world, and those who dwell in it”

The Zohar explains that ‘The land’ is a reference to the Holy Land of Israel. ‘The world and those who dwell in it’ is the rest of the world.

The Holy Land receives the blessings from God then it turns a channel of sustenance for the entire world.

Psalms 24:2

”כִּי-הוּא, עַל-יָמִים יִסְדָּהּ; וְעַל-נְהָרוֹת, יְכֻנְנָהּ”

“For He has founded it (The Land) upon the seas And established it upon the rivers”
The ‘seas’ is the aspect of the seven Sefirot that is the foundation of the world. ‘The Rivers’ are the Sefirot of Yessod of Zeir Anpin. Yessod is called ‘River’ because it provides a flow of sustenance from the central column to Malchut.

Genesis 2:10

“וְנָהָר יֵצֵא מֵעֵדֶן, לְהַשְׁקוֹת אֶת-הַגֶּן”

“A river flowed out of Eden to water the garden”

The ‘garden’ (lower) is Malchut.

Those who go against Israelites around the world disconnect themselves from the channels of sustenance. This can be easily proven by finding out the presence of Israelites in a specific place of the country. Countries that drove out the Jews opened big gates of negativity to come to their countries. They are behind in all aspects of life comparing to other countries.

Isaiah 19:5 (read the entire chapter)

“וַיִּנָּשְׁתּוּ-מִיָּם, מַהִיָּם; וְנָהָר, יִיָּחַר וַיִּבָּשׁ”

“And the waters shall fail from the sea, and the river shall be drained dry,”

It is a good place to bring the study of Tikkun 43 from Tikunei Zohar.

<http://dailyzohar.com/daily-zohar-632-2/>

<http://dailyzohar.com/daily-zohar-633/>

<http://dailyzohar.com/daily-zohar-634/>

It's good to read/scan Tikkun 43. It helps keep the river flow.

תקונא ארבעין ותלת

בראשית תמן את"ר יב"ש, ודא איהו ונהר יחרב ויבש (שם ה), בההוא זמנא דאיהו יבש ואיהי יבשה, צווחין בנין לתתא ביהודא ואמרין שמע ישראל, ואין קול ואין עונה, הדא הוא דכתיב (משלי א כח) אז יקראונו ולא אענה.

והכי מאן דגרים דאסתלק קבלה וחקמתא מאורייתא דבעל פה ומאורייתא דבכתב, וגרים דלא ישתדלון בהון, ואמרין דלא אית אלא פשט באורייתא ובתלמודא, בודאי כאלו הוא יסלק נביעו מההוא נהר ומההוא גן, ווי ליה טב ליה דלא אתברי בעלמא ולא יוליף ההיא אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה, דאתחשב ליה כאלו אחזור עלמא לתהו ובהו, וגרים ענייתא בעלמא ואורד גלותא.

ויאמר אלהי"ם תדשא הארץ דשא וכו' (בראשית א יא), אומר רבי אלעזר אבא וקא קרא ליה יבשה, מאן תדשא הארץ, אומר ליה ברי הכי אוליף תיובתא לכל בני עלמא, דאם בר נש יחזור בתיובתא, נחית לה נביעו דאסתלק, ומה דהוה יבשה קרא לה ארץ, ונהר דהוה חרב ויבש קרא ליה מקוה המים וימים, הדא הוא דכתיב (שם י) ויקרא אלהי"ם ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים, בההוא זמנא דאתקרי ארץ מה כתיב ביה (שם יא) ויאמר אלהי"ם תדשא הארץ, לאפקא ורעין ואיבין דאינון נשמתין (דף פב ע"ב) כל חד לזניהו, אליו נשמתין דאתגזרו מכורסי יקריה, ואליו רוחין דאתגזרו ממלאכים, ואליו נפשין דאתגזרו מאופנים, כל חד אפיק לזניהו לכל חד כדקא יאות, עץ פרי דא תלמיד חכם, עושה פרי דא בת זוגיה, לכל חד כדקא יאות, (כל חד אפיק לזנוי).

ועוד עץ פרי דא עמודא דאמצעיתא, עושה פרי דא צדיק, אשר זרעו בו על הארץ דא שכינתא, דכל זרעין אתכלילן בה, והכא פקודא דפרה ורבקה למעבד אבין וזרעין, הדא הוא דכתיב (ישעיה מה יח) לא תהו בראה לשבת יצרה, ומאן דאתבטל מפרה ורבקה, כאלו אתזר לההיא ארץ יבשה, ומנע ברכאן מינה, כל חד לפום דרגיה, מאן דפגים לתתא פגים לעילא, לאתר דאתגזר נשמתיה.

18. אלא, יעקב הא אוקימנא, נטל ביתא דליתתא, ואשתביק מניה ביתא דלעילא. ועם ביתא דליתתא, אתקין ביתא דלעילא, בתריסר שבטין, בשבעין ענפין, והא אוקמוה. משה, נטל ביתא דלעילא, ושבביק ביתא דליתתא. ועל דא, כתיב ביעקב באל שדי. באל שדי מליכ עמיה קודשא בריך הוא, וכל יתיר. ושמי יי לא נודעתי להם, למלכא עמהון בדרגא דא דאיהו עכא. עמם בדרגה זו שהיא עליונה.

19. וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב. אמר רבי זוויא, תושבון דאבהן יעקב הוה, דהוא שלימו דכלא. בכלהו כתיב, אל אברהם, אל יצחק, וביתא אתוסף את זור, דכתיב, ואל יעקב. אתוסף ביה ו, לאוואה דאיהו שלימא יתיר מכלהו. ועם כל דא, לא זכה לאשתמישא ביה כמשה.

20. (שמות ו') וגם הקימותי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען, בגין דאתגזרו. דכל מאן דאתגזר, זרית ארעא, דהא לא זרית ארעא, אלא צדיק, וכל מאן דאתגזר, אקרי צדיק. דכתיב, (ישעיה ס') ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ, כל מאן דאתגזר, ונטיר האי את קיימא, אקרי צדיק, הא וזו מן יוסף, דכל יומיו לא אקרי צדיק, עד דנטיר ההוא ברית, את קיימא קדישא. כיון דנטיר ליה, אקרי צדיק, יוסף הצדיק.

Exodus 6:3

”וארא, אל-אברהם אל-יצחק ואל-יעקב-באל שדי; ושמי יהוה, לא נודעתי להם”

“I appeared to Abraham, to Isaac, and to Jacob, as God Almighty, but by my name YHVH I did not make myself known to them.”

God prepares Moses for the mission of taking the Israelites out of Egypt. He tells him that he revealed himself to Abraham, Isaac, and Jacob with the name אל-שדי (El Shaddai) but not with the higher name, YHVH.

22. תָּא וְזוּי, אֵית גִּוּנִין דְּמִתְוַזְזִין, וְאֵית גִּוּנִין דְּלֹא מִתְוַזְזִין. וְאֵלֶּין וְאֵלֶּין, אֵינֹן רְזָא עֲלָאָה דְּמִהִיבְמוּתָא, וּבְנֵי נְשָׂא לֹא יִדְעִין לִיה, וְלֹא מִסְתַּכְלִין בֵּיה וְאֵלֶּין דְּמִתְוַזְזִין, לֹא זָכָה בְּהוּ בְּר נֶשֶׁ, עַד דָּאֲתוּ אֲבָהֶן, וְקִיבִיבוּ עָלֵיהוּ. וְעַל דָּא כְּתִיב וְאַרְא, דְּחֻמּוֹ, אֵינֹן גִּוּנִין דָּאֲתַנְכִּלִּין.

23. ובאן גוֹנִין דַּאֲתַגְלִיין. אינן דאָל שַׁדִּי, דַּאֲנִין גּוֹנִין דִּזְיִזוּ עֵילָאָה (נ"א חִיזוּ דגוֹנִין עֵלָאין) וְאֵלֶין אַתּוּזְיִין. וְגוֹנִין דִּלְעֵילָא, סְתִימִין דִּלָּא אַתּוּזְיִין, לָא קָאִים אִינִישׁ עֲלֵיהּ, בַּר מְבוּשָׁה. וְעַל דָּא בְּתִיב, וּשְׁמִי יי' לָא נִודַעְתִּי לָהֶם, לָא אַתְגְּלִיתִי לֹון בְּגוֹנִין עֲלָאִין. וְאִי תִיבָא, דַּאֲבָהֶן לָא הוּוּ יִדְעִי בְּהוּ. אָלָא הוּוּ יִדְעִי, מַגּוּ אִנִּין דַּאֲתַגְלִיין.

23. ומה הגונים שהתגלו? אותם של אל שדי, שהם גונים של מראה עליון (מראה של גונים עליונים), ואלו נראים. והגונים שלמעלה נסתרים שלא נראים, לא עמד איש עליהם פֶּרט למשה. ועל זה כתוב ושמי ה' לא נודעתי להם, לא התגליתי להם בגונים עליונים. ואם תאמר שהאבות לא הכירו אותם – אלא הם הכירו אותם מתוך אלו שהתגלו.

“וַאֲרָא, אֶל-אַבְרָהָם אֶל-יִצְחָק וְאֶל-יַעֲקֹב—בְּאֵל שַׁדַּי; וְשָׁמִי יְהוָה, לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם.”

“I appeared to Abraham, to Isaac, and to Jacob, as God Almighty, but by my name YHVH I did not make myself known to them.”

Rabbi Shimon tells his son that the great secret concealed in this verse is related to the different revelations of the sefirot.

Moses continued the correction of Adam and he was born with the pure and high soul of Abel, the son of Adam. Moses like Abel was also a keeper of sheep. That puts Moses high on the Tree of Life.

Up until Moses, the Tree of Life didn't have all the vessels in this world to channel its Light. Abraham was the first to connect to the upper three Sefirot and he established the channel of Chesed. Isaac continued with connection to Gevurah and Jacob to Tiferet, the Central column. Joseph established the channel of Yessod to allow the flow of the central column to the lower world, Malchut. Moses and Aaron together were the aspects of Netzach and Hod to form a complete vessel (five sefirot of Chesed to Hod). That vessel could now hold the Light for the world and through Yessod can be revealed in Malchut.

After the five sefirot of the vessel have a representation in lower world, the Torah, which is the aspect of Zeir Anpin and the name YHVH can be revealed. The Israelites were chosen to be the global vessel and channel for the Light of the Torah to the world.

King Solomon built the Holy Temple but his father, King David, who was the aspect of Malchut prepared everything for it.

When King David had everything ready for the building of the temple he gathered the people and gave a speech. In it, he lists the seven Sefirot.

1 Chronicles 29:11

לְךָ יְהוָה הַגְּדִלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת, וְהַנְּצִיחַ וְהַהוֹד, כִּי-כָל, בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ: לְךָ יְהוָה הַמַּמְלָכָה, “וְהַמְתַּנְשָׂא לְכָל לְרֹאשׁ”

“To you, YHVH, is the greatness (Chesed) and the power (Gevurah) and the glory (Tiferet) and the victory (Netzach) and the majesty (Hod), for all (Yessod) that is in the heavens (Zeir Anpin) and in the earth (Malchut) is yours. Yours is the kingdom (Malchut), O YHVH, and you are exalted as head above all.”

Since the erection of the Holy Temple in Jerusalem by King David, we had complete access to the Tree of Life. We can use it to bring all the light that we need but we must follow the process and create the proper vessels.

As we study here, the Light comes when we make a connection to it.

The Zohar is the aspect of Yessod for the Light of Mashiach. With our connection to it, we fulfill its potential to bring Mashiach and the Final Redemption.

24. כְּתִיב (דְּנִיאל י"ב) וְהַמְשִׁכִּילִים יִזְהִירוּ כְּזֹהַר הָרָקִיעַ וּמַצְדֵּיקֵי הָרָבִים כְּכֹכְבִּים לְעוֹלָם וָעֶד. וְהַמְשִׁכִּילִים יִזְהִירוּ, מֵאֵן אֵינֶנּוּ מְשִׁכִּילִים. אֵלָּא דָּא הוּא, הַהוּא זֶכֶם דִּי־סִתְכַל בְּמַרְמִיחַ מוֹלִין, דְּלֹא יָכִילִין בְּנֵי זֵשׂא לְמַלְכָּא בְּפוּמָא, וְאֵלִין אֶקְרוּן מְשִׁכִּילִים. יִזְהִירוּ כְּזֹהַר הָרָקִיעַ, מֵאֵן (זֹהַר) הוּא הָרָקִיעַ. דָּא הוּא רָקִיעַ דְּמִשְׁתָּה, דְּקִיּוּמָא בְּאַמְצָעֵיתָא, וְהֵאֵי זֹהַר דִּילִיחָה, אִיהוּ סִתִּים, וְלֹא אֶתְגַּלִּיָּא מִגֻּן דִּילִיחָה קִיּוּמָא עַל הַהִיא

24. כְּתוּב (דְּנִיאל יב) וְהַמְשִׁכִּילִים יִזְהִירוּ כְּזֹהַר הָרָקִיעַ וּמַצְדֵּיקֵי הָרָבִים כְּכֹכְבִּים לְעוֹלָם וָעֶד. וְהַמְשִׁכִּילִים יִזְהִירוּ, מֵאֵן אֵינֶנּוּ מְשִׁכִּילִים. אֵלָּא דָּא הוּא, הַהוּא זֶכֶם דִּי־סִתְכַל בְּמַרְמִיחַ מוֹלִין, דְּלֹא יָכִילִין בְּנֵי זֵשׂא לְמַלְכָּא בְּפוּמָא, וְאֵלִין אֶקְרוּן מְשִׁכִּילִים. יִזְהִירוּ כְּזֹהַר הָרָקִיעַ, מֵאֵן (זֹהַר) הוּא הָרָקִיעַ. דָּא הוּא רָקִיעַ דְּמִשְׁתָּה, דְּקִיּוּמָא בְּאַמְצָעֵיתָא, וְהֵאֵי זֹהַר דִּילִיחָה, אִיהוּ סִתִּים, וְלֹא אֶתְגַּלִּיָּא מִגֻּן דִּילִיחָה קִיּוּמָא עַל הַהִיא

רקיע שלא מאיר שנראים בו הגונים, ואותם גונים, אף על פי שנראים בו, לא זוהרים כמו זֶהר, משום שהם גונים סתומים.

רקיעא דכלא זְהיר, דאתוּזוּיין ביה זְוונִין, ואינִון זְוונִין אף על גב דאתוּזוּיין ביה, לא זְהירי כְּזֶהרָא בְּגִין דְּאינִון זְוונִין סְתִימִין.

25. בא ראה, ארבעה אורות הם, שלשה מהם נסתרים, ואחד שהתגלה. אור שמאיר. אור שזוהר. [והם] והוא מאיר כזוהר השמים בטהר. אור של ארגמן, שנוטל כל האורות. אור שלא מאיר מסתכל לאלה ונוטל אותם, ונראים אותם המאורות בו כעששית נגד השמש.

25. תא וזוי, ארבע זְהורין אינִון. תלת מְזִייהו סְתִימִין, וזוד דְּאֶתְגְּלִיָּא: זְהוּרָא דְּזְהִיר. זְהוּרָא דְּזֶהרָא. (ואינון) ואיהו זְהִיר כְּזֶהִירו דְּשִׁמְיָא בְּדְכִי. זְהוּרָא דְּאֶרְזוּנָא, דְּנִטִּיל כָּל זְהוּרִין. זְהוּרָא דְּכָל זְהִיר אֶסְתַּכֵּל לְגַבִּי אֵלֶיךָ, וְנִטִּיל לוֹן. וְאֶתְוּזוּיין אינִון זְהוּרִין בִּיה, כְּעֵשִׂישִׁיתָא, לְהַבֵּל שְׁמִשָּׁא.

Daniel 12:3

”והמשפלים יזרחו, כזֶהר הַרְקִיעַ; וּמַצְדִּיקִי, הַרְבִּים, כַּכּוֹכְבִּים, לְעוֹלָם וָעֶד”

“and the wise will shine like the radiance of heavens and those who lead people to righteousness like the stars forever and ever”

The Zohar explains that the radiance of heavens is Moses, who stands in the middle, which is Da’at. It is also Zeir Anpin that all its sefirot come together in the central column.

The central column is included from the right and left columns. Its radiance is concealed and can’t be revealed in the upper levels. The Light of Da’at is big and brings Light to Malchut that doesn’t have Light of its own.

The right column brings Light, the left is the radiance of Chokmah that is called Zohar. The central column takes from both columns and shines as the color ארגמן, crimson. Malchut reflects the above Light of Zeir Anpin that is the aspect of the sun.

The concealed Light is the aspect of the rays of the sun that are not seen until they are reflected from an object, which in our lesson, is Malchut.

The Light that Moses could channel from Da’at through the central column is yet to be revealed but the Zohar teaches us that we can go and get it by connecting ourselves as the aspect of Malchut. Malchut comes to the radiance/Zohar that is brought down from the upper levels. Coming to the Light reveals it because it’s a spiritual law.

26. ואלה השלשה שאמרנו נסתרים ועומדים על זה שהתגלה, וסוד זה העין. בא ראה, בעין יש שלשה גונים שהתגלו רשומים בו, וכלם לא זוהרים, משום שעומדים באור שלא מאיר. ואלה הם כמו שאותם הנסתרים שעומדים עליהם, ואלה הם שנראו לאבות לדעת אותם נסתרים שזוהרים מתוך אלה שלא זוהרים, ואותם שזוהרים והם סתומים, התגלו למשה באותו רקיע שלו, ואלה עומדים על אותם גונים שנראים בו בעין.

26. ואלִין תַּלְתָּ דְּקַאמְרוּ, סְתִימִין וְקִיִּימִין עַל הָאִי (דף כ"ג ע"ב) דְּאֶתְגְּלִיָּא. וְרוּא דָּא (ויחי רכ"ו ע"א) עֵינָא תָא וְזוֹי, בְּעֵינָא אֵית תַּלְתָּ זְוונִין, דְּאֶתְגְּלִין רְשִׁימִין בִּיה, וְכָלְהוּ לֹא מוֹדְהִיר, בְּגִין דְּקִיִּימִי בְּנֶהוּרָא דְּכָל זְהִיר. וְאֵלִין אינִון כְּזוּנָא דְּאינִון סְתִימִין דְּקִיִּימִי עֲלִייהו וְאֵלִין אינִון דְּאֶתְוּזוּיין לֹא בְּהֵן, לְמַגְדֵּעַ אינִון סְתִימִין דְּמוֹדְהִירִין, מַגֵּוּ אֵלִין דְּכָל מוֹדְהִירִי. וְאינִון דְּמוֹדְהִירִי וְאינִון סְתִימִין, אֶתְגְּלִין לְמִשָּׁה, בְּהֵהוּא רְקִיעָא דִּילִיָּה. וְאֵלִין קִיִּימִי, עַל אינִון זְוונִין דְּאֶתְוּזוּיין בִּיה בְּעֵינָא.

27. וסוד זה סותם עיניך ומסובב גלגלך, ויתגלו אותם גונים שמאירים, שזוהרים, ולא נתנה רשות לראות אלא בעינים סתומות, משום שאותם נסתרים עליונים עומדים על אותם גונים שנראים, שלא זוהרים.

28. ועל זה קראנו, משה זכה באספקלריה המאירה שעומדת על אותה שלא מאירה. שאר בני העולם באותה אספקלריה שלא מאירה. האבות היו רואים מתוך הגונים הללו שהתגלו, אותם סתומים, שעומדים עליהם שלא מאירים, ולכן כתוב וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי, באותם גונים שנראים.

The Zohar in this study refers to the Light of the sefirot as colors because each Sefira has its own 'wave' or 'vibration' of light in this world.

The Zohar reveals that there are three hidden colors in the eyes. They don't have radiance in this world as the colors revealed to the patriarch. Moses could see the three hidden colors because he was on a level above the lower seven colors.

Moses had a high soul and as a reincarnation of Abel, he represented the pure unification of the first Father and Mother, Adam and Eve. In the Tree of Life, Father and Mother are Chokmah and Binah. Their unification creates the Sefirah of Da'at that nourishes the lower levels.

The Zohar says that we can see the hidden colors with closed and rolled eyes to shift from the lower to the upper level. When we disconnect from the vision of the material world and have the ability to make spiritual unification of Chokmah and Binah we form the Sefirah of Da'at and able to see beyond the limitation of the material world.

29. ושמי יי' לא נודעתי להם – אלו גונים עליונים נסתרים שזוהרים שזכה בהם משה להסתכל בהם. וסוד זה, שהעין סתום וגלוי. סתום – רואה אספקלריה המאירה. נגלה – רואה אספקלריה שלא מאירה. ועל זה וארא, באספקלריה שלא מאירה, שהיא בהתגלות, בה כתוב וארא. ואולם באספקלריה שמאירה שהיא בסתר, כתוב בה ידיעה, שכתוב לא נודעתי. באו רבי אלעזר ורבי אבא ונשקו ידיו. בכה רבי אבא ואמר, ווי כד תסתלק מעלמא, וישתאר עלמא יתום מינך, מאן יכיל לאנהרא מלין דאורייתא.

27. ורוא דא סתים עינך, ואסזור גלגלך, ויתגללין אינן גוונים דנהרין, דמזדהרי, ולא אתייהיב רשיו למיזוזמי, אלא בעינין סתימין, בגין דאינן סתימין עלאין, קיימי על אינן גוונים דאתוויין, דלא מזדהרי.

28. ועל דא קרינן, משה זכה באספקלריה דנהרא דקיימא על ההוא דלא נהרא. שאר בני עלמא, בההוא אספקלריה דלא נהרא. ואבהן הוו זומאן מזו אלן גוונים דאתגללין, אינן סתימין, דקיימי עליהו דאינן דלא נהרין, ועל דא כתיב, וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי, באינן גוונים דאתוויין.

29. ושמי יי' לא נודעתי להם, אלן גוונים עלאין סתימין דנהרין, דזכה בהו משה לאסתכלא בהון. ורוא דא, דעינא סתים וגלוי. סתים, זומי אספקלריה דנהרא, אתגלליא, זומי אספקלריה דלא נהרא. ועל דא, וארא, באספקלריה דלא נהרא, דאיהו באתגלליא, ביה כתיב וארא. באספקלריה דנהרא דאיהו בסתימו, כתיב ביה ידיעה, דכתיב לא נודעתי. אתו רבי אלעזר ורבי אבא ונשקו ידיו. בכה רבי אבא, ואמר, ווי כד תסתלק מעלמא, וישתאר עלמא יתום מינך, מאן יכיל לאנהרא מלין דאורייתא.

30. פתח רבי אבא ואמר, (שמואל א', כ"ה) ואמרתם כה לזוי ואתה שלום ובינתך שלום וכל אשר לך שלום. ואמרתם כה לזוי, וכי דוד לא היה ידע ביה בנבבל, דאיתו אמר בגיגיה, ואמרתם כה לזוי, אלא, ההוא יומא, יומא טבא דראש השנה הוה, וקודשא בריך הוא יתיב בדינא על עלבא, ובגין קודשא בריך הוא קאמר, ואמרתם כה, לזוי, לקשרא כה, לזוי, דכל נזיין ביה תלזין. ואתה שלום, מאי ואתה אתה מבועי ליה. אלא, ואתה כלא לקודשא בריך הוא קאמר, בגין לקשרא קשרא דמהימנותא וכדקא יאות.

30. פתח רבי אבא ואמר, (שמואל א', כ"ה) ואמרתם כה לזוי ואתה שלום ובינתך שלום וכל אשר לך שלום. ואמרתם כה לזוי, וכי דוד לא היה ידע ביה בנבבל, דאיתו אמר בגיגיה, ואמרתם כה לזוי, אלא, ההוא יומא, יומא טבא דראש השנה הוה, וקודשא בריך הוא יתיב בדינא על עלבא, ובגין קודשא בריך הוא קאמר, ואמרתם כה, לזוי, לקשרא כה, לזוי, דכל נזיין ביה תלזין. ואתה שלום, מאי ואתה אתה מבועי ליה. אלא, ואתה כלא לקודשא בריך הוא קאמר, בגין לקשרא קשרא דמהימנותא וכדקא יאות.

Exodus 6:3

”וארא, אל-אברהם אל-יִצְחָק ואל-יעקב-בֶּאֱל שְׁדִי; וישמי יהוה, לא נודעתי להם”

“I appeared to Abraham, to Isaac, and to Jacob, as God Almighty, but by my name YHVH I did not make myself known to them.”

This verse focuses on the different levels of revelations between Moses and the Patriarchs. The secret is in the hidden and visible Lights. The visible Lights relate to the seven lower sefirot and the hidden are the upper three.

The world of Tikkun is about the process of the lower seven sefirot. Even though the Patriarchs were channels for the Tree of Life, it wasn't complete until Joseph, Moses, and Aaron did their work. When the lower levels were in place, meaning Chesed, Gevurah, Tiferet, Netzach, Hod, and Yessod a connection to the upper three sefirot became possible. But the key to the upper levels is through Da'at, which means 'knowledge'. Protecting the eyes from connecting to negativity and desires for the self of the material world is a key to higher spiritual elevation, understanding and seeing beyond the illusions of this world. That was Moses's level. He saw the pure energy that activates everything below while the Patriarchs saw the truth as is or will be manifested in this world.

{| }

Preparation for Rosh Hashana 5779, 2018-2019

We are just before Rosh Hashanah and in this article I'll bring some important advice we should all consider using in order to get ready before the 'appearance in court', to have a good verdict and a new blessed year.

On Rosh Hashanah, God created Adam and Eve and on the same day they sinned, brought mortality to the world and created judgment for all future generations. Every year we, as parts of Adam's soul, stand in a trial to be evaluated and receive life fore for the coming year. This will continue until Mashiach comes and we have final peace and immortality.

Every element of Creation is 'judged' because the world was created for Adam/us.

The two days' process is according to Kabbalah considered as one day of 48 hours long. We are all sparks of the soul of Adam and Eve and as such we are judged every year until the end of days.

The world is going through a period of great chaos. It seems like heaven and earth are working against us. Deadly storms (water, air), Fire, Volcano eruptions and earthquakes (earth) and plagues (air) are all over the world. The initials ארמע for Fire,

Wind, Water, and earth. We feel as if we are already under harsh judgment and can't tell what kind of 'surprise' we will wake up to on the next day.

The entire world feels the spiritual shift in the world. Satan and all of his agents are roaming the earth causing harm to people everywhere. Forces of separation and extreme are visible all over the world. We see evildoers everywhere and even if we can cover our eyes and think that it will pass, it won't. Not this time. The negativity is too strong.

We are blessed to have the Zohar studies in our lives and that is the only tool promised to protect us like being in Noah's Ark during the Flood.

We have a very short time to prepare for Rosh Hashanah as we need to stand before the judge as pure as possible so we can receive a good 'pass' to have the protection of the Ark.

We prepare ourselves by making self-accounting on our actions during the last year. We forgive those who made us wrong because if we're not then we would be carrying judgments that attract more judgments. We ask forgiveness from those we hurt in one way or another. If we cannot see the person and correct the situation, we give Tzedakah with the consciousness of regretting the action and pray to have the situation corrected with the Tzedakah that we give.

We should remove bread of shame by paying all of our debts, spiritual or material. Payment plans are excluded. We want to give the Tithe we owe from the past year to remove any and all aspects of death from ourselves. Giving tithe make room for 'life' energy to come to us. We should make a promise to share our next year's tithe with all sources that benefit us spiritually. We have the responsibility to make sure that we give to the righteous causes. We should avoid giving to corrupt organizations that may have 10s or 100s of millions in their bank accounts. Having so much money means that they do very little for their followers and for people in need on a spiritual or material level. Giving money to such organizations is like making direct deposits into their fat accounts, making them richer while adding to the aspect of death because the money we give is not properly used.

Our tithe should be used positively for the entire congregation and beyond. It should be transformed into 'life' and the continuation of light. True spiritual leaders, rabbis, and teachers do their work for spiritual reasons, not to get rich and live like royals. All the great kabbalists that we study from, like rabbi Shimon, The holy Ari, Rabbi Ashlag and all the greats in between, were humble and run away from accumulating money, even though they could easily make money and have all the pleasures of the world. The Torah forbids us from wasting our God-given blessings in the wrong places.

When we come to Rosh Hashanah services, we focus on the prayers and do not speak anything outside the words of the prayers. We follow the leader of the prayers and may only to help another person next to you to follow the prayers. We have to understand that we stand in front of the judge during this entire holiday. Any misbehavior is 'judged' and the consequences are registered for the coming year. Ask yourself how would you behave when you appear in a courtroom, in front of a flesh and blood judge. Don't be like one of those that Tikkunei Zohar (Tikkun six (old print page 22), Maalot Hasulam #34,#35) calls shameless and idol worshippers. The Zohar describes them as barking dogs that scream for 'food', forgiveness and to be inscribed for life without repentance. Before asking for our needs, we want to be pure. The proper prayers lead us to the point that we can ask for ourselves and even then our wish should not be selfish. Follow the prayers from the beginning to have merit to ask for personal wish on Rosh Hashanah. It's the best day for women to pray to have children.

Be happy with the opportunity to finish one year with its curses and start a new year with its blessings.

I suggest to wake up early and be one of the first in the synagogue/ place of service. Sit quietly and meditate on the good things that you plan to do in the coming year. Do not recall 'bad' things so you won't remind the court of your bad deeds. We want to be judged with consideration of our good future plans. When the service starts, pray to God to bestow clarity and focus in the mind of the person that leads the prayers. If he is distracted or has corrupted consciousness, then the value of the prayers is reduced to the general consciousness of the congregation. It's would be smart to invest in two days of spiritual efforts in order to have blessings in the next 353 days.

Men dress in white clothes on Rosh Hashanah and all of our actions on this day (of 48 hours) should also be 'white'.

Listening to ALL blowing of the Shofar is important and proper preparation is critical. Check other posts on the Daily Zohar for Shofar meditations. We do not sleep during Rosh Hashanah, especially on the first day. Staying awake keeps us away from the aspect of death that comes with sleep. We want an active year, full of life.

Hatarat Nedarim – Cancelling of the vows is very important for the personal cleansing process. It removes impurities created through unfulfilled promises of all kinds, small or big. It is usually done before Rosh Hashanah in order to be better ready for the court. If one missed it then he can still do it anytime until Yom Kippur. The Kol Nidre prayer that opens the Yom Kippur services can also be used as Hatarat Nedarim. Kol Nidrei is a canceling of the vows for the congregation and all the children of Israel and when one listens to this prayer that is repeated three times, he can meditate to include the cancellation of his own vows.

The sages teach us that there are three actions that remove bad decrees; Teshuva (Repentance), Tefillah (Prayer) and Tzedakah (Charity). We repeat these words during Rosh Hashanah services.

2 Chronicles 7:14

וַיִּכְנְעוּ עַמִּי אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עֲלֵיהֶם, וַיִּתְפַּלְלוּ וַיִּבְקְשׁוּ כִּנּוּי, וַיֵּשְׁבוּ, מִדְּרָכֵיהֶם הָרָעִים—וְאֲנִי, אֲשַׁמֵּעַ מִן-הַשָּׁמַיִם, וְאֶסְלַח לְחַטָּאתָם, וְאֶרְפָּא אֶת-אֲרָצָם

“and My people who are called by My name humble themselves and pray(prayers) and seek My face (Tzedakah) and turn from their wicked ways(Teshuvah), then I will hear from heaven, will forgive their sin and will heal their land.”

Teshuva is repentance and regrets for going far from the path of the light. This means cleansing through forgiving and asking forgiveness from others.

Tefilah is following the prayers as the sages gave us to help us create channels to the upper levels and allow the light to come into our vessels.

Tzedakah is giving money to remove the aspect of death from our lives allowing the previous two elements to affect our lives positively. We receive free energy from YHWH to use in this life and our negative actions cause dark spots on our spiritual garments and block the light from connecting to us. When we give Tzedakah to create channels of light/life, we 'bleach' these spots and restore life into our spiritual garments.

By the grace of God, the Daily Zohar delivers daily Zohar studies. We never ask people directly to give money to support our projects. For that reason, the flow of donations is slow. We could do a lot more if more of those who benefit from the Daily Zohar, contribute. I thank God for having a good day job to earn money and sustain the family so I won't be dependent on donations for my livelihood. Your support is used to maintain a stable system, the mobile apps that benefit thousands of users every day.

Before Rosh Hashanah, it's important to remove all aspects of Bread of Shame. [Make a donation](#) to the Daily Zohar to thank God for this important resource. I thank God for the Daily Zohar that forces me to study and write every day, fulfilling the precepts of study Torah day and night. Your charitable giving would have a global impact because our projects are free and help many other people. The Daily Zohar is not part of or affiliate with any organization.

Promise yourself (B'li Neder) that in the coming year you will share your tithe with other sources that benefit you. If you visit and study from different sources online on a regular basis, then you should give to all, even if it is smaller amounts. Giving proper tithe opens greater channels of sustenance. The spiritual rules are more important than the numbers.

[Tap here to support the Daily Zohar](#)

Shana Tova means "Good Year". A good year also means a good correction process. A year full of correction is great but we want to make it all positive so the proper blessing would be "Wishing you a good and blessed year". We say it in Hebrew "L'Shana Tova U'Mevorechet" for a good and blessed year.

L'Shana Tova U'Mevorechet to all of you with love and hugs to each one of you.

31. מִכָּאן אוֹלִיפְנָא, דְּהָא לְבָר נֵשׁ (בראשית קע"א ע"ב) וְזַיִיבָא, אָסוּר לְאֶקְדָּמָא לִיה שְׁלָם, וְאִי אֶצְטְרִיךְ, יִקְדִּים לִיה כְּדוּד, דְּבָרִיךְ לִיה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאַתְּוֹזִי דְּבִגְיָה קְאָמֵר. וְאִי תִימָא דְּרַמָּאוֹת הָיָה. לָאוּ. דְּהָא כָּל מָאן דְּסָלִיק לִיה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאַתְּוֹזִי דְּבִגְיָה קְאָמֵר, לָאוּ רַמָּאוֹת הוּא. וּמָאן דְּאֶקְדִּים שְׁלָם לְזַבְּאָה, כְּאִילוּ אֶקְדִּים לִיה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כָּל שְׁכָן מֵר, דְּאִיהוּ שְׁלָמָא לְעִילָא וְתַתָּא.

31. מִכָּאן לְמִדְּנוּ שְׁאָסוּר לְהִקְדִּים שְׁלָם לְאָדָם רָשָׁע, וְאִם צָרִיךְ, יִקְדִּים לוֹ כְּמוֹ דְּוֹד שְׁבִרָךְ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְנִרְאָה שְׁאָמֵר בְּגִלְלוֹ. וְאִם תֹּאמַר שֶׁזֶּה רַמָּאוֹת – לֹא, שְׁהִרִי כָּל מָה שְׁמַעְלָה לְקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְנִרְאָה שְׁבִשְׁבִּילוֹ אָמֵר – אֵינוֹ רַמָּאוֹת. וּמִי שְׁמַקְדִּים שְׁלָם לְצָדִיק בְּאִלוֹ הַקְּדִים לְקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כָּל שְׁכָן מֵר, שֶׁהוּא שְׁלָם לְמַעְלָה וּלְמַטָּה.

32. וְאַרְא אֶל אֲבִרְהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב שְׁדִי וְשִׁמִּי יִי לֹא נִוְדַעְתִּי לָהֶם. רַבִּי זִזְקִיָּה פְתַחוֹ, (תהלים ו"ב) אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִזְשֹׁב ה' לוֹ עֶז וְגו'. כְּמָה אֵינִין בְּנֵי נִשָּׂא אֲטִימִין, דְּלֹא יִדְעִין, וְלֹא מִסְתַּכְלִין, עַל מַה קִּיּוּמִין בְּעִלְמָא. דְּהָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כִּד בְּרָא עִלְמָא, עֶבֶד לִיה לְבָר נֵשׁ בְּדִיּוּקָא דִּילִיה, וְאַתְקִין לִיה בְּתַקְוָנִי, בְּגִין דִּישְׁתַּדֵּל בְּאוֹרֵייתָא, וְיִהֵךְ בְּאוֹרֵיזוּי.

32. וְאַרְא אֶל אֲבִרְהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב שְׁדִי בְּאֵל שְׁדִי וְשִׁמִּי ה' לֹא נִוְדַעְתִּי לָהֶם. רַבִּי חֲזַקְיָה פְתַח, (תהלים לב) אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשֹׁב ה' לוֹ עֶז וְגו'. כְּמָה אֲטוּמִים הֵם בְּנֵי אָדָם שֶׁלֹּא יוֹדְעִים וְלֹא מִסְתַּכְלִים עַל מַה עוֹמְדִים בְּעוֹלָם, שְׁהִרִי בְּשִׁבְרָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, עָשָׂה אֶת הָאָדָם בְּדִיּוּקָא שְׁלֹו וְהִתְקִינוּ בְּתַקְוָנִי, כְּדִי שִׁישְׁתַּדֵּל בְּתוֹרָה וּלְדַבְּרָיו.

1 Samuel 25:6

“ואמרתם כה, לחי; ואתה שלום וביתך שלום, וכל אשר-לך שלום”

“and thus you shall say, ‘Have a long life, peace be to you, and peace be to your house, and peace be to all that you have.’”

King David sent messengers with greetings to a wicked man. The Zohar explains that we should not be the first to greet wicked and evil people. To make peace, King David concealed a blessing as a spiritual connection with his greetings. The two words “כה,

‘לך’ accurately translated to ‘Have a long life’ are actually a code that unifies Malchut and Zeir Anpin.

The word ‘וְאַתָּה’ ‘and you’ is also a connection of Zeir Anpin with the letter ‘ו’ Vav and Malchut with ‘אָתָּה’, ‘You’.

If we have to be the first to greet a wicked person then we should learn from King David to bless God before.

A simple ‘Hi’ is not significant but in Hebrew, we use the word ‘Shalom’, ‘שָׁלוֹם’, which has a powerful energy.

{ | }

Preparation for Rosh Hashana 5779, 2018-2019

We are just before Rosh Hashanah and in this article I’ll bring some important advice we should all consider using in order to get ready before the ‘appearance in court’, to have a good verdict and a new blessed year.

On Rosh Hashanah, God created Adam and Eve and on the same day they sinned, brought mortality to the world and created judgment for all future generations. Every year we, as parts of Adam’s soul, stand in a trial to be evaluated and receive life for the coming year. This will continue until Mashiach comes and we have final peace and immortality.

Every element of Creation is ‘judged’ because the world was created for Adam/us.

The two days’ process is according to Kabbalah considered as one day of 48 hours long. We are all sparks of the soul of Adam and Eve and as such we are judged every year until the end of days.

The world is going through a period of great chaos. It seems like heaven and earth are working against us. Deadly storms (water, air), Fire, Volcano eruptions and earthquakes (earth) and plagues (air) are all over the world. The initials ארמט for Fire, Wind, Water, and earth. We feel as if we are already under harsh judgment and can’t tell what kind of ‘surprise’ we will wake up to on the next day.

The entire world feels the spiritual shift in the world. Satan and all of his agents are roaming the earth causing harm to people everywhere. Forces of separation and extreme are visible all over the world. We see evildoers everywhere and even if we can cover our eyes and think that it will pass, it won’t. Not this time. The negativity is too strong.

We are blessed to have the Zohar studies in our lives and that is the only tool promised to protect us like being in Noah’s Ark during the Flood.

We have a very short time to prepare for Rosh Hashanah as we need to stand before the judge as pure as possible so we can receive a good ‘pass’ to have the protection of the Ark.

We prepare ourselves by making self-accounting on our actions during the last year. We forgive those who made us wrong because if we’re not then we would be carrying judgments that attract more judgments. We ask forgiveness from those we hurt in one way or another. If we cannot see the person and correct the situation, we give Tzedakah with the consciousness of regretting the action and pray to have the situation corrected with the Tzedakah that we give.

We should remove bread of shame by paying all of our debts, spiritual or material. Payment plans are excluded. We want to give the Tithe we owe from the past year to remove any and all aspects of death from ourselves. Giving tithe make room for ‘life’ energy to come to us. We should make a promise to share our next year’s tithe with all sources that benefit us spiritually. We have the responsibility to make sure that we give to the righteous causes. We should avoid giving to corrupt organizations that may

have 10s or 100s of millions in their bank accounts. Having so much money means that they do very little for their followers and for people in need on a spiritual or material level. Giving money to such organizations is like making direct deposits into their fat accounts, making them richer while adding to the aspect of death because the money we give is not properly used.

Our tithe should be used positively for the entire congregation and beyond. It should be transformed into 'life' and the continuation of light. True spiritual leaders, rabbis, and teachers do their work for spiritual reasons, not to get rich and live like royals. All the great kabbalists that we study from, like rabbi Shimon, The holy Ari, Rabbi Ashlag and all the greats in between, were humble and run away from accumulating money, even though they could easily make money and have all the pleasures of the world. The Torah forbids us from wasting our God-given blessings in the wrong places.

When we come to Rosh Hashanah services, we focus on the prayers and do not speak anything outside the words of the prayers. We follow the leader of the prayers and may only to help another person next to you to follow the prayers. We have to understand that we stand in front of the judge during this entire holiday. Any misbehavior is 'judged' and the consequences are registered for the coming year. Ask yourself how would you behave when you appear in a courtroom, in front of a flesh and blood judge. Don't be like one of those that Tikkunei Zohar (Tikkun six (old print page 22), Maalot Hasulam #34,#35) calls shameless and idol worshippers. The Zohar describes them as barking dogs that scream for 'food', forgiveness and to be inscribed for life without repentance. Before asking for our needs, we want to be pure. The proper prayers lead us to the point that we can ask for ourselves and even then our wish should not be selfish. Follow the prayers from the beginning to have merit to ask for personal wish on Rosh Hashanah. It's the best day for women to pray to have children.

Be happy with the opportunity to finish one year with its curses and start a new year with its blessings.

I suggest to wake up early and be one of the first in the synagogue/ place of service. Sit quietly and meditate on the good things that you plan to do in the coming year. Do not recall 'bad' things so you won't remind the court of your bad deeds. We want to be judged with consideration of our good future plans. When the service starts, pray to God to bestow clarity and focus in the mind of the person that leads the prayers. If he is distracted or has corrupted consciousness, then the value of the prayers is reduced to the general consciousness of the congregation. It's would be smart to invest in two days of spiritual efforts in order to have blessings in the next 353 days.

Men dress in white clothes on Rosh Hashanah and all of our actions on this day (of 48 hours) should also be 'white'.

Listening to ALL blowing of the Shofar is important and proper preparation is critical. Check other posts on the Daily Zohar for Shofar meditations. We do not sleep during Rosh Hashanah, especially on the first day. Staying awake keeps us away from the aspect of death that comes with sleep. We want an active year, full of life.

Hatarat Nedarim – Cancelling of the vows is very important for the personal cleansing process. It removes impurities created through unfulfilled promises of all kinds, small or big. It is usually done before Rosh Hashanah in order to be better ready for the court. If one missed it then he can still do it anytime until Yom Kippur. The Kol Nidre prayer that opens the Yom Kippur services can also be used as Hatarat Nedarim. Kol Nidrei is a canceling of the vows for the congregation and all the children of Israel and when one listens to this prayer that is repeated three times, he can meditate to include the cancellation of his own vows.

The sages teach us that there are three actions that remove bad decrees; Teshuva (Repentance), Tefillah (Prayer) and Tzedakah (Charity). We repeat these words during Rosh Hashanah services.

2 Chronicles 7:14

וַיִּכְנְעוּ עַמִּי אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עֲלֵיהֶם, וַיִּתְפַּלְלוּ וַיִּבְקְשׁוּ פָנַי, וַיִּשְׁבוּ, מִדְּרָכֵיהֶם הָרָעִים—וְאֲנִי, אֲשָׁמַע מִן-הַשָּׁמַיִם, וְאֶסְלַח לְחַטָּאתָם, וְאֶרְפָּא אֶת-אֲרָצָם

“and My people who are called by My name humble themselves and pray(prayers) and seek My face (Tzedakah) and turn from their wicked ways(Teshuvah), then I will hear from heaven, will forgive their sin and will heal their land.”

Teshuva is repentance and regrets for going far from the path of the light. This means cleansing through forgiving and asking forgiveness from others.

Tefilah is following the prayers as the sages gave us to help us create channels to the upper levels and allow the light to come into our vessels.

Tzedakah is giving money to remove the aspect of death from our lives allowing the previous two elements to affect our lives positively. We receive free energy from YHVH to use in this life and our negative actions cause dark spots on our spiritual garments and block the light from connecting to us. When we give Tzedakah to create channels of light/life, we ‘bleach’ these spots and restore life into our spiritual garments.

By the grace of God, the Daily Zohar delivers daily Zohar studies. We never ask people directly to give money to support our projects. For that reason, the flow of donations is slow. We could do a lot more if more of those who benefit from the Daily Zohar, contribute. I thank God for having a good day job to earn money and sustain the family so I won’t be dependent on donations for my livelihood. Your support is used to maintain a stable system, the mobile apps that benefit thousands of users every day. Before Rosh Hashanah, it’s important to remove all aspects of Bread of Shame. [Make a donation](#) to the Daily Zohar to thank God for this important resource. I thank God for the Daily Zohar that forces me to study and write every day, fulfilling the precepts of study Torah day and night. Your charitable giving would have a global impact because our projects are free and help many other people. The Daily Zohar is not part of or affiliate with any organization.

Promise yourself (B’li Neder) that in the coming year you will share your tithe with other sources that benefit you. If you visit and study from different sources online on a regular basis, then you should give to all, even if it is smaller amounts. Giving proper tithe opens greater channels of sustenance. The spiritual rules are more important than the numbers.

[Tap here to support the Daily Zohar](#)

Shana Tova means “Good Year”. A good year also means a good correction process. A year full of correction is great but we want to make it all positive so the proper blessing would be “Wishing you a good and blessed year”. We say it in Hebrew “L’Shana Tova U’Mevorechet” for a good and blessed year.

L’Shana Tova U’Mevorechet to all of you with love and hugs to each one of you.

33. דָּהָא כּוּד אַתְּבָרִי אָדָם, מֵעֶפְרָא דְּמִקְדָּשָׁא דְּלִתְתָּא אַתְתִּיקֵן וְאַרְבַּע סְטָרִי דְּעֵלְמָא, אַתְּזַבְרוּ בְּהֵוּא אַתֵּר דְּאַקָרִי בִּי מִקְדָּשָׁא. וְאַיִנֵּן אַרְבַּע סְטָרִין דְּעֵלְמָא, אַתְּזַבְרוּ בְּאַרְבַּע סְטָרִין, דְּאַיִנֵּן יְסוּדִין דְּעֵלְמָא, אִשׁ רִוִּז וּמִיָּם וְעָפָר, וְאַתְּזַבְרוּ אַרְבַּע סְטָרִין (נ"א 33. שְׁהִי בְּשִׁנְבְּרָא אָדָם, מֵעֶפְרָא הַמִּקְדָּשׁ שְׁלִמְטָה נִתְקַן, וְאַרְבָּעָה צַדִּי הָעוֹלָם הִתְחַבְּרוּ בְּאוֹתוֹ מְקוֹם שְׁנִקְרָא בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. וְאוֹתָם אַרְבָּעָה צַדִּי הָעוֹלָם הִתְחַבְּרוּ בְּאַרְבָּעָה צַדִּים, שֶׁהֵם יְסוּדוֹת הָעוֹלָם אִשׁ רִוִּז וּמִיָּם וְעָפָר, וְהִתְחַבְּרוּ אַרְבָּעָה צַדִּים

אלו בארבעה צדדי (יחידות) העולם, והתקין מהם הקדוש ברוך הוא גוף אחד בתקון עליון, וגוף זה התחבר משני עולמות, מהעולם התחתון הזה ומהעולם שלמעלה.

יחידות) אליו, בד' יסודין דעלמא, ואתקין מנייהו קודשא בריך הוא זור גופא בתקונא עלאה. והאי גופא, אתחבר מתרין עלמין, מעלמא דא תתאה, ומעלמא דלעילא.

34. אמר רבי שמעון, תא זוזי, ד' קדמאי אינן רזא דמהימנותא. ואינן אבהן דכלהו עלמין. ורזא דרתיכא עלאה קדישא. ואינן ד' יסודין: א"ש ריזו ומי"ם ועפ"ר. אליו אינן רזא עלאה. (ואילין אינן אבהן דכולהו עלמין אבהן דכלא) ומאינן נפקין, זה"ב וכס"ף ונזש"ת וברז"ל. ונתנוזות (דף כ"ד ע"א) אליו מתכאן אונרנין, דדמיין לון. שאלו.

34. אמר רבי שמעון, תא זוזי, ד' קדמאי אינן רזא דמהימנותא. ואינן אבהן דכלהו עלמין. ורזא דרתיכא עלאה קדישא. ואינן ד' יסודין: א"ש ריזו ומי"ם ועפ"ר. אליו אינן רזא עלאה. (ואילין אינן אבהן דכולהו עלמין אבהן דכלא) ומאינן נפקין, זה"ב וכס"ף ונזש"ת וברז"ל. ונתנוזות (דף כ"ד ע"א) אליו מתכאן אונרנין, דדמיין לון.

Exodus 6:3

”וארא, אל-אברהם אל-יצחק ואל-יעקב-באל שדי; ושמי יהוה, לא נודעתי להם.”

“I appeared to Abraham, to Isaac, and to Jacob, as God Almighty, but by my name YHVH I did not make myself known to them.”

Psalms 32:2

”אשרי אדם-לא יחשב יהוה לו עון; ואין ברוחו רמיה.”

“How blessed is the man to whom YHVH does not impute iniquity, And in whose spirit there is no deceit!”

The Zohar tells us that there are many people who have blocked consciousness and don't understand the world around them. When the Holy One Blessed be He, created the worlds, he created man in his own image and established a system to study the Torah and follow the ways of God.

The body of Adam was drawn from the 'dust', which is Malchut of the Holy Temple below but this 'dust' was 'corrected' with the light of Binah. The Holy Temple was a point of connection for the four directions of South, North, East and West, and the four elements of Nature, Fire, Wind, Water, Earth (dust).

The following DZ studies are on the four elements of nature and their different aspects.

35. בא ראה, א"ש ריזו ומי"ם ועפ"ר אלה הם הראשונים והשרשים שלמעלה ושלמטה, ותחתונים ועליונים עומדים עליהם. ואלה הם ארבעה, לארבעה צדדי העולם, ועומדים בארבעה אלו: צפון ודרום ומזרח ומערב. אלו הם ארבעה צדדים של העולם, ועומדים בארבעה אלו. א"ש לצד צפון, ריזו לצד מזרח. מי"ם לצד דרום. משום שהדרום הוא חם ויבש. מי"ם קרים ולחים. עפ"ר לצד מערב. בארבעה אלו קשורים

35. (כגונא דאליו) תא זוזי. א"ש ריזו ומי"ם ועפ"ר, אליו אינן קדמאי ושרשין דלעילא ותתא, ותתאין ועלאין עלייהו קיימין. ואליו אינן ארבע, לארבע סטרי עלמא, וקיימין בארבע אליו: צפון, ודרום, ומזרח, ומערב. אליו אינן ארבע סטרי דעלמא, וקיימין בארבע אליו. א"ש לסטר צפון. ריזו לסטר מזרח. מי"ם לסטר דרום. בגין דדרום זום ויבש מי"ם קרים ולחים עפ"ר לסטר מערב. בארבע אליו, בארבע אליו

בארבעה אלו, וכלם אחד, ואלה עושים
ארבע מתכות, שהם זה"ב וכס"ף ונחש"ת
וברז"ל. הרי הם שנים עשר, וכלם אחד.

36. בא ראה, האש היא בשמאל, לצד
צפון, שהרי האש בו תקף החמימות, והיבש
שלו חזק. וצפון ההפך שלו, ונמזגים אחד
באחד והוא אחד. מים לימין, והוא לצד
דרום, והקדוש ברוך הוא
לחברם [להסזירם] באחד, עושה מזג זה
במזג זה.

קטירין, וכלהו זור, ואלין עבדי ארבע מתכאן, האינון
זה"ב וכס"ף ונחש"ת וברז"ל הא אינון תריסר, וכלהו
זור.

36. תא זוזי, אש הוא בשמאלא, לסטר צפון, דהא אש,
תוקפא דזומימותא ביה, ויבישו דיליה (עיין בתיקונים
ס"א ע"א) תקיף. וצפון בהפוכא דיליה הוא, ואתמזיג
זור בזור ואיהו זור. מים לימינא, והוא לסטר דרום.
וקודשא בריך הוא, לזברא (לאחזרא) לון בוזרא,
עביר מזגא דא כמזגא דא.

Fire, Wind, Water, and earth are the first and roots of everything above and below.
The Book of Formation, Sefer Yetzirah, which is the root of Kabbalah, written by
Abraham the patriarch, reveals the four elements. Like the YHVH name
Fire – YH ו'ה – North, Shuruk, Left column, Gevurah, Gabriel
Wind – H ה – East, Chirik, Central column, Tiferet, Nuriel
Because Chokmah and Binah are in unification to deliver light to the lower world, Fire
and Wind come together. Binah as the wind helps the fire to grow and transform into
the heat of the water to manifest the earth in Malchut.
Water – V ו – South, Cholam, Right column, Chesed, Michael
Earth – H ה – West, Malchut that receives Fire, Wind and Water, Raphael
When the four elements unified in Malchut they create the metals of Gold, Silver,
Copper, and Iron.
Fire – Gold
Water – Silver
Fire + water + Wind + Earth together bring Gold, Silver, and Copper.
All the above bring Iron and below the iron other similar metals.

37. הצפון הוא קר ולח, האש חם ויבש.
החליפם לצד דרום. דרום הוא חם ויבש.
המים קרים ולחים. והקדוש ברוך הוא מזג
אותם באחד, שיוצאים מים מדרום ונכנסים
לצפון, ומצפון שופעים מים. יוצא אש מצפון,
ונכנס בתקף הדרום, ומדרום יוצא תקף
החמימות לעולם, משום שהקדוש ברוך הוא
לוח זה מזג, וכל אחד ואחד מלוה לחברו
משלו כראוי לו. כמו זה רוח ומזרח, כדי
שילוח כל אחד לחברו, ונכללים זה בזה
להתחבר באחד.

37. צפון איהו קר ולח, אשא זום ויבש. אזולף לון
לסטר דרום. דרום, איהו זום ויבש. מים קרים ולחים.
וקודשא בריך הוא מזיג לון בזור דנפקי מיא מדרום,
ועאלין בגו צפון. ומצפון נגדי מיא. נפיק אשא מצפון,
ועאל בתוקפא דדרום, ומדרום נפיק תוקפא
דזומימותא לעלמא. בגין דקודשא בריך הוא אוזיף
דא בדא, וכל זור וזור אוזיף לזבריה מדייליה כדקא
זוזי ליה. כזוונא דא ריוז ומורוז, בגין דיוזיף כל זור
לזבריה, ואתכליל דא בדא, לאתזברא בזור.

38. בא ראה, אש מצד זה, מים מצד זה, והם
מחלקת. נכנסת רוח ביניהם ואוחזת את שני
הצדדים. זהו שכתוב (בראשית א) ורוח

38. תא זוזי, אשא מסטרא דא, מים מסטרא דא. ואינון
מזלוקת. עאל ריוז בינייהו, ואזייד לתרין סטרין. הדא
הוא דכתיב, (בראשית א') ורוזו אלהים מרוזפת על

אלהים מרחפת על פני המים, שהרי אש עומדת למעלה בצד זה, ומים עומדים על פני הארץ. רוח נכנסת ביניהם ואוחזת את שני הצדדים ומפרידה מחלקת. העפר, המים עומדים עליו, ורוח ואש, ומקבלת מכלם בבח של שלשת אלה שעומדים עליו.

פני המים. דהא אש קאים לעילא בסטרא דא. ומים קיימי על אפי ארעא. רוחא אעיל ביניהם, ואזיד לתרין סטריין, ואפריש מזולוקת. עפר, מיא קיימי עליה ורוחא ואש ומקבלא מכלהו, בזולא דתלתא אלן דקיימי עליה.

The Zohar reveals different spiritual aspects of the four elements. It would be incomprehensible to translate this and the following Zohar text but I will bring from other studies of the Zohar related to Fire, Water, Air, Earth.

Before the creation of the dry land the world was only water as we read in genesis 1:2, the water existed before God started with the process of Creation. Water is the aspect of Chesed and like our body, the world is about 70% water.

God started creating the world with the word “וַיֹּאמֶר” “And (God) said” (Genesis 1:3). The first two letters וי VY, represents the male aspect of the Light, YHVH, that brings down the Light force. The following three letters are אמר, which the root for “say” and also initials for אש מים רוח, “Fire”, “Water” and “Air”.

The most important body part that is strongly related to the four elements is the mouth. We can build or destroy worlds with the power of the mouth. The heat of the AIR/ vapor coming out of the mouth is FIRE and the moisture is WATER. The aspect of earth exists in the water. When we boil water or let it stand for a while we see the ‘solids’/EARTH that is in the water.

The mouth is the aspect of Malchut and it creates and brings out the four elements. The inner ‘fire’ of the body is very important for the balance of the energies in the body. If the level of fire, temperature, is not as it should all the elements in the body are ‘fighting’ each other and this is a state of illness.

39. בא ראה. רוח ומזרח. מזרח חם ולח, רוח [קר ויבש. הצד שהוא יבש] חם ולח היא, ולכן אוחז את שני הצדדים, שהרי אש חם ויבש, ומים קרים ולחים. רוח הוא חם ולח. הצד שהוא חם אוחז באש. הצד שהוא לח אוחז במים. ועל זה יש הספמה ביניהם, ומפריד מחלקת של אש ומים.

39. תא וזוי, רוח ומזרח. מזרח, חם ולח, רוח, (קר ויבש סטרא דאיהו יבשא) חם ולח איהו, ובגני כר, אזיד לתרין סטריין, דהא אש חם ויבש, ומים קרים ולחים, רוח איהו חם ולח, סטרא דאיהו חם, אזיד באשא. סטרא דאיהו לח, אזיד במיא. ועל דא אסכים ביניהם, ואפריש מזולוקת דאשא ומיא.

40. עפר הוא קר ויבש, ולכן מקבל עליו את כלם, וכלם עושים בו מעשיהם, ומקבל מכלם להוציא בכחם מזון לעולם, משום שבמערב נאחז העפר שהוא קר ויבש, וצד שהוא קר אוחז בצפון שהוא קר ולח, שהרי קר נאחז בקר. משום כך צפון נאחז במערב בצד זה. דרום שהוא חם ויבש, באותו היבש שלו אוחז את היבש של המערב בצד אחר, ונאחז מערב בשני צדדים.

40. עפר איהו קר ויבש, ועל דא מקבל עליה כלהו, וכלהו עבדי ביה עבדותיהו, ומקבלא מכלהו, לאפקא בזולתיהו מזונא לעלמא. בגין דבמערב אתאזיד עפרא, דאיהו קר ויבש. וסטרא דאיהו קר, אזיד בצפון דאיהו קר ולח, דהא קרירא אתאזיד בקרירא. בגין כך צפון אתאזיד במערב בסטרא דא. דרום דאיהו חם ויבש, בהוא יבשותא דיליה, אזיד

ליבשותא דמערב בסטרא אורא, ואתאזויד מערב בתרין סטריין.

Water – Brain – body – The brain controls all body functions and water is its 'power' source. Without a good and pure supply of water, the brain goes out of balance.

Prayers enhance the balance of water in the brain and help it connect and channel spiritually. It's good to start the day with good warm water (I squeeze a little bit fresh lemon (הדר) to include before the morning prayer the aspect of Fire and Chessed in the body. Any intake of an impure source before morning prayer would raise some negative elements and we should avoid it. The spiritual connection in the morning brings Chassadim and positive aspect to all of our actions, including helping the body to process and draw positive energy from the food.

Those who don't pray would benefit greatly from Zohar scanning/reading/study/listening of the Daily Zohar and or from the Unity Zohar (check the free app for your phone)

The Pineal gland in the brain is sensitive to chemicals found in water (mostly in common soft drinks and highly processed food). This gland is the aspect of the 'third eye' and can help guide us in life like an excellent spiritual GPS.

Fire – Heart – It is the 'nuclear reactor' of the body that never stops. The brain commands and regulates it and that is why it is second on this list.

Air – Lungs – It's the cooling system of the heart. The lungs are like two wings 'hovering' over the heart and cool it as needed. When the heart runs faster, the 'Fire' grows and requires proper cooling. Without that the heart could fail and lose its proper functions.

Proper breathing of fresh air helps a lot in the quality of cooling and all functions of the body. If you live in a crowded city, take opportunities when the air is clear (after rain, early morning before the pollution increase and rise from the street and sidewalks) and spend few minutes to take it pure air with deep and controlled breathing. Go out of the city to where you can have good air to breathe. Stop smoking.

Earth – Every cell in the body has the aspect of the four elements. The Fire and Air are delivered through the blood circulation. Body temperature should be maintained to keep the body in physical health. Any change in the body temperature cause imbalance and disturbance among the four elements.

41. וכן אתאזויד דרום במזרוז, דהא וזמימותא דדרום, אתאזויד בית בזמימותא דמזרוז. ומזרוז אתאזויד בצפון דהא לזויתא דילית אתאזויד בלזויתא דצפון. השתא אשתכח דרומיית מזרוזיית. מזרוזיית צפוניית. צפוניית מערביית. מערביית דרומיית. וכלם כלולים זה בזה להשתלשל אחד באחד.

42. כזוונא דא, צפון עביר דהבא. דמסטרא דתוקפא דאשא, אתעביר דהבא. והיינו דכתיב, (איוב ל"ז) מצפון זהב יאתה. דאש אתאזויד בעפר, ואתעביר דהבא. והיינו דכתיב, (איוב כ"ח) ועפרות זהב לו. ורא דא, שנים כרובים זהב.

Everything consumed by the body passes through the stomach and liver to remove negative elements from the food. The liver supplies fresh and pure blood to re-energize the heart. To balance the functions of the liver we need to drink from a good source of water and good food.

GMO food has altered DNA, which makes it unnatural and elements that are not part of the original creation. The digestive system doesn't fully recognize GMO food and would have difficulties processing it. The DNA of the GMO is not included in the processing 'program' God 'installed' in the stomach and Liver. The danger is that the liver would reject some elements of the GMO as toxins that would affect the body sooner or later.

The GMO invention came to make greater profits to producers and that comes from greed, which is negative. Bad seed produces a negative outcome. All types of food 'treatments' with chemicals, radiation, 'coating' etc. go against the natural process. It's very hard nowadays to find a rotten apple in the store because of the heavy treatments apples and other fruits go through. Some of the apples served in stores, especially in the US are many months old because of the preservation process. This kind of bad apple won't spoil the bunch.

I'm expanding the view on food because it is the source of health and balance in the body. If the body is not fed with balanced food in balance, then the imbalance causes different levels of unstable organs and illnesses. The body will be dependent on the local pharmacy for chemicals to balance the body. Many of us know people who take pills every day and half of those pills are taken just to counter the side effects of the other pills.

We need to have spiritual and mental balance by serving the soul with sleep, meditation, and prayers but we'll keep this study for different lessons. Studying the Daily Zohar is an important part of this balance.

Our food is in four categories based on the four elements.

Fire – Wheat, fruit and vegetables that depend on the sun to grow and ripe.

Air – Food that grows on the surface of the earth, like mushrooms and similar

Water – All types of squash and similar

Earth – Potatoes and all root vegetables.

We better eat from all types of naturally grown food to balance the body for strength and health. Each body has its own type so balanced food is individual. That is why some can eat a lot of wheat products (carbs) and stay slim and healthy while others may get fat immediately. The bottom line is to listen to the body. It's better to stay hungry than to eat something that is not good for the body.

To add the energy of life in our body, we should eat 'live' food, meaning food from a natural source without or with minimal processing. Animal flesh has an aspect of death because of the killing process (sorry meat lovers). Kosher slaughtering is a merciful process because it releases and elevates the soul that was incarnated in the animal. I still recommend eating less meat than fresh fruits, vegetables, and grains.

Maimonides, who was a great sage, physician, and philosopher, said that the food we eat is our healer and with good food, we won't need the help of medicine. As a rule, he recommends to eat only when hungry and drink when thirsty because we cannot distinguish between real hunger that is caused by the drop of sugar level in the blood and desires for food caused by the sight or smell of it. Eating because of boredom or seeking temporary comfort should be avoided.

The description below on different Zodiac signs is general. The hand type guide is for quickly recognizing people to be able to communicate with them without creating conflicts.

Fire Signs: Aries, Leo, Sagittarius. People with lots of fire in their chart are very active and involved and “can do” all kinds of things. Those with little fire can’t get started and may need someone to light a fire under them.

Fire hand type: Oblong/rectangle palm and shorter (than palm length) fingers (Shorter/long fingers means relative to palm length)

Air Signs: Gemini, Libra, Aquarius. People with lots of air are analytical; they are able to resolve and draw conclusions. Those with little air have trouble with abstractions and ideas — getting the “big picture.”

Air hand type: Square palm, longer fingers

Water Signs: Cancer, Scorpio, Pisces. People with lots of water are very feeling and “sense”-active. Those with little water can’t get a feel for things; they run cool.

Water hand type: oblong/rectangle palm, long fingers

Earth Signs: Taurus, Virgo, Capricorn. People with lots of earth are very practical. They can see how to do and use things. Those with little earth can’t be objective, aren’t grounded or practical.

Earth hand type: square palm, short fingers

45. אֶשֶׁת־כֹּז, דָּכַד אֶת־זוֹכֵר עֶפְרָא בְּהַדְיָהוּ, עֶבֶד וְאוֹלִיד עֶפְרָא אֲזֶרְנִין, כְּגֻוְנָא דְלֶהֱוֹן. כְּגֻוְנָא דְזָהָב, אוֹלִיד עֶפְרָא (רל"ו ע"ב) סוֹסְפִיתָא יְרוּקָא, דְאִיהוּ כְּגֻוְנָא דְדֶהָבָא בְּמִישֵׁי. כְּגֻוְנָא דְכֶסֶף, אוֹלִיד עוֹפְרַת. כְּגֻוְנָא דְזִזְזִישֵׁת עֵילָהָא, אוֹלִיד קְסִיטְרָא דְאִיהוּ זִזְזִישֵׁת זִזְזִיטָא. כְּגֻוְנָא דְבִרְזֵל, אוֹלִיד בִּרְזֵל, וְסִימְנָהּ (מִשְׁלִי כ"ז) בִּרְזֵל בְּבִרְזֵל יִזְדָּר.

45. נִמְצָא שְׁכִשְׁמַת־חֶבֶר עֶפְרָא עִמָּם, עוֹשֶׂה וּמוֹלִיד עֶפְרוֹת אַחֲרִים כְּמוֹ שְׁלֶהֱם, כְּמוֹ שְׁזָהָב מוֹלִיד עֶפְרָא פִּסְלֵת יְרוּקָה, שְׁהִיא כְּמוֹ זָהָב בְּמִישֵׁי. כְּמוֹ שְׁכֶסֶף שְׁמוֹלִיד עֶפְרָת, וְכְמוֹ שְׁנַחֲשֵׁת הָעֲלִיּוֹנָה מוֹלִידָה בְּדִיל שְׁהוּא נַחֲשֵׁת קִטְנָה. כְּמוֹ שְׁבִרְזֵל מוֹלִיד בִּרְזֵל, וְסִימְנָהּ – (מִשְׁלִי כז) בִּרְזֵל בְּבִרְזֵל יִחַד.

When earth element combines with fire, water and air, it produced gold, silver and copper. From that process also come other similar metals. Gold brought a gold waste that is green like gold. Silver brought lead. Copper brought tin, also called small copper. Iron brought another type of iron as it says in Proverbs 27:17

”בִּרְזֵל בְּבִרְזֵל יִחַד; וְאִישׁ, יִחַד פְּנִי-רֵעֵהוּ”

”Iron like iron together, So one man together with his friend.”

46. תָּא זִזְזִי, אִשְׁ רִיזוּ מִיָּם וְעֶפְרָא, כֻּלְּהוּ אֲזִיזִין דָּא בְּדָא, וְאֶתְקַשְׁרִין דָּא בְּדָא. וְלֹא הָוִי בְּהוּ פְּרוּדָא. וְעֶפְרָא דָּא, כֻּד אִיהוּ אוֹלִיד לְכַתֵּר, לֹא מוֹתְקַשְׁרִין דָּא בְּדָא בְּאִינִין עֲלָאִי, כְּמָה דְאֵת אֲמִיר, (בְּרֹאשִׁית ב') וּמִשְׁם יִפְרֵד וְהִיא לְאֶרְבֶּעָה רֵאשִׁים, בְּאֵלִין הָוִי פְּרוּדָא.

46. בָּא רָאָה, אִשׁ רִיז מִיָּם וְעֶפְרָא, כֻּלָּם אֲחוּזִים זֶה בְּזֶה וְקִשּׁוּרִים זֶה בְּזֶה, וְאִין בְּהֶם פְּרוּד. וְהָעֶפְרָא הַזֶּה, כְּשֶׁהוּא מוֹלִיד אַחֵר כֶּה, לֹא מוֹתְקִשְׁרִים זֶה בְּזֶה כְּאוֹתָם עֲלִיּוֹנִים, כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר (בְּרֹאשִׁית ב') וּמִשְׁם יִפְרֵד וְהִיא לְאֶרְבַּעָה רִאשִׁים, בְּאֵלָה הִיא פְּרוּדָה.

The four elements connected to each other without separation. The gold, silver, and copper that came out of them inherit the same relation but not what comes out of them like the gold waste, lead, tin, and iron

[Download \(PDF, 149KB\)](#)

47. משום שהרי העפר, כשהוא מוליד בכח של שלשת העליונים, מוציא ארבעה נהרות ששם נמצאות אבנים יקרות, והם במקום אחד, שכתוב שם הבדלח ואבן השמים. ואותן אבנים יקרות הן שתיים עשרה, והן לארבעה צדדי העולם כנגד שנים עשר שבטים, שכתוב (שמות כח) והאבנים תהיינן על שמות בני ישראל שתיים עשרה על שמותם. ושנים עשר הבקר הללו שהם תחת הים.

47. בגין דהא עפר, כד איהו אוליד בזוילא דתלת עלאי, אפיק ארבעה נהרין, דתמן משתכזזי אבני יקר, ובאתר זוד אינון, דכתיב שם הבדלח ואבן השמים. ואלין אבני יקר אינון תריסר, ואינון לארבע סטרי עלומא, לקביל תריסר שבטין, דכתיב, (שמות כ"ח) והאבנים תהיינן על שמות בני ישראל שתיים עשרה על שמותם. ואלין תריסר בקר, דאינון תזוזות יבוא.

Genesis 2:10

“ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד ויהי לארבעה ראשים”

“Now a river flowed out of Eden to water the garden; and from there it divided and became four rivers.”

The element of Earth with the force of the upper three bring out four rivers with precious stones. The river Pishon came out from the Fire element of the Earth.

11: “שם האחד, פישון-הוא הסבב, את כל-ארץ החוילה, אשר-שם, הזהב.”

“The name of the first is Pishon; it flows around the whole land of Havilah, where there is gold.”

12: “וזהב הארץ ההוא, טוב; שם הבדלח, ואבן השמים”

“The gold of that land is good; the bdellium and the onyx stone are there.”

There are twelve precious stones in the four rivers. Three to each of the four directions, North, South, East, and West. They are related to the 12 tribes of Israel. Also linked to the twelve oxen holding the sea that King Solomon built in the Holy Temple. The ‘sea’ was a copper pool for water standing on top of twelve oxen. The water in this ‘sea’ used for the different services done in the Holy Temple.

1 Kings 7:25

עמד על-שני עשר בקר, שלשה פנים צפונה ושלשה פנים ימה ושלשה פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה, והים עליהם, מלמעלה; וכל-אחריהם, ביתה”

“It stood on twelve oxen, three facing north, three facing west, three facing south, and three facing east; and the sea was set on top of them, and all their rear parts turned inward.”

The twelve precious stones represent the Lights that come from the upper sefirot to Malchut.

48. בא ראה, כל ארבעת הצדדים העליונים שאמרנו, אף על גב שנקשרים זה בזה, והם הקיים שלמעלה ומטה, קיים של העולם יותר הוא הרוח, משום שהכל עומד בגללו, ונפש לא עומדת אלא ברוח, שאם נגרעת הרוח אפלו רגע אחד, אין הנפש יכולה להתקיים, וסוד זה כתוב (משלי יט) גם בלא דעת נפש לא טוב. נפש בלי רוח אינה טוב, ולא יכולה להתקיים.

48. תא זוזי, כל ארבעה סטריין עלאין דקאמרן, אף על גב דמתקשרין דא בדה, ואינון קייבא דלעילא ודתתא, קייבא דעלומא יתיר רוזו, בגין דכלא קייבא בגיניה, ונפשא לא קייבא אלא ברוזא, דאי גרע רוזא אפילו רגעא זודא, נפשא לא יכילת לאתקייבא, ורזא דא כתיב, (משלי י"ט) גם בלא דעת נפש לא טוב. נפשא בלא רוזא לאו איהו טוב, ולא יכלא לאתקייבא.

The four elements/aspects make the foundation of the world but to maintain its existence the world needs the light of Ruach, which comes from Da'at that is the root of the Central Column.

Proverbs 19:2

”גַּם בְּלֹא-דַעַת נֶפֶשׁ לֹא-טוֹב;

”Without Knowledge (Da'at), Nefesh is not good”

The soul level of Nefesh is the light that holds the vessel together but without the light of Ruach that comes from the Sefira of Da'at, the vessel/body cannot maintain its existence.

49. וְתָא וְזִי, אֵינֹן תְּרִיסָר דְּקַאמְרָן, דְּאֵינֹן תְּרִיסָר אַבְגִּין, אֵינֹן תְּרִיסָר בְּקָר, דְּתוּזוֹת יָמָא. בְּגִין כֹּךְ, נָטְלוּ אֵינֹן תְּרִיסָר נְשִׂאִים, (במדבר ז') כָּל הַבְּקָר לְעֹלָה שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי פָרִים וְגו'. וְכֹלָא רָזָא עֲלָאָה הוּא, וּבִמְאָן דִּישְׁעוּז בְּמִלִּין אֲלִין, יִשְׁעוּז בְּרָזָא דְּחֻזְכְּמָתָא עֲלָאָה, דְּעֶקֶר דְּכֹלָא בֵּיהּ.

49. ובא ראה, אותם שנים עשר שאמרנו, שהם שנים עשרה אבנים, הם שנים עשר בקר שתחת הים. משום כך נטלו אותם שנים עשר נשיאים (במדבר ז') כל הבקר לעלה שנים עשר פרים וגו'. והכל הוא סוד עליון, ומי שישגיח בדברים הללו, ישגיח בסוד החכמה העליונה, שהעקר של הכל בה.

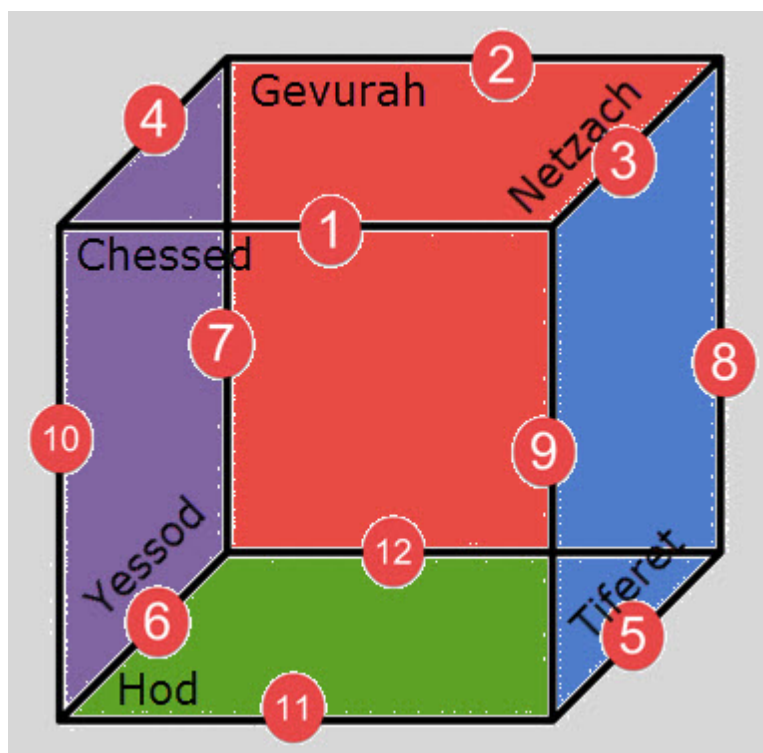
The 12 precious stones are the 12 oxen under the sea that was built by King Solomon. When the Holy Tabernacle was completed, the twelve heads of the tribes brought offerings on counts of 12 to connect to the light that feeds the Holy Tabernacle.

Numbers 7:87

”כָּל הַבְּקָר לְעֹלָה שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי פָרִים אֵילִם שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי וּמִנְחָתָם וּשְׂעִירֵי עֲזִים שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי לְחֻטָּאת

“all the oxen for the burnt offering twelve bulls, all the rams twelve, the male lambs one-year-old with their grain offering twelve, and the male goats for a sin offering twelve;”

Zeir Anpin is the central column and its 6 sefirot make a vessel with 12 ‘connectors’ that receive the Light from the upper three sefirot. With proper connection, we can draw this light to Malchut.

50. אמר ר' שמעון, מה שאמר רבי חזקיה, ששברא הקדוש ברוך הוא את האדם, מעפר המקדש שלמטה נברא, ומעפר המקדש שלמעלה נתנה בו נשמה, וכמו ששנברא מהעפר שלמטה התחברו בו שלשה צדדים יסודות העולם, כך גם כשנברא מן העפר שלמעלה התחברו בו שלשה יסודות של העולם והשתלם האדם, והינו שבתוב (תהלים לב) אשרי אדם לא יחשב ה' לו עון ואין ברוחו רמיה. אימתי לא יחשב ה' לו עון? בזמן שאין ברוחו רמיה.

50. אמר ר' שמעון, הא דאמר ר' חזקיה, דכד ברא קודשא בריך הוא לאדם, מעפרא דמקדשא דלתתא אתברי, מעפרא דמקדשא דלעילא אתיהיב ביה נשמתא. כמה דכד אתברי מעפרא דלתתא, אתחברו ביה תלת סטרא יסודי עלמא. הכי זמי כד אתברי מעפרא דלעילא, אתחברו ביה תלת סטרי יסודי עלמא, ואשתלים אדם. והיינו דכתיב, (תהלים ל"ב) אשרי אדם לא יחשב יי' לו עון ואין ברוחו רמיה. אימתי לא יחשב יי' לו עון, בזמן דאין ברוחו רמיה.

Rabbi Shimon quotes Rabbi Chizkiya saying that when God created Adam, he used the dust of the Holy Temple in Malchut to form his body. From the Holy Temple at the spiritual level above that is Binah he gave him the soul.

During his creation, Adam was connected to the elements of Fire, Air, and water of the lower level. To make Adam complete he received the soul from the upper level with the aspects of Fire, Air, and Water.

Psalms 32:2

”אשרי אדם לא יחשב יְהוָה לו עון ואין ברוחו רמיה.”

“How blessed is the man to whom YHVH does not impute iniquity, And in whose spirit there is no deceit!”

The Zohar explains that a man is considered without inequity when his soul is from Binah.

Lesson:

The four elements are the foundation of the material world with similar aspects in the upper spiritual world. We are born in one of the 12 months that is divided into four categories of Fire, Air, Water and Earth. We can achieve purity and high level of the soul when we overcome the negative aspects of the lower four and connect to the pure one above.

Earth:

Negative – Laziness, sadness

Positive – Proactive, happiness, appreciation

Air:

Negative: Evil Speech, Flattery, Gossip, lies

Positive: Study Holy Scriptures, teach, positive speaking

Fire:

Negative: Pride, anger, rigour

Positive: Humility, reduce ego

Water:

Negative: Desires for pleasures, jealousy, envy

Positive: Support others, be happy with what you have

General:

Negative thoughts should be controlled, no pessimism, no sexual fantasies.

Work on bringing the Light and the spiritual aspect in every action. Desire to purify and expand the soul with studies and spiritual connections.

51. תָּא וְזוֹי, מֹשֶׁה אֲשֶׁתְּלִים יִתִּיר מֵאַבְהֶן, בְּגִין דְּמִלִּיל עֲמִיָּה קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, מִדְּרָגָא עֲלָאָה יִתִּיר מִכְלָהוּ, וּמֹשֶׁה פְּגִימָאָה דְּבִי מִלְכָּא עֲלָאָה הָוָה, וְעַל דָּא פְּתִיב, וְאַרְא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב וְגו', וְהָא אוֹקִיבָנָא מִלִּי.

51. בא ראה, משה נתקן יותר מהאבות, משום שדבר עמו הקדוש ברוך הוא, מדרגה יותר עליונה מכלם, ומשה מפנים בית המלך העליון היה, ועל זה כתוב וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב וגו', והרי בארנו את הדברים.

Exodus 6:3

”וַאֲרָא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּאֵל שַׁדַּי וְשֵׁמִי יְהוָה לֹא נִדְעָתִי לָהֶם.”

“and I appeared to Abraham, Isaac, and Jacob, as God Almighty (אל שדי), but by My name, YHVH, I did not make Myself known to them.”

The name ‘אל שדי’ ‘El Shaddai’ is the level of Zeir Anpin.

Numbers 12:7

Moses was on a higher level than the patriarchs. He was at the level of Da’at that is ‘inner’, which means part of the upper three Sefirot.

52. (שמות ו') לָכֵן אָמַר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְיָ וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, הָאִי קָרָא אֶפְכָּא הוּא, דְּכִתִּיב וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִתְּנוּזֹת סִבְלוֹת מִצְרַיִם בְּקֶדְמִיתָא, וּלְבִתֵּר וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִעֲבוֹדָתָם, וּלְבִתֵּר וְגֵאלִתִּי אֶתְכֶם, הָוָה לִיה לִבְיָמִיר מִעֵיקָרָא וְגֵאלִתִּי אֶתְכֶם, וּלְבִתֵּר וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם. אָלָא, עֲקָרָא דְּכִלָּא בְּקֶדְמִיתָא, דְּבָעָא קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא לְבִשְׂרָא לֹן בְּשִׁבּוּא דְּכִלָּא בְּקֶדְמִיתָא.

52. לכן אמר לבני ישראל אני ה' והוצאתי אתכם. רבי יהודה אמר, פסוק זה הוא הפוך, שכתוב והוצאתי אתכם מתנוזות סבלות מצרים מעבודתם, ואחר כך וגאלתי אתכם. היה לו לומר מתחלה וגאלתי אתכם, ואחר כך והוצאתי אתכם! אלא עקר של הכל בראשונה שרצה הקדוש ברוך הוא לבשר להם במבחר של הכל בראשונה.

Deliver them from bondage
Bring judgment on the Egyptians and redeem them.
Take them to be his people
Give them the Torah ('וידעתם, כי אני יהוה אלהיכם')
Bring them to the Promised Land, giving it for their heritage.

55. רעיא מהימנא (שמות ו') ולקוחתי אתכם לי לעם והייתי לכם
והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יי אלהיכם וגו'.
פקודא דא קדמא דכל פקודין. ראשיתא קדמא
דכל פקודין, למנדע ליה לקודשא בריך הוא בכללא.
מאי בכללא. למנדע דאית שליטא עלאה, דאיהו
רבון עלמא, וברא עלמין בלהו, שביא וארעא וכל
זיליהון. ודא איהו בכללא. וסופא דכללא בפרט,
למנדע ליה בפרט.

In the verse above (Previous DZ) we read 'I will take you for My people, and I will be your God and you shall know that I am YHVH your God'. This is a precept to know that YHVH is God on all levels, whole or individual. He is the master and Creator of all worlds.

56. וכלל ופרט איהו רישא וסופא רזא דכר וגוקבא
בזודא, ואשתכח בר נש בהאי עלמא, דאתעסק
בכלל ופרט, בר נש בהאי עלמא איהו כלל ופרט.
תקונא דהאי עלמא, איהו כלל ופרט. בגין כך,
ראשיתא דכללא, למנדע דאית שליט ודיין על עלמא,
ואיהו רבון כל עלמין. וברא ליה לבר נש מעפרא,
ונפח באפיו נשמתא דזי, ודא איהו באורז כלל.

The level of 'whole' is Zeir Anpin that represents the presence of God in this world. The level of the 'individual' or the 'details' is the aspect of this world, Malchut, where everything in separation and has an identity. The 'whole' is the beginning and the details is the end.

When we follow the precepts in this world, we connect the 'whole' with the 'individual' and make corrections in the world.

Genesis 2:7

"וַיִּצֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עָפָר מִן הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפּוֹ נְשָׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה"

"Then YHVH God formed man of dust from the ground, and breathed into his nostrils the breath of life; and man became a living being."

The connection of the 'whole', Zeir Anpin and the 'individual', Malchut is like bringing life from the source to the 'details' in this world.

57. כד נפקו ישראל במצרים, לא הוו ידעי ליה
לקודשא בריך הוא כיון דאתא משה לגביהו, פקודא
מפירים את הקדוש ברוך הוא. כיון שבא
משה אליהם, למד אותם מצוה ראשונה זו,

שְׁפֹתוֹב וַיִּדְעֶתֶם כִּי אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם וְגו'. וְאַלְמָלָא מַצּוּה זֶה, לֹא הָיוּ יִשְׂרָאֵל מֵאֲמִינִים בְּכָל אוֹתָם נִסִּים וְגִבּוּרֹת שֶׁעָשָׂה לָהֶם בְּמִצְרַיִם. כִּיּוֹן שֶׁיָּדְעוּ מַצּוּה זֶה בְּדֶרֶךְ כָּלֵל, נֶעֱשִׂי לָהֶם נִסִּים וְגִבּוּרֹת.

קִדְמָא דָּא אוֹלִיף לוֹן, דְּכִתִּיב, וַיִּדְעֶתֶם כִּי אֲנִי יי' אֱלֹהֵיכֶם הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם וְגו'. וְאַלְמָלָא פִּקּוּדָא דָּא, לֹא הָיוּ יִשְׂרָאֵל מֵהִימְנִין, בְּכָל אֵינּוֹן נִסִּין וְגִבּוּרִין דְּעֵבֶד לוֹן בְּמִצְרַיִם. כִּיּוֹן דִּיִּדְעוּ פִּקּוּדָא דָּא בְּאוּרוֹן כָּלֵל, אֲתַעְבִּידוּ לָהוֹן נִסִּין וְגִבּוּרִין.

Exodus 6:7

”וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם לִי לְעָם וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וַיִּדְעֶתֶם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מִתַּחַת סְבִלֹת מִצְרַיִם”
 “I will take you to be my people, and I will be your God, and you shall know that I am YHVH your God, who has brought you out from under the burdens of the Egyptians.”
 ‘and you shall know that I am YHVH your God’

To ‘know God’ is a mitzvah that was given to the Israelites through Moses to be able to connect to the future miracles that will deliver them from slavery in Egypt. Without this consciousness and connection, they wouldn’t have the vessel and a channel to draw the miracles.

‘Knowledge’ is the aspect of connection to the Sefira of Da’at. Moses represented this Sefira for his direct connection to Chokmah and Binah. Because of this ‘knowledge’, the people could see the power of YHVH and strengthen their faith in YHVH and Moses, his servant.

Exodus 14:31

”וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיֵּרְאוּ הָעָם אֶת יְהוָה וַיֹּאמִינוּ בַּיהוָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ”
 “When Israel saw the great power which YHVH had used against the Egyptians, the people feared YHVH, and they believed in YHVH and in His servant Moses.”

58. וּלְסוֹף מ' שָׁנִין, דְּקָא אֲשֶׁתִּדְלוּ בְּכָל אֵינּוֹן פִּקּוּדִין דְּאוּרִייתָא, דְּאוֹלִיף לוֹן מִשְׁה, בֵּין אֵינּוֹן דְּמִתְנַהֲגִי בְּאַרְעָא בֵּין אֵינּוֹן דְּמִתְנַהֲגִי לְבַר מֵאַרְעָא כְּדִין, אוֹלִיף לוֹן בְּאוּרוֹן פֶּרֶט, הֵדָא הוּא דְּכִתִּיב, (דְּבַהֵם ד') וַיִּדְעֶתֶם הַיּוֹם וְהַשְּׁבוּת אֶל לְבָבְךָ, הַיּוֹם דִּיִּיקָא, מַה דְּלֹא הָוָה רָשִׁי מִקְדָּמַת דְּנָא. כִּי יי' הוּא הָאֱלֹהִים, דָּא בְּאוּרוֹן פֶּרֶט, בְּמִלָּה דָּא, כְּמַה רִּזִּין וְסִתְרִין אִית בָּהּ. וְדָא, וְהָוָה דִּקְדָּמִיתָא, כָּלֵל מְלָה וְדָא, דָּא בְּכָלֵל, וְדָא בְּפֶרֶט.

58. וּלְסוֹף מ' שָׁנִין, דְּקָא אֲשֶׁתִּדְלוּ בְּכָל אֵינּוֹן פִּקּוּדִין דְּאוּרִייתָא, דְּאוֹלִיף לוֹן מִשְׁה, בֵּין אֵינּוֹן דְּמִתְנַהֲגִי בְּאַרְעָא בֵּין אֵינּוֹן דְּמִתְנַהֲגִי לְבַר מֵאַרְעָא כְּדִין, אוֹלִיף לוֹן בְּאוּרוֹן פֶּרֶט, הֵדָא הוּא דְּכִתִּיב, (דְּבַהֵם ד') וַיִּדְעֶתֶם הַיּוֹם וְהַשְּׁבוּת אֶל לְבָבְךָ, הַיּוֹם דִּיִּיקָא, מַה דְּלֹא הָוָה רָשִׁי מִקְדָּמַת דְּנָא. כִּי יי' הוּא הָאֱלֹהִים, דָּא בְּאוּרוֹן פֶּרֶט, בְּמִלָּה דָּא, כְּמַה רִּזִּין וְסִתְרִין אִית בָּהּ. וְדָא, וְהָוָה דִּקְדָּמִיתָא, כָּלֵל מְלָה וְדָא, דָּא בְּכָלֵל, וְדָא בְּפֶרֶט.

After the Israelites were following the Torah that Moses taught them for 40 years, it was time for them to learn the connection on the aspect of ‘details’.

Deuteronomy 4:39

”וַיִּדְעֶתֶם הַיּוֹם וְהַשְּׁבוּת אֶל לְבָבְךָ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בְּשִׁמִּים מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד”
 “Know therefore today, and take it to your heart, that YHVH (יהוה), He is God (אלהים) ELHYM) in heaven above and on the earth below; there is no other.”
 This verse from Deuteronomy was told by Moses to the people after 40 years before he left the world.

There is a spiritual aspect of ‘כלל’, ‘whole’ and ‘פרט’, ‘individual’ (also means ‘item’, ‘detail’).

The upper level is an aspect of a 'whole' to the level below it because the upper is the cause and includes the 'item/details' below it. Zeir Anpin is considered a 'whole' and Malchut as details/items when the light of Zeir Anpin is revealed in Malchut. The Torah teaches us to connect from the 'individual/detail' to the 'whole'.

The spiritual rules of 'whole' and 'detail' is included in our morning prayers 'Rabbi Yishmael...' 'רבי ישמעאל אומר בשלוש עשרה מדות התורה נדרשת'

DZ 2635

Lesson;

This study teaches us that in order to see miracles in our lives we need a vessel that is formed by 'knowing' YHVH. As we studied many times before, 'knowing' is the aspect of the unification of light and vessel. Moses helped the Israelites formed this vessel by introducing Zeir Anpin to them so they can prepare themselves for the miracles. Moses represented the Torah and the 'knowledge' for them to connect. We don't have leaders like Moses but we have the Torah and the Zohar to study and make the connection to Da'at/Knowledge. That gives us the opportunity to build vessels and attract miracles in our lives. Miracles come from the highest level and for that, the vessel should be very pure or broken (explanation below). Great Tzadikim with pure vessels were able to make miracles just by raising their wish, which is a form of creating a vessel.

Our generation is contaminated with so many impurities that it is very hard to achieve a high level of purity. Nevertheless, the option of a broken vessel/heart is always available for us to draw miracles.

A broken vessel is considered pure because it loses its identity and has the aspect of death.

Psalms 51:19

“זָבַחַי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבְּרָה לִבִּי נִשְׁבְּרָה וְנִדְּכָה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה”

“The sacrifices of God are a broken spirit; a broken and contrite heart, O God, you will not despise.”

The heart is where the soul level of Ruah resides. It connects us to the level of Neshama and the upper spiritual levels. When the heart is 'broken' an open channel is created to the upper levels and miracles can appear in a person's life. Just remember that no one can 'fake' a broken heart. It must be real.

I know of people in different desperate situations, feeling that their whole world is collapsing around them. I encouraged them to keep the faith and certainty and miracles would happen. Those who had the certainty saw miracles that changed their lives completely from a low state of desire to even take their own lives to see great hopes and a bright future.

In DZ 2910 <https://dailyzohar.com/daily-zohar-2910/> we learned that 'Certainty is a bridge over obstacles'. Use these studies and all the Daily Zohar studies to strengthen your certainty and 'knowledge' to attract miracles even in the most difficult situations. Never give up and never give in! The Light is always with you, just 'know' your miracles.

59. וְאִי תִיבֹא, הָא כְּתִיב, (משלי א') יִרְאֵת יְי' רֵאשִׁית דַּעַת. תִּירוּצָא, דָּא בְּאוּרוּז פֶּרֶט, לְמַנְדַּע בִּיאָן אִיהוּ יִרְאֵת יְי'. וְאַף עַל גַּב דְּאִית לִיה לִבְרָנֵי לְדוּזוֹלָא מִנִּיה, עַד לֹא יִנְדַּע, אֲבָל הֶכָא כְּתִיב רֵאשִׁית דַּעַת, לְמַנְדַּע לִיה דְּהָא אִיהוּ רֵאשִׁיתָא, לְמַנְדַּע לִיה בְּאוּרוּז פֶּרֶט.

59. וְאִם תֹּאמַר, הֲרִי כְּתוּב (משלי א') יִרְאֵת יְי' רֵאשִׁית דַּעַת – הַתְרוּץ, זֶה בְּדֶרֶךְ פֶּרֶט לְדַעַת מִי הִיא יִרְאֵת יְי'. וְאַף עַל גַּב שֵׁיש לְאָדָם לִירָא מִמֶּנּוּ עַד שֶׁלֹּא יִדַּע, אֲבָל בְּאֵן כְּתוּב רֵאשִׁית דַּעַת, לְדַעַת אוֹתוֹ שֶׁהֲרִי הוּא רֵאשִׁית, לְדַעַת אוֹתוֹ בְּדֶרֶךְ פֶּרֶט.

Proverbs 1:7

“יִרְאַת יְהוָה רֵאשִׁית דַּעַת חֲכָמָה וּמוֹסָר אֲוִילִים בָּזוּ.”

“The fear(Awe) of YHVH is the beginning of knowledge; fools despise wisdom and instruction.”

The Zohar quotes this verse to bring a point that ‘fear of YHVH’ that is an aspect of ‘whole’ is mentioned as ‘beginning’ that is the aspect of detail, Malchut. But in this case, the explanation is that we begin with awe and fear of YHVH to ‘know’ him on the level/aspect of ‘details’.

‘Beginning’ implies time and process, aspects that exist in Malchut. We begin on the lower level of ‘details’ to achieve an understanding of the ‘whole’ that is a higher spiritual level that includes everything below.

60. בְּזֵין כַּף, פְּקוּדָא קְדָמָא לְמַנְדַּע לִיה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכָלל וּפְרָט, בְּרִישָׁא וּבְסוּפָא. וְרָא דָא (ישעיה מ"ד) אֲנִי רֵאשִׁין וְאֲנִי אַחֲרוֹן. אֲנִי רֵאשִׁין וְאֲנִי אַחֲרוֹן בְּפִרְט. וְהַכֹּל בְּכָלל אֶחָד וְסוּד אֶחָד. בֵּין שִׁידַע אֶת זֶה בְּכָלל, יִשְׁלִים אֶת כָּל אִיבְרִיו, וּמִי הֵם? מֵאֲתִים אֲרַבְעִים וּשְׁמוֹנֶה מֵצוּת, שְׁהֵם מֵאֲתִים אֲרַבְעִים וּשְׁמוֹנֶה אִיבְרֵי הָאָדָם. בֵּין שְׁהִשְׁתַּלֵּם בָּהֶם עַל זֶה בְּכָלל, אִזּוּ יֵדַע בְּדַרְדָּר פְּרָט, שְׁזֶה הוּא רְפוּאָה לְכָלם, וְיֵדַע אֶת כָּל יָמוֹת הַשָּׁנָה שְׁמֵת חֲבָרִים לְתַת רְפוּאָה לְכָל הָאִיבְרִים.

‘and you shall know that I am YHVH your God’ (Exodus 6:7). This is said in a future form. Moses delivered this message at the beginning of the process of the redemption from Egypt that ended 40 years later just before they entered the Promised Land, an event that is the aspect of ‘detail’.

Isaiah 44:6

“כֹּה אָמַר יְהוָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְגֹאֲלוֹ יְהוָה צְבָאוֹת אֲנִי רֵאשִׁין וְאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבְלַעַד אֵין אֱלֹהִים”

“Thus says YHVH, the King of Israel and his Redeemer, YHVH of hosts: “I am the first and I am the last; besides me there is no god.”

“I am the first and I am the last”, the first is ‘whole’ and last is ‘detail’. There are a direct path and process between the ‘whole’ and ‘detail’.

When we ‘know’ (connect) the ‘whole’, we have light for the ‘details’. The 248 parts (‘details’) of body and soul nourish from the ‘whole’ (Light) through the 248 precepts of positive actions, “you shall do...”. These Mitzvot/precepts get to ‘know’ the ‘whole’ and draw the light of healing and life from Chokmah to the ‘details’. The other 365 mitzvot that represent the 365 days of the year and year cycle in Malchut connect to the 248 and bring health to all body parts.

61. ואי תיבא, כל יומי שתא, ה' יהבין אסוותא לכל שייפין. ודאי הכי הוא עילא ותתא, שתא ויומי דיליה, יהבין אסוותא לכל שייפין עילא ותתא, (בזמנא) דשייפין אריקו ברקאן ליומי שתא כדין אסוותא וזיין תליין עין מלעילא, ואתמליין מכלא. מאן גרים לון. יומי שתא.

61. ואם תאמר, כל ימות השנה איך נותנים רפואה לכל האיברים? ודאי כך הוא למעלה ולמטה. השנה והימים שלה נותנים רפואה לכל האיברים, למעלה ולמטה, [בזמן] שהאיברים מריקים ברכות לימות השנה, ואז רפואה וחיים תלויים עלינו מלמעלה ומתמלאים מהכל. מי גרם להם? ימות השנה.

The body parts have the aspect of channels of abundance of Zeir Anpin that is in the secret of 'whole'. Malchut doesn't have light of its own and the Zohar asks how the days of the year bring healing to the body parts above in Zeir Anpin and below to man. The body parts/channels of Zeir Anpin bestow an abundance of blessings on the days of the year that is Malchut and aspect of 'details'. Every Mitzvah, positive action that a person does in Malchut draws from one channel of Zeir Anpin to the days of the year that is the aspect of 'detail'. Then healing and life comes from the 'whole' above to the year, the 'details' below. Malchut is in a Tikun process and has a lack of light. The days of the year are vessels in Malchut that need 'correction', Light. They activate the channels of blessings of Zeir Anpin and because of that, they considered as giving life and healing to the body parts on the upper level.

Lesson;

Our daily work that is according to the ways of the Torah, activates Zeir Anpin that is the Tree of Life and channels down to us 'healing' that is the light that corrects our vessels and 'life' that is light of continuation. The reference to the days of the year above is to teach us that every day is important and counted in our final judgment. The days of our years will be counted in the future to see if we revealed light every day to cause the flow of light to the world. I study and share the Zohar every day in addition to my regular prayers and studies. The Daily Zohar helps us fulfill the mitzvah of study Torah every day. How're your days so far?

62. אופי הכי נבי ליתתא, כד בר נש יעלים גופיה באינון פקודין דאורייתא לית לה כל יומא דלא אתייתא לאתברקא בעיה, וכד אינון אתברקאן בעיה, כדין וזיין ואסוותא תליין עליה מלעילא. מאן גרים ליה. אינון יומי שתא. יומי שתא, כבמה דאתברקאן מלעילא מרוא (דף כ"ה ע"ב) דאדם. הכי נבי אתברקאן מתתא מרוא דאדם.

62. אף כך גם למטה, בשאדם ישלים את גופו באותן מצוות התורה, אין לד כל יום שלא בא להתברך ממנו, וכשהם מתברכים ממנו, אז חיים ורפואה תלויים עליו מלמעלה. מי גרם לו? אותם ימות השנה. ימות השנה, כמו שמתברכים מלמעלה מסוד של אדם, כך גם מתברכים למטה מסוד של אדם.

Following the precepts in the lower world of Malchut, activate the Tree of Life and the upper channels are filled with an abundance of Life and Healing light. When a person in Malchut completes himself with the 248 precepts of positive actions in the Torah, all his days are blessed because of his actions. He activated the Tree of Life as previously explained.

63. אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הָזֶה, בְּאוֹתָם מִצְוֹת הַתּוֹרָה, שְׁנִקְרָאִים אָדָם, שְׁכַתּוֹב (יִחְזַקָּאל לֵד) אָדָם אַתֶּם. אַתֶּם קְרוּיִים אָדָם, וְאַמּוֹת הָעוֹלָם לֹא קְרוּיִים אָדָם. וּמִשּׁוֹם שֶׁיִּשְׂרָאֵל נִקְרָאוּ אָדָם, יֵשׁ לָהֶם לְהִשְׁתַּדֵּל בְּאוֹתָן מִצְוֹת הַתּוֹרָה לְהִיּוֹת הַכֹּל אֶחָד בְּסוֹד שֶׁל אָדָם.

Ezekiel 34:31

”וְאַתָּן צֹאנִי צֹאן מִרְעִיתִי אָדָם אַתֶּם אֲנִי אֱלֹהִיכֶם נָאִם אֲדֹנִי יְהוָה”

“As for you, My sheep, the sheep of My pasture, you are men (Adam, אָדָם), and I am your God,” declares YHVH GOD.”

The Israelites are called ‘אָדָם’ (Adam), ‘Man’ because they accepted and follow the Torah. The other nations of the world don’t have the privilege to be called the same.

The 613 Mitzvot, Precepts in the Torah have 248 positive actions and 365 protections from negativity. These are tools for us to make connections and draw light of Life and Healing for all of our body parts on the spiritual and corporeal level.

64. בְּשִׁנְתָּן הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא תּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל עַל הַר סִינַי, דְּבַר רֵאשׁוֹן הוּא אֲנֹכִי. אֲנֹכִי עוֹלָה לְסוּדוֹת [עוֹלָמוֹת] רַבִּים, וְכֵאֵן הוּא סוֹד שֶׁל מִצְוָה רֵאשׁוֹנָה לְהַבִּיר אוֹתוֹ בְּכָלֵל. מִשּׁוֹם שְׁכַתּוֹב אֲנֹכִי, הָרִי רֹמְזוֹ שֶׁיֵּשׁ אֱלֹהִים שְׁלִיט עֲלֵינוֹ [שְׁהוּא] עַל הָעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר כִּי ה' אֱלֹהֵינוּ אֵשׁ אֹכֵלָה הוּא, מִצְוָה רֵאשׁוֹנָה בְּכָלֵל. בְּפֶרֶט, מִשּׁוֹם שְׁכַתּוֹב (בְּרֵאשִׁית כֹּא) ה' אֱלֹהֵינוּ. זֶה פֶּרֶט, וְזֶה כָּלֵל וּפֶרֶט, מִצְוָה רֵאשׁוֹנָה, שֶׁצָּרִיךְ לְדַעַת בְּרֵאשׁ וּבְסוֹף כְּפִי שְׁבִאֲרֵנוּ. (ע"כ רַעִיָא מִהִימָנָא).

63. זְכַאִין אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל בְּהָאֵי עֲלָמָא, בְּאַלִּין פְּקוּדִין דְּאוֹרֵייתָא, דְּאֶקְרוֹן אָדָם, דְּכַתִּיב. (יִחְזַקָּאל ל"ד) אָדָם אַתֶּם. אַתֶּם קְרוּיִים אָדָם, וְעוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת לֹא אֶקְרוֹן אָדָם. וּבְגִין דְּיִשְׂרָאֵל אֶקְרִי אָדָם, אֵית לֹן לְאַשְׁתַּדֵּלָא בְּאֵינּוֹן פְּקוּדִין דְּאוֹרֵייתָא, לְמַהּוֹי כְּלָא זוּד, בְּרָא דְאָדָם.

64. כֹּד יְהֵב קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אוֹרֵייתָא לְיִשְׂרָאֵל עַל טוֹרָא דְּסִינַי, מְלָכָה קְדָמָאָה אִיהוּ אֲנֹכִי, אֲנֹכִי סִלְקָא לְרִזִּין (עֲלָמִין) סְגִיאִין. וְהֵכָא אִיהוּ רָזָא דְּפִקּוּדָא קְדָמָאָה, לְמַנְדַּע לִיה בְּכָלֵלָא. בְּגִין דְּכַתִּיב אֲנֹכִי, הָא קָא רַמְיֹז, דְּאֵית אֶלְהָא שְׁלִיטָא עֲלָהָה (דְּאִיהוּ) עַל עֲלָמָא, כְּמוֹה דְּאֵת אִמֵּר (דְּבָרִים ד') כִּי יִי אֶלְהִיָּה אֵשׁ אוֹכֵלָה הוּא, פְּקוּדָא קְדָמָאָה בְּכָלֵל. בְּפֶרֶט: בְּגִין דְּכַתִּיב, ה' אֱלֹהֵינוּ דָּא פֶּרֶט, וְדָא כָּלֵל וּפֶרֶט, פְּקוּדָא קְדָמָאָה, דְּאֶצְטְרִיךְ לְמַנְדַּע בְּרִישָׁא וּבְסוֹפָא, כְּמוֹה דְּאוֹקִימָנָא. (ע"כ רַעִיָא מִהִימָנָא).

When God gave the Torah to the children of Israel on Mount Sinai, he started with “I am your God” to let us know that he governs this world. He is the aspect of ‘whole’ and when it says, ‘your God’ it is the aspect of ‘detail’ because we are part of the ‘whole’. This is the aspect of first and last, beginning and end that we explained previously.

Lesson;

We are not able to complete all the precepts in one lifetime because there are some for men, women, priests, etc. To connect to all the precepts and have a complete ‘body’ and light we study the Torah. Each precept that we study connects us to the Tree of Life and fill up our ‘days’.

65. וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בֵּן אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה מִקּוֹצֵר רוּחוֹ. מֶה זֶה מִקּוֹצֵר רוּחַ? אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, שֶׁלֹּא הָיוּ נֹחִים וְלֹא הָיוּ אוֹסְפִים לְתוֹכָם רוּחַ. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מִקּוֹצֵר

65. (שְׁמוֹת ו') וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בֵּן אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה מִקּוֹצֵר רוּחוֹ. מֶה זֶה מִקּוֹצֵר רוּחוֹ? אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, דְּלֹא הָיוּ נְפִישִׁי, וְלֹא הָיוּ לְקִיטֵי רוּחוֹ. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מִקּוֹצֵר רוּחוֹ: דְּעַד לֹא נָפַק יוֹבְלָא, לְמִיָּהֵב

רוח – שְׁעָדִין לֹא יֵצֵא יוֹבֵל לְתֵת לָהֶם מְנוּחָה. וְרוּחַ אַחֲרוֹנָה עָדִין לֹא שְׁלֹטָה לַעֲשׂוֹת מְנַהֲגִים, וְאֵז הָיוּ בְּעֶרְוֹת שֶׁל רוּחַ, מוֹעֲקָה שֶׁל רוּחַ. מִיְהוּ? רוּחַ אַחֲרוֹנָה, כְּמוֹ שְׁאִמְרָנוּ. (שְׁעָד שֶׁלֹּא נָתַן הַיּוֹבֵל בְּרָכָה עַל הָרוּחַ הַזֶּה לְהִתְקַיֵּם הַנֶּפֶשׁ הַתְּחִתּוֹנָה, וְלֹא שׁוֹלֵטֵת הָרוּחַ הַזֶּה עַל הַנֶּפֶשׁ אֲלֵא כְּאִשֶּׁר מִתְבָּרְכֶת מֵהַיּוֹבֵל, אֵז תְּהִיָּה רוּחַ. וְמִי הִיא הָרוּחַ הַזֶּה? יַעֲקֹב, שֶׁכְּתוּב וַתְּחִי רוּחַ יַעֲקֹב וְגו').

לֹאן גְּפִישׁוֹ. וְרוּחוֹ בְּתִרְאָה, עַד לֹא שְׁלֹטָה לְמַעַבְדֵּי גִימוּסִי, וְכַדִּין הָיָה עֲאִקוֹ דְּרוּחָא. מֵאֵן אִיהוּ. רוּחוֹ בְּתִרְאָה דְּקִאֲמִרָן. (נ"א דַּעַד לֹא יֵהֵב לִיָּה יוֹבֵלָא בְּרָכָה עַל הָאִי רוּחָא לֹאֲתַקִּימָא נֶפֶשׁ תִּתָּא וְלֹא שְׁלֹטָה הָאִי רוּחַ עַל נֶפֶשׁ אֲלֵא כַּד אֲתַבְּרָכָא מִיּוֹבֵלָא כַּדִּין יֵהֵא רוּחָא וּמֵאֵן אִיהוּ רוּחַ)

Exodus 6:9

”וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בֶּן אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה מִקְצָר רוּחַ וּמַעַבְדָּה קָשָׁה”

“So Moses spoke thus to the sons of Israel, but they did not listen to Moses on account of their despondency and cruel bondage.”

The Zohar asks; what is ‘on account of their despondency’?. Rabbi Yehuda explains that they didn’t have a rest from work to gather and elevate enough of their spirit (Ruach). Rabbi Shimon says that it means that the level of Binah was not revealed yet in the world to give them rest and freedom. The level of Ruach in Malchut was not present to allow them connection to higher level and draw the Light they needed.

66. בֵּא רֵאָה, כְּתוּב הֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁמְעוּ אֵלַי וְאִיךָ יִשְׁמְעֵנִי פְּרַעַה וְאֵנִי עֶרֶל שְׁפָתַיִם. מִה זֶה וְאֵנִי עֶרֶל שְׁפָתַיִם, וְהָרִי בְּתַחֲלָה כְּתוּב לֹא אִישׁ דְּבָרִים אֲנֹכִי וְגו' כִּי כְּבֹד פֶּה וְכְּבֹד לְשׁוֹן אֲנֹכִי, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הָיָה מְשִׁיב לוֹ, מִי שֶׁסָּפָה לְאָדָם וְכוּ', וְהוּא אָמַר וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה עִם פִּיךָ, הַתְּעִלָּה עַל דַּעְתְּךָ שֶׁלֹּא הָיָה כֵּךְ? וְעַתָּה אֹמֵר וְאֵנִי עֶרֶל שְׁפָתַיִם, אִם כֵּךְ, אִיפֹה הַדְּבָר שֶׁהַבְטִיחַ לוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרֵאשׁוֹנָה?

66. תֵּא וְזוּי, כְּתִיב (שְׁמוֹת ו') הֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁמְעוּ אֵלַי וְאִיךָ יִשְׁמְעֵנִי פְּרַעַה וְאֵנִי עֶרֶל שְׁפָתַיִם, מֵאֵי וְאֵנִי עֶרֶל שְׁפָתַיִם. וְהֵא בְּקִדְמִיתָא כְּתִיב (שְׁמוֹת ד') לֹא אִישׁ דְּבָרִים אֲנֹכִי וְגו' כִּי כְּבֹד פֶּה וְכְּבֹד לְשׁוֹן אֲנֹכִי, וְהַקְדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָיָה אוֹתִיב לִיָּה, (שְׁמוֹת ד') מִי שֶׁסָּפָה לְאָדָם וְגו', וְהוּא אָמַר (שְׁמוֹת ד') וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה עִם פִּיךָ, סִלְקָא דַּעְתְּךָ דְּלֹא הָיָה כֵּן, וְהַשְׁתָּא אָמַר וְאֵנִי עֶרֶל שְׁפָתַיִם, אִי הָכִי, אֵן הוּא מְלָה דְּאֶבְטוּז לִיָּה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּקִדְמִיתָא.

Exodus 6:12

”וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה, לִפְנֵי יְהוָה לֵאמֹר: הֵן בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, לֹא-שָׁמְעוּ אֵלַי, וְאִיךָ יִשְׁמְעֵנִי פְּרַעַה, וְאֵנִי עֶרֶל שְׁפָתַיִם”

“But Moses spoke before YHVH, saying, “Behold, the sons of Israel have not listened to me; how then will Pharaoh listen to me, for I am unskilled in speech?”

Moses tried to be released from the mission God assigned him by telling God that he has limited ability to speak. The Zohar says that God already gave an answer to Moses about this issue as we read two chapters before, where GOD promised ‘I, will be with your mouth, and teach you what you are to say’

Exodus 4:10,11,12

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה, בִּי אֲדֹנָי, לֹא אִישׁ דְּבָרִים אֲנִכִּי גַם מִתְמָוִל גַּם מִשְׁלֶשֶׁם, גַּם מֵאֵז דְּבָרָךְ אֶל-עַבְדְּךָ: כִּי כְבֹּד-פֶּה “וְכָבֵד לְשׁוֹן, אֲנִכִּי”

”וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו מִי שָׁם פֶּה לְאָדָם אוֹ מִי יְשׁוּם אֲלֵם אוֹ חֲרָשׁ אוֹ פֶקֶח אוֹ עוֹר הֲלֹא אֲנִכִּי יְהוָה”

”וְעַתָּה, לֵךְ; וְאֲנִכִּי אֶהְיֶה עִם-פִּיךָ, וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תְּדַבֵּר”

“But Moses said to YHVH, “Oh, my Lord, I am not eloquent, either in the past or since you have spoken to your servant, but I am slow of speech and of tongue.”

“Then YHVH said to him, “Who has made man’s mouth? Who makes him mute, or deaf, or seeing, or blind? Is it not I, YHVH?”

“Now then go, and I, even I, will be with your mouth, and teach you what you are to say.”

The explanation would be found in the next Zohar study (DZ 2931)

Lesson;

Moses came to the Israelites with a message and promise from God to deliver them out of Egypt and take them to the Promised Land. The people didn’t listen to him because of their low spiritual state and hard work.

It’s hard for us to imagine that a messenger of God comes with big promises and the people don’t even listen to him.

We are all looking for signs from God to strengthen our faith while we are ‘stuck’ in the daily routine of work, eat, sleep, repeat.

The Israelites didn’t have the Torah at that time and it was hard to listen to Moses when they didn’t have any spiritual level to connect to the message.

Nowadays, we have the Torah and the Zohar as testimonies to the promise of God to take us out of slavery in our personal ‘Egypt’ and lead us to the Promised Land.

We need to prepare for that event by lifting our spirit through the daily study that would block the forces that keep us in slavery. Our slavery is almost unnoticeable because our head is locked into the daily work routine to find bread for our meals.

No matter how busy one maybe, he should always find a few minutes to study and lift his spiritual state. This would build the light of freedom and rest in his life.

The hard work of today is always easy when we know that there’s a great reward at the end of it.

67. אֶלֶּא רָאָה אִיהוּ, מִשֶּׁה קָלָא, וְדַבּוּר דְּאִיהוּ מִכְּלָה דִּילִיָּה, הָוֵה בְּגִלּוּתָא, וְהָוֵה אִיהוּ אֲטִים לְפָרְשָׁא מִכּוּלִין, וּבִגְזִין דָּא אָמַר, וְאִיךָ יִשְׁמַעֲנִי פִרְעָה, בְּעוֹד דְּמִכְּלָה דִּילִי אִיהוּ בְּגִלּוּתָא דִּילִיָּה, דְּהָא לִית לִי מִכְּלָה. הָא אֲנָא קָלָא מִכְּלָה גָרַע, דְּאִיהוּ בְּגִלּוּתָא, וְעַל דָּא, שְׂתַּתֵּף הוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַהֲרֹן בְּהִידִיָּה.

67. אֶלֶּא סוּד הוּא. מִשֶּׁה הוּא קוֹל, וְהַדְּבּוּר שֶׁהוּא הַדְּבּוּר שְׁלוֹ הִיָּה בְּגִלּוּת, וְהוּא הִיָּה אֲטִים מִלְּפָרֶשׁ דְּבָרִים, וּמִשּׁוּם כֵּךְ אָמַר וְאִיךָ יִשְׁמַעֲנִי פִרְעָה, בְּעוֹד שֶׁהַדְּבָר שְׁלִי הוּא בְּגִלּוּת שְׁלוֹ, שֶׁהָיָה אֵין לִי דְּבָר. הֲרִינִי קוֹל דְּבָר גָּרוּעַ, שֶׁהוּא בְּגִלּוּת, וְלִכֵּן שְׂתַּתֵּף הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲמוֹ אֶת אֶהֱרֹן.

Exodus 6:12

”וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה, לִפְנֵי יְהוָה לֵאמֹר: הֵן בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, לֹא-שָׁמְעוּ אֵלַי, וְאִיךָ יִשְׁמַעֲנִי פִרְעָה, וְאֲנִי עֶרְל שְׁפָתַיִם”

“But Moses spoke before YHVH, saying, “Behold, the sons of Israel have not listened to me; how then will Pharaoh listen to me, for I have uncircumcised lips?”

The Zohar explains that Moses is the aspect of ‘Voice’ and Zeir Anpin. The lips and speech is the aspect of Malchut that express the voice as words.

Moses argued that because the speech is Malchut and he is in exile, his voice cannot express words. Because of that, God joined Aaron with Moses as a ‘bridge’ between Zeir Anpin and Malchut. Together they could channel the power of God through Moses to make the miracles that lead to freedom of the Israelites from the slavery of Egypt.

68. בא ראה, כל זמן שהדבור היה בגלות, הקול הסתלק ממנו, והדבור היה אטום בלי קול. בשבא משה בא הקול, ומשה היה קול בלי דבור, משום שהיה בגלות, וכל זמן שהדבור היה בגלות, משה הלך בקול בלי דבור, וכך הלך עד שקרבו להר סיני ונתנה תורה, ובאותו זמן התחבר קול בדבור, ואז הדבר דבר, זהו שכתוב וידבר אלהים את כל הדברים האלה. ואז משה נמצא שלם בדבר כראוי, קול ודבור אחד בשלמות.

68. תא זוזי, כל זמנא דדבור הוה בגלותא, קלא אסתלק מנייה, ומלה הוה אטום בלא קול, כד אתא משה, אתא קול. ומשה הוה קול בלא מלה, בגין דהוה בגלותא, וכל זמנא דדבור הוה בגלותא, משה אויל קלא בלא דבור, והכי אויל עד דקריבו לטורא דסיני, ואתיהיבת אורייתא, ובההוא זמנא, אתזוזר קלא בדבור, וכדין מלה מליל, הךא הוא דכתיב, (שמות כ') וידבר אלהים את כל הדברים האלה. וכדין, משה אשתכחז שלים במלה כדקא יאות, קול ודבור כוזר בשלימו.

Moses was a chariot for Zeir Anpin, that is a voice without speech. While in exile there was no connection between Moses, Z"V, and Speech, Malchut. When Moses came to Mount Sinai and brought the Torah, Zeir Anpin connected to Malchut. Voice and speech got connected.

Exodus 20:1

"וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר"

"And God spoke all these words:"

The verse above is the one that opens the 10 utterances (aka commandments). God spoke the words of the Torah that is the channel of Zeir Anpin to the world.

Lesson;

Moses didn't really want to avoid the mission. He was concern that he doesn't have the power to manifest the words of God into proper actions in Malchut. The Torah that was given on Mount Sinai is a tool that channels the Light of Zeir Anpin to Malchut. It made Moses complete and gave us the ability to draw the Light from Zeir Anpin and manifest it in Malchut.

The Torah is written by a scribe on a parchment, which is made from the skin of kosher animals. The skin is the aspect of Malchut*. Each of the Torah columns has 42 rows, except for Yemenite Torah that has 51 rows. 42 connects to the power of Creation and the process of Tikun (7x6). 51 is one above the 50th gates of Binah. Yemenite Torah considered to have older tradition than the one with 42 rows.

The Torah text is written on the parchment without Nikud (vowels) like a voice without sound. Only on Shabbat, the seventh day, Malchut, we read from the Torah, expressing its light by adding the Nikud from the reader's mind with the letters of the Torah to speak the words and manifest the Light for the coming week.

The Torah is Zeir Anpin and a channel for the Light of Binah to Malchut. We read it on Shabbat using seven 'Aliyot' (elevations from Chessed to Malchut). There's a lot of 'spiritual technology' involved in the process of reading the Torah on Shabbat that we will expand about another time. The main points are to understand that the Torah is a voice of God (inner) without a sound (spoken words) until we read it on Shabbat. The Torah reading on Monday and Thursday help us in building our vessels for the complete reading on Shabbat.

It is important to see the letters of the Torah on Shabbat. The ten utterances were spoken by God on Mount Sinai, not Moses to tell us that God's voice is in the Torah and it's our work to reveal it and manifest it in our lives.

* The bone marrow is the aspect of Keter (concealed), The bones is Chokmah. The Sinews is Binah, a bridge between the bones (Chokmah) and the Flesh (Zeir Anpin). The Skin is the outside layer of the body and aspect of Malchut.

69. ועל דא משה אתרעים, דמלה גרע מניה, בר
ההוא זמנא דמלילת לאתרעמא עליו, בזמנא
דכתיב, (שמות ו') ומאז באתי אל פרעה לדבר
בשמי, מיד (שמות ו') וידבר אלהים אל משה. תא
זוזי דהכי הוא דשרא מלה למללא ופסק לה, בגין
דער לא מטא זמנא דכתיב וידבר אלהים וגו'. ופסק
ואשלים קלא, דא הוא דכתיב ויאמר אליו אני ה'.
בגין דדבור הוה בגלותא, ולא מטא זמנא
למללא. (ותא חזי)

Exodus 5:23, 6:1,2

“ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמי הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמי”
“ויאמר יהוה אל משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו”
“ויידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה”

5:23 “Ever since I came to Pharaoh to speak in Your name, he has done harm to this people, and You have not delivered Your people at all.”

6:1 “Then YHVH said to Moses, “Now you shall see what I will do to Pharaoh; for under compulsion (Strong Hand) he will let them go, and under (Strong Hand) compulsion he will drive them out of his land.”

6:2 “God (ELHYM) spoke further to Moses and said to him, “I am YHVH;”

Moses came to God complaining about the outcome of his mission. Moses delivered God's words to Pharaoh and as a result, Pharaoh increased the load of work on the Israelites. The Zohar explains that the spoken words are from Malchut and the aspect of the name of God, ELHYM that is the aspect of Left and judgment. YHVH tells Moses that Pharaoh will be forced to let the people go because he will use the ‘Strong Hand’ that is the aspect of Left and judgments.

70. בגיני כה, משה לא הוה שלים מלה
בקדמיתא, (דהכי אתחזי) דאיהו קול, ואני בגין
דבור, לאפקא ליה מן גלותא. בין דנפק מן גלותא,
ואתחברו קול ודבור כוודא בטורא דסיני, אשתלים
משה ואתסי, ואשתכח כדין קול ודבור כוודא
בשלימו.

70. משום כה משה לא היה שלם בדבר
בתחלה, [שכך נראה] שהוא קול, ובא
בשביל דבור להוציא אותה מן הגלות. בין
שיצא מן הגלות והתחברו קול ודבור כאחד
בהר סיני, השתלם משה ונרפא, ונמצא אז
קול ודבור כאחד בשלמות.

Moses didn't have a complete connection of voice (Z"V) and spoken words (Malchut) until the giving of the Torah on Mount Sinai. 'ELHYM spoke to Moses and said, "I am YHVH". Here ELHYM reveals himself to Moses as YHVH, Zeir Anpin.

71. תא וזוי, כל יומין דהיה משה במצרים, דבעא לאפקא מלה מן גלותא, לא מליל מלה, דאיהו דבור. כיון דנפק מן גלותא, ואתוון קול בדבור, ההוא מלה דאיהו דבור, אנהיג ודבר לון לישראל, אבל לא מליל, עד דקריבו לטורא דסיני, ופתחו באורייתא, דהכי אתוון. ואי תימא, (שמות י"ג) כי אמר אלקים פן יגזום העם, לא כתיב כי דבר, אלא כי אמר, דאיהו רעותא דלכא בושאי, והא (ויחי רל"ד ע"ב) אוקימנא.

71. בא ראה, כל הימים שהיה משה במצרים שרצה להוציא הדבור מן הגלות, לא דבר דבר שהוא דבור. כיון שיצאה מן הגלות והתחבר קול בדבור, אותו דבר שהוא דבור הנהיג והוליד את ישראל, אבל לא דבר, עד שקרבו להר סיני ופתחו בתורה, שכתב ראוי. ואם תאמר, כי אמר אלהים פן יגזום העם, לא כתוב כי דבר, אלא כי אמר, שהוא רצון הלב בושאי, והרי בארנו.

Moses leads the people out of Egypt without spoken words until they came to Mount Sinai and made a connection to the Torah. The Zohar points to the word of ELHYM that indicated Malchut and speech in the verse below that was said before reaching Mount.

Exodus 13:17 “for God (ELHYM) said” “כי אמר אלהים פן יגזום העם בראתם מלחמה וישבו מצרים” (אמר), “The people might change their minds when they see war, and return to Egypt.” The explanation is that there's a difference between the word אמר, 'say' and דיבור 'speak'. 'Speak', דיבור, makes sound/expression in Malchut and the verse uses אמר, 'say' that is the expression of the heart in silence as we read in Esther 6:6 “ויבא המן ויאמר לו המלך מה לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר המן בלבו למי יחפץ המלך לעשות” “So Haman came in and the king said to him, “What is to be done for the man whom the king desires to honor?” And Haman said (אמר) to himself (בלבו in his heart), “Whom would the king desire to honor more than me?”

Lesson;

The voice is originated from Binah to Zeir Anpin and revealed in the heart that 'say' אמר it to us. Then it goes to the mouth that is Malchut and comes out as speech. ([Zohar Vayechi #767-769](#))

There's a lot of energy in the process of speaking. We learned that our words manifest in Malchut with the energy it came from. We can use a speech from the Left with the aspect of judgment and create chaos or use the Right of Chessed to bring good. The seeds of thoughts come from the upper three levels. Many times we don't have control over our thoughts. In such situations we may express our negative thoughts even without control and that would bring negative outcomes. To stay with positive consciousness and produce positive speech that manifests to our benefits, we should feed our consciousness with positive aspects. The study of Zohar creates a positive filter in our mind and blocks negative thoughts. If we start thinking undesired thoughts, we should push it away immediately and without processing it. If we allow it to go down the levels, it would get 'heavier' and harder to get rid of it. When study and build pure consciousness you can speak your heart and make a better life.

72. וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי ה' רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח, קִמְתִּי אֲנִי לִפְתּוֹחַ לְדוּדֵי וְדוּדֵי חֲמֶק עֶבֶר וְגו'. קִמְתִּי אֲנִי לִפְתּוֹחַ לְדוּדֵי – זֶה קוֹל. בֹּא רֹא, בְּנִסְת יִשְׂרָאֵל, בְּשֵׁהיֵא בְּגִלוֹת, קוֹל מִסְתַּלֵּק מִמֶּנָּה, וְהַדְבּוֹר נִשְׁתַּתַּק מִמֶּנָּה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר נִאֲלַמְתִּי דוּמִיָּה. וְאִם מִתְעוֹרֵר דְּבַר, מֶה בְּתוֹב? וְדוּדֵי חֲמֶק עֶבֶר, שֶׁהֵרִי קוֹל הַסְתַּלֵּק מִמֶּנָּה וְנִפְסַק הַדְבּוֹר, וְעַל זֶה וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה. הַתְּחִילָה לְדַבֵּר, וְהַפְסִיקָה וְשִׁתְּקָה. אַחֵר כֵּךְ הַשְּׁלִים הַקוֹל וַאֲמַר וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי ה'.

72. (דף כ"ו ע"א) וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי ה' רַ' יְהוּדָה פָּתוּחַ, (שִׁיר הַשִּׁירִים ה') קִמְתִּי אֲנִי לִפְתּוֹחַ לְדוּדֵי וְדוּדֵי זִמְק עֶבֶר וְגו'. קִמְתִּי אֲנִי לִפְתּוֹחַ לְדוּדֵי, דָּא קָלָא. תָּא זִוּי, בְּנִסְת יִשְׂרָאֵל כֹּד אִיהִי בְּגִלוֹתָא, קָלָא אִסְתַּלֵּק מִינָּה, וּמִלָּה אִשְׁתַּכַּח מִינָּה, כְּמָה דְּאֵת אֲמַר (תְּהִלִּים ל"ט) נִאֲלַמְתִּי דוּמִיָּה. וְאִי אִתְעַר מִלָּתָא, מֶה כְּתִיב, וְדוּדֵי זִמְק עֶבֶר, דְּהָא קָלָא אִסְתַּלֵּק מִינָּה, וּפְסִקָא מִלָּה. (כְּמָה דָּאֵת אֲמַר) וְעַל דָּא וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה, שְׁרִיֵּאת לְמִלְכָּא, וּפְסִק וְשִׁתִּיק. לְבַתֵּר אִשְׁלִים קָלָא וַאֲמַר וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי ה'.

Exodus 6:2,3

”וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה.”

”וַאֲרָא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּאֵל שַׁדִּי וְשְׁמִי יְהוָה לֹא נִודַעְתִּי לָהֶם”

“Then God spoke to Moses, telling him, “I am YHVH”

“I appeared to Abraham, to Isaac, and to Jacob, as God Almighty, but by my name YHVH I did not make myself known to them.”

The first verse has two parts “And God (אלהים) spoke to Moses” then “and He told him, I am YHVH”.

The name ‘אלהים’ that is usually translated as ‘God’ is the aspect of Left column and Gevurah. Binah is at the top of the left column and the holy name that represents

אלהים יהוה, YHVH with the Nikud of ‘אלהים’ ‘ELHYM’.

The name ‘אל שדי’ is the holy name for the sefira of Yessod. It is translated here as ‘God Almighty’. אל’ is the

The holy name for Chesed and ‘שדי’ is for Yessod. Since Yessod includes all the sefirot above it we also use ‘אל שדי’ for Yessod.

The Zohar explains that the first part of the verse “And God (אלהים) spoke to Moses” is expressed from the Shechina but couldn’t complete the verse because she is in exile and disconnected from YHVH. The voice that is Zeir Anpin continued to tell Moses ‘I am YHVH’.

73. וַאֲרָא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב, בִּיעֲקֹב. בִּיעֲקֹב תוֹסֶפֶת וְאִי, דְּאִיהִי שְׁלִימוֹ דְּאַבְרָהָן, כְּמָה דְּאֵת אֲמַר, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, בִּיעֲקֹב תוֹסֶפֶת וְאִי. אֲמַר רַבִּי יוֹסִי, הֵרִי כְּתוּב אֲנִי ה' אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֲבִיךָ וְאֱלֹהֵי יִצְחָק. הֵרִי בִּיעֲחָק תוֹסֶפֶת וְאִי?

73. וַאֲרָא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב, בִּיעֲקֹב. תוֹסֶפֶת וְאִי, דְּאִיהִי שְׁלִימוֹ דְּאַבְרָהָן, כְּמָה דְּאֵת אֲמַר, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, בִּיעֲקֹב תוֹסֶפֶת וְאִי. אֲמַר רַבִּי יוֹסִי, אִי הָכִי, הָא כְּתִיב (בְּרָאשִׁית כ"ח) אֲנִי ה' אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֲבִיךָ וְאֱלֹהֵי יִצְחָק, הָא בִּיעֲחָק תוֹסֶפֶת וְאִי.

Exodus 6:3

”וַאֲרָא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּאֵל שַׁדִּי וְשְׁמִי יְהוָה לֹא נִודַעְתִּי לָהֶם”

“and I appeared to Abraham, Isaac, and Jacob, as God Almighty (אל שדי), but by My name, YHVH, I did not make Myself known to them.”

YHVH is telling Moses that he appeared to Abraham, Isaac, and Jacob at the level of Yessod and now he appears to him as Zeir Anpin

The letter Vav 'v' translates to 'and' and the verse uses 'and Jacob' tell us that Jacob represents the Center column, Tiferet. It is the complete state of the Right, Abraham, and Left, Isaac. For that reason, Jacob is considered to be the most significant of the patriarchs.

Lesson;

The entire existence is expressions of the Light of the Endless. The highest level is beyond name and praises because when we praise something we describe different aspects of it and words have limitations. In Psalms 65:2 we read “לך דמיה תהלה”, “Silence is praise for you”. King David knew that no words can be qualified to praise the highest level of what appears to us in the lower levels as names of God.

Each of the names of God is a vessel that expresses different aspects of the endless light. Our individual names have the same aspects. A spark from the endless light is the soul in us. Because the soul is ‘dressed’ with a corporeal body the expression of the light within us is limited and strongly affected by the material existence.

The studies of the Torah increase the strength of the soul to ‘fight’ against the limiting forces of the material world.

74. אָמַר לִיה, שְׁפִיר הָיָה, בְּגִין דִּיעֲקֵב הָיָה קַיִים, אֶמְכִּיל לִיה לִיעֲקֵב בִּיעֲזֹק, (דהוה מית) דִּאֲתַזְשִׁכוּ עֵינַי, וְהָיָה כְּמִת, דְּהָא בְּעוֹר דְּבִר נֶשׁ אִיהוּ קַיִים בְּהָא עֲלָמָא, לֹא אֲדָכֵר עָלָיו שְׁמָא קַדִּישָׁא, וְעַל דָּא אֶמְכִּיל לִיה בִּיעֲזֹק. הַשְׁתָּא דְּמִית יַעֲקֹב, אַתָּא מִכָּה בְּאַתְרֵיהּ. הָדָא הוּא דְּכַתִּיב וְאָרָא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב, בְּתוֹסַפֵּת ו'.

74. אָמַר לוֹ, יָפָה הָיָה, מְשׁוּם שְׁיַעֲקֵב הָיָה קַיִם, וְהַכִּלִּיל אֶת יַעֲקֹב בִּיעֲזֹק, [שְׁהִיָּה מִת] שְׁחָשְׁבוּ עֵינָיו וְהָיָה כְּמִת, שְׁהָרִי בְּעוֹד הָאָדָם קַיִם בְּעוֹלָם הָיָה, לֹא נִזְכָּר עָלָיו הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ, וְעַל בֶּן הַכִּלִּיל אוֹתוֹ בִּיעֲזֹק. עֲכָשׁוּ שְׁמֵת יַעֲקֹב, בָּא הַדְּבָר לְמִקְוֵמוֹ. זֶהוּ שְׁכַתוֹב, וְאָרָא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב, בְּתוֹסַפֵּת ו'.

When God came to Jacob in the dream, we read;

Genesis 28:13

וְהִנֵּה יְהוָה נֹצֵב עָלָיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֲבִיךָ וְאֵלֵּי יִצְחָק הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה שָׁכַב עָלֶיהָ לְךָ אֲתַנְנָהּ וְלִזְרַעְךָ

“And behold, YHVH stood above it and said, “I am YHVH, the God of your father Abraham and the God of Isaac; the land on which you lie, I will give it to you and to your descendants.”

The verse shows “and the God of Isaac” with the Vav 'v' of Zer Anpin as explained previously. At that time, Isaac was blind and when in darkness without the ability to see this world, a person is considered dead. For that reason, the Vav of Jacob was included in Isaac. After Jacob died and YHVH revealed himself to Moses, it says “and Jacob”, which is the right place of the Vav, Zeir Anpin.

75. בְּאֵל שְׁדִי (בראשית קפ"ג ע"א): אֲתַזְזִינָא לְהוֹ, מוֹזָא אֶסְפֵּקְלָרִיא דְּלֹא נִהְרָא. וְלֹא אֲתַזְזִינָא מוֹזָא אֶסְפֵּקְלָרִיא דְּנִהְרָא. וְאִי תִימָא דְּהָא אֲשֶׁתְּמִשּׁוּ בְּנוֹקְבָא בְּלִזְזוֹד וְלֹא יִתִּיר. תָּא זִזְזִי, דְּלֹא אֲתַפְרִשֵׁן לְעֲלָמִין, הָדָא הוּא

75. בְּאֵל שְׁדִי – נִרְאִיתִי לָהֶם מִתּוֹךְ אֶסְפֵּקְלָרִיא שְׁלֹא מְאִירָה, וְלֹא נִרְאִיתִי מִתּוֹךְ אֶסְפֵּקְלָרִיא הַמְּאִירָה. וְאִם תֹּאמַר שְׁהָרִי הַשְׁתַּמְשׁוּ בְּנוֹקְבָה לְבַד וְלֹא יוֹתֵר – בָּא רָאָה

דְּכַתִּיב וְגַם הַקִּימוֹתִי אֶת בְּרִיתִי אִתְּכֶם, דִּהָא בְּרִית שְׂאִינְס נִפְרָדִים לְעוֹלָמִים. זֶהוּ שְׁכָתוּב וְגַם
הַקִּמַּמְתִּי אֶת בְּרִיתִי אִתְּכֶם, שְׁהָרִי הַבְּרִית
אֶתְּוֹכֵר עִמָּה.
הַתְּחַבְּרָה עִמָּה.

God tells Moses that he revealed himself to the Patriarchs as God Almighty (אל שדי). It wasn't a full revelation of Zeir Anpin, but they had the covenant that gave them a strong bond between Malchut and Yessod of Zeir Anpin.

Exodus 6:4

”וְגַם הַקִּמַּמְתִּי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם לָתֵת לָהֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֶת־אֶרֶץ מִגְרֵיהֶם אֲשֶׁר־גָּרוּ בָּהּ:

“I also established My covenant with them, to give them the land of Canaan, the land in which they sojourned.”

76. מִקֻּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֵית לִיה לְכַר נֶשֶׁ לְמִיכָלָה, שְׁהָרִי הוּא אָמַר שְׁלֹא נִדְעָ לָהֶם, שְׁכָתוּב
בְּאֵל שַׁדִּי, וְכָתוּב וְגַם הַקִּמַּמְתִּי אֶת בְּרִיתִי
אִתְּכֶם, כְּדִי לָקִים הַבְּרִית בִּיחּוּד אֶחָד, וְגַם
הַקִּמַּמְתִּי אֶת בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְגו'. הָרִי נֶאֱמַר, מִי
שְׂוֹכֵחַ לְבְרִית יוֹרֵשׁ אֶת הָאָרֶץ.
76. מִקֻּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֵית לִיה לְכַר נֶשֶׁ לְמִיכָלָה,
דִּהָא אִיהוּ קְאָמַר דְּלֹא פְרִישׁ לוֹן, דְּכַתִּיב בְּאֵל שַׁדִּי,
וְכַתִּיב וְגַם הַקִּימוֹתִי אֶת בְּרִיתִי אִתְּכֶם, בְּגִין לְקִיּוּמָא
קִיּוּמָא בִּיזוּדָא זוּר, וְגַם הַקִּימוֹתִי אֶת בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְגו'.
הָא אֶתְמַר, מֵאֵן דְּזָכִי לְבְרִית, יְרִית לְאֶרְעָא.

We learn from the verse above that the covenant provides for us a continuous connection to Yessod. That bond connects us with the 'Holy Land' that was promised to the patriarchs.

Lesson;

The 'seal' of the covenant is circumcision.

There are many non-jews studying the Daily Zohar because their soul feels closer to the Light that is revealed with each study. Most of them have Israelite souls that for many reasons reincarnated in the 'exile' state, meaning a different body and home.

If any of these people feel strongly to have an Israelite soul and wish to connect to the covenant, I suggest contacting a physician to get a health pass and a rabbi/ Mohel (the one that makes the actual circumcision) to make the spiritual connection.

Most rabbis won't accept making a circumcision if it's not for conversion process but there are rabbinical authorities that would approve the process if a person is pure in his heart and wish to make the Mitzvah/precept of circumcision and pay for it to show his strong desire to follow the Torah. Normally a pure Mohel won't ask payment for his service because it is a mitzvah but they are paid by the parents voluntarily.

If a person was born to a Jewish mother and didn't have circumcision then he should do that as soon as possible because, after death, the soul suffers a lot if the person passed away without circumcision.

The rewards of being part of the covenant are greater than any kind of pain or discomfort.

==

A blind person is considered dead because he lives in total darkness that is an aspect of death.

Video to support this study

<https://vimeo.com/385894978>

77. רַבִּי זוּזִיא וְרַבִּי יוֹסִי, הָווּ שְׂכִיזִי יוֹמָא זוּר קְבִימָה
דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן, פְּתוּז רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָבַר, (אִיּוֹב
77. רַבִּי חֲזִיָּא וְרַבִּי יוֹסִי הָיוּ מְצוּיִים יוֹם אֶחָד
לְפָנֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן. פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, גִּירוּ
לָכֶם מִפְּנֵי חֶרֶב כִּי חֲמָה עֲזוּנוֹת חֶרֶב לְמַעַן

תדעון שדון. שדין כתוב. גורו לכם מפני חרב, איזו חרב? זו (ויקרא כו) חרב נקמת נקם ברית, שהרי חרב זו עומדת להסתכל על מי שמשקר בברית. שכל מי שמשקר בברית, הנקמה שנוקמים ממנו זו החרב הזו.

י"ט) גורו (ויקרא נ"ב ע"ב) לכם מפני חרב כי זומה עונות חרב למען תדעון שדון. שדין כתיב. גורו לכם מפני חרב, מאן חרב. דא (ויקרא כ"ו) חרב נוקמת נקם ברית, דהא האי חרב קאים לאסתכלא מאן דמשקר בברית, דכל מאן דמשקר בברית, נוקמא (ויחי ר"ג ע"ב) דנקמין מניה, האי חרב הוא.

Rabbi Chiya and Rabbi Yossi came to study with Rabbi Shimon. He quoted Job 19:29 "גורו לכם מפני חרב כי חמה עונות חרב למען תדעון שדון:"

"then you should fear the sword yourselves, because wrath brings punishment by the sword, so that you may know there is a judgment."

The 'sword' is the one mentioned in Leviticus 26:25 "I will bring a sword against you to execute the vengeance of the covenant". It is the aspect of judgment inflicted in Malchut on those who don't keep the purity of the covenant, Yessod. Those who corrupt the channel of Yessod with immoral sex and other related sins are subject to the judgment inflicted by this 'sword'.

78. זהו שכתוב כי חמה עונות חרב. מה הטעם? משום שמי שמשקר בברית, מפריד את התשוקה, ולא נוטל מי שנוטל, ולא נותן למקומו, שהרי לא התעורר אל מקומו. וכל מי ששומר את הברית הזו, הוא גורם להתעוררות של ברית זו למקומה, ומתברכים עליונים ותחתונים.

78. הלא הוא דכתיב, (איוב י"ט) כי זומה עונות חרב. מאי טעמא. בגין דמאן דמשקר בברית, פריש תיאוובתא, ולא נטיל מאן דנטיל, ולא יהיב לאתריה, דהא לא אתער לנפיה אתריה. וכל מאן דנטיר ליה להאי ברית, איהו גרים לאתערא להאי ברית לאתריה. ואתברכאן עלאין ותתאין.

Those who cause flaws in the covenant with immoral desires and improper sex for temporary low-level pleasures create a distance between Yessod and Malchut. This aspect of sins goes against the covenant and has the aspect of 'lies'. The 'truth' is a connection to the Center column through Yessod that enables us to draw Lifeforce with holiness. 'Lies' is a disconnection from the 'truth' for energy-draining pleasures in Malchut.

With proper connections, Yessod and Malchut are unified and the Light of sustenance and life force flow purely from the spiritual system and manifest in our world.

79. מי מעורר ברית זו למקומה? בשנמצאים צדיקים בעולם. מנין לנו? מכאן, שכתוב וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגריהם. מה זה מגריהם? כמו שנאמר גורו לכם מפני חרב, משום שהוא מקום שמטיל מגור בעולם, ועל זה גורו לכם מפני חרב.

79. מאן אתער האי ברית לאתריה. כד אשתכחזו ופאין בעלמא. מנא לן, מהכא, דכתיב, (שמות ו') וגם הקימותי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגריהם. מאי מגריהם. כמה דאת אמר גורו לכם מפני חרב. בגין דאיהו אתר, דאשדי מגור בעלמא, ועל דא גורו לכם מפני חרב.

The righteous people of the world keep the bond between Malchut and Yessod to continue blessings to the world. The patriarchs received the Holy Land from God because of their righteousness, and for keeping the covenant.

Exodus 6:4

” וגם הקמתי את־בריתי אתם לתת להם את־ארץ כנען את ארץ מגריהם אשר־גרו בה:”

“I also established My covenant with them, to give them the land of Canaan, the land in which they sojourned.”

Lesson;

Yessod is the most important connection for us. All the aspects related to it are hard to follow.

Sexual actions are mostly driven by desires for personal pleasures with minimal or lack of consciousness. Every sexual connection has a spiritual impact that affects our lives. We should treat each unification with our spouse as an opportunity to draw blessings. It would be good to schedule time with proper preparation rather than random encounters, especially when there are greater gaps between.

Torah and Zohar’s studies connect us to Yessod. It’s relatively easy to do but most people abandon their study with the first distraction. It’s like abandoning your spouse in the middle of, taking away from the importance of the unification. We should dedicate and allocate specific times for daily or weekly studies.

Giving Tzedaka is a strong connection to Yessod. Giving from ‘Malchut’ to support the flow of light/life to the world elevates us to Yessod. We should give a regular basis, at least once a week. Divide your monthly tithe into small amounts and spread them among those who support you spiritually. It would keep a strong bond to Yessod and a continuous flow of sustenance. As God said to try it and see the difference. (Malachi 3:10) “Bring the full tithe...And put me to the test...and I will pour down for you a blessing until there is no more need”. Start small, grow big.

To correct immoral and improper sex, one should commit himself to purity, studies, giving Tzedaka and make many fasts (dawn to nightfall).

The connection or disconnection from Yessod can build or destroy spousal relationships, sustenance/finances, memory, and mental stability.

You are blessed for reading and following this study.

Additional study video. In the near future, videos like this one would be available for Daily Zohar members.

<https://vimeo.com/385903353>

80. אֲשֶׁר גָּרוּ בָּהּ, מִיּוֹמָא דְאַתְקָרִיבוּ לְגַבֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּזוּיְלוּ בָּהּ דְּזוּיְלוּ (נ"א ודחילו דחילו) עֲלָאָה בָּהּ לְמִיטָר פְּקוּדוּי. דְּאִי בָּהֲאִי לֹא יִשְׁדִּי (נ"א דהא לא אשדי) דְּזוּיְלוּ עַל רִישִׁיָּה דְּחֵבֵר זָע, לֹא דְּזוּיֵל לִיָּה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֲלָמִין בְּשִׁאָר פְּקוּדוּי.

80. אֲשֶׁר גָּרוּ בָּהּ, מִיּוֹמָא דְאַתְקָרִיבוּ לְגַבֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּזוּיְלוּ בָּהּ פְּחָדוּ בָּהּ פְּחָד, וּפְחָדוּ (וּפְחָדוּ פְּחָד) עֲלִיּוֹן בָּהּ לְשִׁמּוֹר מְצוּוֹתָיו. שְׂאֵם בָּזָה לֹא יִטִּיל פְּחָד (שְׁהָרִי אִם לֹא יִטִּיל) עַל רֹאשׁ הָאָדָם, לֹא יִפְחָד מִהֶקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְעוֹלָמִים בְּשִׁאָר מְצוּוֹתָיו.

The word ‘גרו’ in ‘אשר־גרו בה’ which they sojourned’ has the root ‘גר’ that means ‘fear’. The patriarchs were close to the Holy One Blessed be He, and they feared to lose the connection, so they followed the precepts that are the spiritual laws revealed in the Torah.

Observing the covenant that is the connection between Yessod and Malchut protects us from all kinds of judgments.

Lesson;

The Zohar tells us that the Patriarchs kept the precepts. Even though they lived hundreds of years before the Torah was given to their descendants, they knew the spiritual laws because they were close to God.

Most of us feel when we do something that is against the ‘rules’ of the spiritual system. We avoid evil speech and rush to help people in need. We don’t litter and if we drop a tiny piece of waste, we would stop to pick it up and dispose of it in a proper place. When we get closer to the Light, we see ourselves and our behavior clearly and avoid anything that may cause us a loss of light.

81. תָּא זֹוֹי, בְּאַתְעָרוּתָא דְלִתְתָּא, כִּד אַתְעָרוּ יִשְׂרָאֵל
 לְגַבֵּי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְצִוּוּוּ לְקַבְלִיהּ, מַה כְּתִיב,
 וְאֶכּוֹר אֶת בְּרִיתִי, דְּהָא בְּבְרִית הָיִי זְכוּר. וְכַדִּין אַתְעָר
 תִּיאוּבָתָא, לְאַתְקַשְׁרָא כָּלָא בְּקַשְׁרָא זֹוד. כִּינן דְּהָא
 בְּרִית אַתְעָר, הָא קַשְׁרָא דְכָלָא אַתְעָר. וְאֶכּוֹר אֶת
 בְּרִיתִי, לְאַזְדוּנָא לִיהּ בְּאַתְרֵיהּ. וְעַל דָּא, לְכֵן אָמַר
 לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי ה'.

81. בא ראה, בהתעוררות שלמטה,
 בשמתעוררים ישראל אל הקדוש ברוך הוא
 וצווחים בנגדו, מה כתוב? ואזכר את בריתי,
 שהרי בברית יש זכור, ואז מתעוררת
 תשובה לקשר הכל בקשר אחד. כיון שברית
 זו מתעוררת, הרי הקשר של הכל מתעורר.
 ואזכר את בריתי, לזוגו במקומו. ועל כך,
 לבן אמר לבני ישראל אני ה'.

Exodus 6:5,6

”וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את בריתי”
 לכן אמר לבני ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלת מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע
 נטויה ובשפטים גדלים.”

“Furthermore, I have heard the groaning of the sons of Israel, because the Egyptians are holding them in bondage, and I have remembered My covenant.”

“Say, therefore, to the sons of Israel, ‘I am YHVH, and I will bring you out from under the burdens of the Egyptians, and I will deliver you from their bondage. I will also redeem you with an outstretched arm and with great judgments.’”

The Holy One Blessed be He heard the groaning of the children of Israel that were suffering under the bondage of the Egyptians. Their despair and cry for salvation awakened the connection to the covenant that is Yessod of Zeir Anpin. This awakening from below activated all the Sefirot of Zeir Anpin to be as one, and connect to Malchut. We read that in Exodus 6:6 when it says “Therefore say to them, ‘I am YHVH’”. The process that revealed YHVH became the force that took the Israelites out of Egypt to freedom.

Lesson;

Every action in Malchut creates a reaction on the spiritual level. It is called in Aramaic “אתערותא דליתא”, meaning, ‘Awakening from below’. We awaken a Light from above with our prayers, desires, pain, cries. The greater the intensity so is the awakened force from above. Negative awakening from below would attach judgments to the awakened force from above.

Praying while expressing honest pain and cries is a strong way to cause ‘awakening from above’.

Sometimes we receive a gift of “אתערותא דלעילא” that is “Awakening from above”. When a person is in need of a ‘push’, it comes as an awakening from above. He receives some kind of ‘revelation’ to guide him on the proper path below. It comes to people that have their own merits or because their parents or grandparents have in this world or from heavens.

The giving of the Torah on Mount Sinai had the aspect of “Awakening from above”. It gave us the ultimate guide to follow and benefit from the connection to the Torah and the Holy One Blessed be He.

82. (שמות ו') וַיִּדְבֹר ה' אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן וַיֹּצִיאוֹם אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם. ר' יוסי אָמַר, אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל – לְהַנְהִיגָם בְּנַחֲת כְּרֹאיוֹ. וְאֵל פַּרְעֹה – לְהַגִּבּוּ בּוֹ כְבוֹד, וּפְרִשְׁיָהּ. ע"ב) וְאֵל פַּרְעֹה: לְאַנְהָא בֵּית יֶקֶר, וְאוֹקְמוּהָ.

Exodus 6:13

”וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן וַיֹּצִיאוֹם אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם מִמֶּלֶךְ מִצְרַיִם.”
 “אלה ראשי בית אבותם בני ראובן בְּכֹר יִשְׂרָאֵל חֲנוּךְ וּפְלֹא וְחֶצְרוֹן וְכַרְמִי אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת רְאוּבֵן.”

“Then YHVH spoke to Moses and Aaron, and gave them a charge to the sons of Israel and to Pharaoh king of Egypt, to bring the sons of Israel out of the land of Egypt.”

“These are the heads of their fathers’ houses: the sons of Reuben, the firstborn of Israel: Hanoch, Pallu, Hezron, and Carmi; these are the clans of Reuben.”

God gave Moses and Aaron the charge to bring the children of Israel out of Egypt. Rabbi Yosi explains that gave them the ‘charge’ so they can treat them with kindness and patience. God used the full title of Pharaoh “to Pharaoh king of Egypt” to mean that they should give him respect.

83. אָמַר רַבִּי יֵיסָא, אֲמַאי סְמִיךְ הָכָא (שמות ו') אֵלֶּה רְאִשֵׁי בֵּית אֲבוֹתָם. אֵלֶּה, אָמַר לִיה קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּבָרוּ לֹון לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּנֻחָת, דְּאָף עַל גַּב דְּאֵינוֹן יִתְבִּי בְּפוֹלְזוֹנָא קִשְׁיָא, מַלְכִּין בְּנֵי מַלְכִּין אֵינוֹן. וּבְגִין כֹּה, כְּתִיב, אֵלֶּה רְאִשֵׁי בֵּית אֲבוֹתָם אֲלֵין דְּאֵת זֻמִּי, רִישֵׁי בֵּית אֲבֹהֵן אֵינוֹן.

Rabbi Yesa says that the verse that follows the ‘assignment’ talks about the leaders of the Israelites. It means that the Holy One Blessed be He wanted them to treat the children of Israel as kings and leaders, not as slaves.

84. אָמַר רַבִּי זְוִיָּא, דְּכִלְהוּ לָא שְׁקֵרוּ זִימוּסִיהוֹן, וְלָא אֲתַעֲרְבוּ בְּעַמָּא אַחֲרָא אֲלֵין אֵינוֹן דְּקִימוּ בְּרוּכְתִּיהוּ קִדְיָשָׁא, וְלָא שְׁקֵרוּ לְאֲתַעֲרָבָא בְּהוּ בְּמִצְרַיִם. אָמַר רַבִּי אֲזוּזָא, בְּגִין לֹא יִתְתָּא לְמִשְׁה וְלֹא אַהֲרֹן, דְּאֵינוֹן אֲתַזְזוֹן לֹא פִקָּא לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל, וְלִמְלָכָא לְפַרְעֹה, וְלִרְדָּאָה לִיה בּוֹזוּטָרָא, בְּגִין דְּבִכָּל רִישִׁיהוֹן דִּישְׂרָאֵל, לָא אֲשַׁתְּכוּז כְּוִותִּיהוּ.

Rabbi Chiya brings another explanation and says that presenting the children of Israel as “heads of their fathers’ houses” teaches us that the Israelites followed the spiritual laws and didn’t get mixed with the Egyptians.

Moses and Aaron were given the position to lead the Israelites out of Egypt because they were on a spiritual level above all the others.

85. תא זוזי, (שמות ו') וְאַלְעָזַר בֶּן אֶהֱרֹן לָקַח לוֹ מִבְּנוֹת פּוּטִיאל לֹא לְאִשָּׁה וְתִלְדָּ לֹא לְאִשָּׁה וְתִלְדָּ לֹא אֶת פִּינְחָס אֶלֶּה רְאִשֵׁי אֲבוֹת הַלְוִיִּם. וְכִי אֶלֶּה רְאִשֵׁי, וְהָא הוּא בְּלִזְזוּדוֹי הָוָה. אֶלֶּה, בְּגִין דְּפִינְחָס קָיָים כַּמָּה אֲלָפִין וּרְבֹוֹן מִיִּשְׂרָאֵל, וְהוּא קָיָים לְרִאשֵׁי אֲבָהֶן, (ליואי) כְּתִיב בֵּית אֶלֶּה.

85. בא ראה, וְאַלְעָזַר בֶּן אֶהֱרֹן לָקַח לוֹ מִבְּנוֹת פּוּטִיאל לֹא לְאִשָּׁה וְתִלְדָּ לֹא לְאִשָּׁה וְתִלְדָּ לֹא אֶת פִּינְחָס אֶלֶּה רְאִשֵׁי אֲבוֹת הַלְוִיִּם. וְכִי אֶלֶּה רְאִשֵׁי, וְהָא הוּא בְּלִזְזוּדוֹי הָוָה. אֶלֶּה, בְּגִין דְּפִינְחָס קָיָים כַּמָּה אֲלָפִים וּרְבָבוֹת מִיִּשְׂרָאֵל וְהוּא קָיָים אֶת רְאִשֵׁי הָאֲבוֹת, (לוויים) כְּתוּב בּוֹ אֶלֶּה.

Exodus 6:25

”וְאַלְעָזַר בֶּן אֶהֱרֹן לָקַח לוֹ מִבְּנוֹת פּוּטִיאל לֹא לְאִשָּׁה וְתִלְדָּ לֹא אֶת פִּינְחָס אֶלֶּה רְאִשֵׁי אֲבוֹת הַלְוִיִּם לְמִשְׁפַּחָתָם”

“Aaron’s son Eleazar married one of the daughters of Putiel, and she bore him Phinehas. These are the heads of the fathers’ households of the Levites according to their families.”

The Zohar asks why after “She bore him Pinchas”, which is an individual, and then it says “These are the heads” in plural, and explains that because Pinchas saved tens of thousands of Israelites and leaders of tribes when he killed Zimri and Cozbi (Numbers 25:1 – 9) and stopped the plague.

Lesson;

The Israelites were treated with kindness, honor, and as equal by Moses and Aaron because they were about to break the bondage to Egypt and live free as kings.

Pharaoh was an evil king that enslaved the Israelites. He was treated first as a king to give him the opportunity to honor God and let the Israelites go. Later God sent Moses “to Pharaoh”, not like the beginning “to Pharaoh king of Egypt”.

God treats us as if we are in our maximum potential. When we turn our back to God as Pharaoh did, we get the judgment that would make us return to him.

86. תו, וְתִלְדָּ לֹא אֶת פִּינְחָס אֶלֶּה רְאִשֵׁי, אוֹבְדָא דְרִישֵׁי דְלִיּוּאֵי אֲשֵׁתִּכּוּז בֵּיתָה, וּבִמָּה דְאִינֹן (וִיקְרָא נ"ו ע"ב) גָּרְעוּ וְאֲתוּקְדּוּ, הוּא אֲשֵׁלִים, וְרוּזוּ כְּהִנְתָּא דִּילְהוֹן, וְשִׁרְיָא בֵּית טַסְטוּקָא דְתִירוּוִיָּהּ. אוֹבְדָא דְרִישֵׁי דְלִיּוּאֵי אֲשֵׁתִּכּוּז בֵּיתָה, וּבִמָּן זִינְהוּ. גָּדֵב וְאֲבִיהוּא. אִינֹן פְּרִישׁוּ אֶת קָיָמָא מֵאֲתֵרִיָּה, וְהוּא אֶתָּא וּזְכָר לֹן. בְּגִין כְּה, אֲתִיָּהִיב לִיה יְרוּתָא, וְרוּזָא דְתִירוּוִיָּהּ. וְאֲדָכֵר הָכָא עַל מַה דְּלִהוּי לְבִתֵּר.

86. עוד, וְתִלְדָּ לֹא אֶת פִּינְחָס אֶלֶּה רְאִשֵׁי. אֲבִדַת רְאִשֵׁי הַלְוִיִּים נִמְצָאָה בּוֹ. וּמָה שֶׁהֵם נִגְרְעוּ וְנִשְׁרְפוּ – הוּא הַשְּׁלִים, וְהַרְוִיחַ אֶת הַכְּהֻנָּה שֶׁלָּהֶם, וְשִׁרְתָּה בּוֹ הַצֹּרֶחַ שֶׁל שְׁנֵיהֶם. אֲבִדַת רְאִשֵׁי הַלְוִיִּים נִמְצָאָה בּוֹ. וּמִי הֵם? גָּדֵב וְאֲבִיהוּא, שֶׁהִפְרִידוּ אוֹת הַבְּרִית מִמְּקוֹמוֹ, וְהוּא בָּא וְחִבֵּר אוֹתָם, לְכֵן נִתְּנָה לוֹ הַיְרֵשָׁה וְהַרְוִיחַ שֶׁל שְׁנֵיהֶם, וְנִזְכָּר בָּאֵן עַל מַה שִׁיָּהִי אַחֵר בָּהּ.

The Zohar brings another explanation as to why Pinchas is referenced in a plural form in the above verse.

When Pinchas did what he did to save the Israelites, his soul left his body temporary and he received back the souls of Nadav and Avihu, his uncles. Like the sons of Aaron, they were “heads of the fathers’ households”.

Nadav and Avihu considered as heads of Levites. Pinchas corrected a disconnection between Yessod and Malchut that Nadav and Avihu did and for that, he ‘inherited’ their status.

87. וְאִי תִיבֹא, אֲמַאי אֲדָכֵר הָכָא פִּינְחָס. אֶלֶּה זִמְמָא קוֹדֶשׁא בְּרִיָּה הוּא לְאֶהֱרֹן, בְּשִׁעְתָּא דְאִמְרָא וְאִזְכּוֹר אֶת

87. ואם תאמר, לְמָה נִזְכָּר בָּאֵן פִּינְחָס? אֶלֶּה רְאֵה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת אֶהֱרֹן בְּשִׁעָה

שאמר ואזכר את בריתי, שעתידים שני בני אהרן לפגם את הברית הזו, ועכשיו שהוא שולח אותו למצרים, רצה להעביר את אהרן שלא ללכת בשליחות זו. בין שראה הקדוש ברוך הוא שעמד פנחס וקים את הברית הזו במקומה ותקן את העקמימות שלהם, מיד – הוא אהרן ומשה. אמר הקדוש ברוך הוא, עכשיו הוא אהרן, הוא אהרן של ההתחלה.

בריתי, דומינן תרין בנותי דאהרן לאפגמא ליה להאי בריתי, והשתא דקא משדר ליה למצרים, בעא לאעברא ליה לאהרן, דלא למיהר בשליחותא דא. כיון דזומא קודשא בריך הוא, דקאים פינחס וקיים ליה להאי ברית באתריה, ואתקין עקימא דילהון, מיד הוא אהרן ומשה. אמר קודשא בריך הוא, השתא הוא אהרן, איהו אהרן דקדמיתא.

This Torah portion is about Moses and Aaron and the Zohar asks why Pinchas is mentioned here when his actions are in the future, after leaving Egypt. The Zohar explains that when the Holy One Blessed be He said: “I have remembered My covenant” (Exodus 6:5 #81 above), he saw that the two sons of Aaron, Nadav, and Avihu, would set flaw to the covenant. Because of that, he wanted to remove Aaron from the mission with Moses to take the Israelites out of Egypt. Then he saw that Pinchas restores the connection of the covenant and he accepted Aaron as if nothing happened. We understand this from Exodus 6:26

”הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם.”

“It was the same Aaron and Moses to whom YHVH said, “Bring out the sons of Israel from the land of Egypt according to their hosts.”

Lesson;

Members of a family affect the entire family tree because they share the same spiritual roots. God remove the blemish from our souls if we correct our mistakes and flaws. Our ancestors benefit or suffer from our actions in this world. If we do good in their names, their souls get elevated because they are also judged on Rosh Hashanah for whatever legacy they left behind. It makes a big difference for them if they left their money to their children and it was wasted negatively or used to build and benefit others. Every little action has an impact, even lighting a candle for them on days of remembrance and or giving a few coins to Tzedaka on their names.

To have a good and ‘clean’ future it is important to move forward with a positive outlook. Never to fall into paralysis and darkness state. The Light is always ahead and we walk toward it, small or large steps, depending on how much darkness holds us back. We correct the past by doing the right things now, not later. We teach our children the moral code of the Torah and how to connect to it as they grow up.

88. הוא אהרן ומשה אשר אמר ה' להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים וגו'. הוא אהרן ומשה, הם אהרן ומשה היה צריך (לכתב)! אלא להכליל זה בזה, רוח במים. הוא משה ואהרן – להכליל מים ברוח, ועל זה כתוב הוא ולא הם.

88. (שמות ו') הוא אהרן ומשה אשר אמר ה' להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים וגו'. הוא אהרן ומשה. הם אהרן ומשה מבועי ליה. אלא, לאכללא דא בדה, רווחא במי. הוא משה ואהרן: לאכללא מיא ברווחא, ועל דא כתיב הוא, ולא הם.

89. רבי אלעזר ורבי אבא היו מצויים לילה אחד בבית מלונם בלוד. קמו להתעסק

89. רבי אלעזר ורבי אבא, הוו שכיזוי ליליא זוד בבבי אושפיזיהו בלוד, קמו לאשתדלא באורייתא. פתחו

בתורה. פתח רבי אלעזר ואמר, וידעת היום
והשבת את לבבך כי ה' הוא האלהים. פסוק
זה כך צריך (לכתב): וידעת היום כי ה' הוא
האלהים והשבת אל לבבך. [אלא אשריו מי
שמשפדל בתורה]. עוד, [בא ראה] והשבת
אל לבך היה צריך (לכתב)!

90. אלא, אמר משה, אם אתה רוצה לעמד
על זה ולדעת כי ה' הוא האלהים – והשבת
אל לבבך, ואז תדע אותו. לבבך זה יצר טוב
ויצר רע, שנכלל זה בזה, והוא אחד. אז
תמצא כי ה' הוא האלהים, שהרי נכלל זה
בזה והוא אחד, ועל זה והשבת אל לבבך
לדעת הדבר.

91. עוד, אמר רבי אלעזר, רשעים עושים
פגם למעלה. מהו הפגם? שהשמאל לא
נכלל בימין, שיער הרע לא נכלל ביצר טוב
משום חטאי בני האדם, ופגם לא עושים אלא
להם ממש, זהו שכתוב שחת לו לא בניו
מומם. בביכול עושים ולא עושים. עושים –
בדי שלא ימשכו עליהם ברכות שלמעלה,
כמו שנאמר ועצר את השמים ולא יהיה
מטר, ולא עושים – שהרי השמים נוטלים
אותם לעצמם ברכות מה שצריכים, ולא
נוטלים להמשיך למטה, ודאי שזהו מומם
של אותם רשעים.

92. עוד, לו בו, שלא נכלל ימין בשמאל,
בשביל שלא יתמשכו הברכות למטה. לא
באל"ף, שהרי לא נוטלים להמשיך
לתחתונים. מי גרם את זה? משום שרשעים
מפרידים יצר רע מיצר טוב, ונדבקים ביצר
רע.

93. בא ראה, יהודה בא מצד השמאל
ונדבק בימין כדי לנצח עמים ולשבר חילם.
שאם לא נדבק בימין, לא ישבר את חילם.
ואם תאמר למה בימין, והרי שמאל מעורר
דינים בעולם?

רבי אלעזר ואמר, (דברים ד') וידעת היום והשבות אל
לבבך כי ה' הוא האלהים. האי קרא הכי מבועי ליה.
וידעת היום כי ה' הוא האלהים והשבות אל
לבבך. (אלא זכאה הוא מאן דאשתדל
באורייתא) תו, (תא חזי) והשבות אל לבך מבועי ליה.

90. אלא, אמר משה, אי את בעי למיקם על דא,
ולמנדע כי ה' הוא האלהים, והשבות אל לבבך וכדין
תנדע ליה. לבבך: יצר טוב ויצר רע, דאתכליל דא
בדא, ואיהו זוד, כדין תשכוז כי ה' הוא האלהים, דהא
אתכליל דא בדא, ואיהו זוד. ועל דא והשבות אל
לבבך, למנדע מלה.

91. תו אמר רבי אלעזר, וזיבין, עבדין פגימותא
לעילא, מאי פגימותא. דשמאלא לא אתכליל בימינא.
דיצר רע לא אתכליל ביצר טוב, בגין זויביהו דבני
נשא. ופגימו לא עבדי, אלא לון ממש, דהא הוא
דכתיב, (דברים ל"ב) עזות לו לא בניו מומם. כביכול
עבדי ולא עבדי. עבדי: דלא יתמשה עלייהו ברפאן
דלעילא, כמות דאת אמר (דברים י"א) ועצר את
השמים ולא יהיה מטר. ולא עבדי: דהא שמיא נטלי
לון לגרמייהו ברפאן מאי דאצטריה. ולא נטלי
לאמשכא לתתא ודאי מומם דאינון זויבין איהו.

92. תו, לו בו, דלא אתכליל ימינא בשמאלא, בגין
דלא יתמשכון ברפאן לתתא. לא באל"ף, דהא לא
נטלי לאתמשכא לתתאי. מאן גרים דא. בגין דזויבין
מפרישין יצר רע מיצר טוב, ומתדבקין ביצר רע.

93. תא זוזי יהודה אתי (דף כ"ז ע"א) מסטרא
דשמאלא, ואתדבק בימינא, בגין לנצחא עמין, (ויחי
רמ"ג ע"א) ולתברא זיכיהון. דאי לא אתדבק בימינא,
לא יתבר זיכיהון. ואי תיבא אמאי בימינא. ודא
שמאלא אתער דינין בעלמא.

94. אלא רוא דא, בשעתא דקודשא בריך הוא דין להו לישראל, לא דין להו אלא מסטרא דשמאלא, בגין דיהא דווי לון בשמאלא, ומקרב בימינא. אבל לשאר עמין, דווי לון בימינא, ומקרב לון בשמאלא. וסימניה (שלח לך קפ"ח ע"א) גר צדק, דווי לון בימינא, כמה דכתיב, (שמות ט"ו) ימינה ה' נאדרי בכח ימינה ה' תרעץ אויב. מקרב לון בשמאלא כמה דאמרן.

95. בגיני כך, יהודה דאיהו מסטר שמאלא, אתרבה בימינא, ומטלני לימינא. ואינון דעמיה אתוזברו כלהו לימינא. יששכר דלעי באורייתא, דאיהי ימינא, דכתיב, (דברים ל"ג) מימינו אש דת לבנו. וכולון דאיהו תמיה אורייתא ימינא, (קע"ד ע"ב) וישלח קע"ב) כמה דאת אמר שוק הימין. ועל דא יהודה אתקשר מסטרא דא ודא. צפון במים, שמאל בימין.

96. ראובן דוזטא לגבי אבוי, (פקודי רכ"ג ע"א) שרא בימינא, ואתקשר בשמאלא, ואתרבה ביה. ועל דא, אינון דאשתכוזו עמיה, אינון שמאלא. שמעון דאיהו שמאלא מסטרא דשור, דכתיב, (יחזקאל א') ופני שור מהשמאל. גד שוקא שמאלא, כתיב (בראשית מ"ט) גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב. כאן נדבק דרום באש, ימין בשמאל.

97. ועל דא זה שאמרנו והשבת אל לבבך, להכלילם באחד, שמאל בימין. אז תדע (דברים ד') כי ה' הוא האלהים. אמר רבי אבא, ודאי כך הוא, ועכשו ידוע, הוא אהרן ומשה, הוא משה ואהרן, רוח במים, ומים ברוח, להיות אחד, ועל דא כתוב הוא.

98. רבי אבא פתח ואמר, (שם ו') ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך. כמו זה כאן נרמז היחוד הקדוש,

99. בגיני כך, יהודה דאיהו מסטר שמאלא, אתרבה בימינא, ומטלני לימינא. ואינון דעמיה אתוזברו כלהו לימינא. יששכר דלעי באורייתא, דאיהי ימינא, דכתיב, (דברים ל"ג) מימינו אש דת לבנו. וכולון דאיהו תמיה אורייתא ימינא, (קע"ד ע"ב) וישלח קע"ב) כמה דאת אמר שוק הימין. ועל דא יהודה אתקשר מסטרא דא ודא. צפון במים, שמאל בימין.

96. ראובן דוזטא לגבי אבוי, (פקודי רכ"ג ע"א) שרא בימינא, ואתקשר בשמאלא, ואתרבה ביה. ועל דא, אינון דאשתכוזו עמיה, אינון שמאלא. שמעון דאיהו שמאלא מסטרא דשור, דכתיב, (יחזקאל א') ופני שור מהשמאל. גד שוקא שמאלא, כתיב (בראשית מ"ט) גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב. כאן נדבק דרום באש, ימין בשמאל.

97. ועל דא זה שאמרנו והשבות אל לבבך, (תרומה קס"ב ע"ב) לאכללא לון כוזא, שמאלא בימינא. כדן תדע (דברים ד') כי ה' הוא האלהים. אמר רבי אבא ודאי הכי הוא, והשתא ידיעא, הוא אהרן ומשה, הוא משה ואהרן, רווחא במינא, ומינא ברווחא, למהוי זוד. ועל דא כתיב הוא.

98. ר' אבא פתח ואמר, (דבהם ו') ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך. כהאי

ואזוהרה הוא לאדם ליחד את השם הקדוש
כראוי באהבה עליונה. בכל לבבך – זה ימין
ושמאל (קדוש) שנקראים יצר טוב ויצר רע.
ובכל נפשך – זו נפש דוד שנתנה ביניהם.
ובכל מאדך – להכלילם למעלה במקום
שאין בו שיעור. כאן הוא יחיד שלם לאהב
את הקדוש ברוך הוא כראוי.

99. עוד, ובכל מאדך – זה יעקב, שהוא
אחוז לכל הצדדים, והכל הוא יחיד שלם
כראוי, משום כך הוא אהרן ומשה, הוא משה
ואהרן, הכל הוא אחד בלי פרוד.

100. כי ידבר אליכם פרעה לאמר. רבי
יהודה פתח ואמר, (תהלים קיט) מה אהבתי
תורתך כל היום היא שיחתני. וכתוב חצות
לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך.
בא ראה, דוד הוא מלך ישראל, והצטרף
לדון את העם, להנהיג את ישראל ברועה
המנהיג צאנו שלא יסמו מדרך האמת. הרי
בלילה כתוב חצות לילה אקום להודות לך
על משפטי צדקך, והוא מתעסק בתורה
ובתשבוחות של הקדוש ברוך הוא עד שמגיע
הבקר.

101. והוא מעורר את הבקר, כמו
שכתוב (שם ח) עורה כבודי עורה הנבל
וכנור אעירה שחר. בשבא היום, אמר פסוק
זה, מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתני.
מה זה כל היום היא שיחתני? אלא מכאן
למדנו, שכל מי שמשתדל בתורה להשלים
הדין על בריו, באלו קנים את התורה בלה.
משום כך כל היום היא שיחתני.

102. בא ראה, ביום התעסק בתורה
להשלים הדינים, ובלילה התעסק בשירות
ותשבוחות עד שבא היום. מה הטעם? כל היום
התעסק להשלים הדינים כדי להכליל

גוונא הכא אתרמיז יזוודא קדישא, ואזוהרה הוא לבר
נש, ליזוודא שמה קדישא כדקא יאות, ברוזיבו עלאה.
בכל לבבך: דא ימינא ושמאלא (נ"א קדישא) דאקרי
יצר טוב ויצר רע. ובכל נפשך: דא נפש דוד,
דאתיהיבת ביניהו. ובכל מאדך לאכללא לון לעילא
באתר דלית ביה שיעורא. הכא הוא יזוודא שלם
למרום ליה לקודשא בריה הוא כדקא יאות.

99. תו, ובכל מאדך: דא יעקב, דאיהו אחוז לכל
סטריין, וכלא הוא יזוודא שלם כדקא יאות, בגיני כך,
הוא אהרן ומשה הוא משה ואהרן, כלא הוא זוד בלא
פרודא.

100. (שמות ז') כי ידבר אליכם פרעה לאמר. רבי
יהודה פתח ואמר, (תהלים קי"ט) מה אהבתי תורתך
כל היום היא שיחתני. וכתוב, (תהלים קי"ט) חצות
לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך. תא וזוי,
דוד איהו מלכא דישראל, ואצטרף למידן עמא,
לדברא לון לישראל, ברעיא דמדבר עאניה דלא
יסטון מאורזא דקשוט. תא בלילה כתיב, חצות לילה
אקום להודות לך על משפטי צדקך. ואיהו אתעסק
באורייתא ובתושבון דקודשא בריה הוא, עד דאתי
צפרא.

101. ואיהו אתער צפרא, כמה דכתיב, (תהלים
נ"ז) עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר. כד
אתי יומא, אמר האי קרא, מה אהבתי תורתך כל
היום היא שיחתני. מאי כל היום היא שיחתני. אלא,
מכאן אוליפנא, דכל מאן דישתדל באורייתא,
לאשקלא דינא על בורייה, כאילו קנים אורייתא כלא.
בגין כך, כל היום היא שיחתני.

102. תא וזוי, ביומא אשתדל באורייתא, לאשקלא
דינין. בלילה, אשתדל בשירין ותושבון, עד דאתי
יומא. מאי טעמא. כל יומא אתעסק לאשקלא דינין,

שְׁמַאל בְּיָמִין, בְּלִילָה, בְּדִי לְהַכְלִיל דְּרָגַת הַלִּילָה בָּיָם.

בְּגִין לְאֶכְלָלָה שְׁמַאלָא בְּיָמִינָא. בְּלִילָה, בְּגִין לְאֶכְלָלָה דְּרָגָא דְּלִילָה בְּיָמִינָא.

103. וּבֵא רָאָה, בְּיָמִי דְּדוּד הַמֶּלֶךְ הָיָה מְקָרִיב כָּל אוֹתָם חִיתוֹ שְׂדֵי אֶל הָיָם. בְּיָן שְׂבָא שְׁלֵמָה, יֵצֵא הָיָם וְהַתְּמָלָא וְהַשְׁקָה אוֹתָם. אֵיזָה מֵהֶם נִשְׁקִים בְּרָאשׁוֹנָה? הָרִי פְּרִשׁוּהָ, אֱלוֹ הַתְּנִינִים הַגְּדוֹלִים הָעֲלִיוֹנִים, שְׁכַתּוֹב בְּהֶם (בְּרָאשִׁית א) וּמִלָּאוּ אֶת הַמַּיִם בְּיָמִים.

103. וְתָא זִוְזִי, (תְּרוּמָה קמ"ה ע"א) בְּיוֹמֵי דְּדוּד מִלְכָּא, הָוָה מְקָרֵב כָּל אֵינֻן (תְּהִלִּים ק"ד) זִוְזִתּוּ שְׂדֵי, לְגַבֵּי יָמָא. בְּיָן דְּאֶתָּא שְׁלֵמָה, נְפִיק יָמָא וְאֶתְמָלִי, וְאֶשְׁקִי לָהּ. הִי מְנַיִידוּ אֶתְשַׁקֵּין בְּקִדְמִיתָא. הָא אוֹקְמוּהָ. אֲלִין תְּנִינִיא רַבְרַבִּין עֲלָאִין, דְּכַתִּיב בְּהוּ, (בְּרָאשִׁית א') וּמִלָּאוּ אֶת הַמַּיִם בְּיָמִים

104. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, בְּצַד יָמִין הָעֲלִיִּין יוֹצְאִים שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר מַעֲיָנוֹת עֲלִיוֹנִים נְהָרוֹת עֲמָקִים. אֵלֶּה עוֹלָם וְאֵלֶּה יוֹרְדִים. כָּל אֶחָד נִכְנָס בְּחִבְרוֹ. אֶחָד מוֹצִיא רָאשׁוֹ וּמִכְנֵס אוֹתוֹ בְּשָׁנֵי גּוֹפִים, גּוֹף אֶחָד הַמַּאִיר נוֹטֵל מִמֵּינִין לְמַעְלָה, מִפְּרִיד לְמַטָּה אֶלְף יְאוּרִים שְׁיוֹצְאִים לְאַרְבָּעָה צַדִּים.

104. אָמַר רַבִּי (דף כ"ז ע"ב) אֶלְעָזָר, בְּסִטְרָא יָמִינָא עֲלָאָה, נְפִיקִין תְּלִיסָר מְבוֹעֵין עֲלָאִין, נְהָרִין עֲמִיקִין, אֲלִין סִלְקִין, וְאֲלִין נְזוּתִין, עֵינִיל כָּל זֶה בְּזוּבְרִיהָ. זֶה אֶפִּיק רִישִׁיהָ, וְאֶעֱיֵל לִיהָ בְּתֵרִין גּוֹפִין, זֶה גּוֹפָא דְּנִהָרָא נְטִיל מִיָּמִין לְעֵילָא, אֶפְרִישׁ לְתַתָּא אֶלְף יְאוּרִין, נְפִיקִין לְאַרְבַּע סִטְרִין.

105. מֵאוֹתָם נְהָרוֹת וּמַעֲיָנוֹת שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר, נִפְרָדִים שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר יְאוּרִים. נִכְנָסִים וְנוֹטְלִים מִם אַרְבַּע מֵאוֹת וְתִשְׁעִים וְתִשְׁעָה יְאוּרִים וְחֲצִי מִצַּד זֶה, וְאַרְבַּע מֵאוֹת וְתִשְׁעִים וְתִשְׁעָה יְאוּרִים מִצַּד זֶה בְּשְׁמַאל. נִשְׁאָר חֲצִי מִכָּאן וְחֲצִי מִכָּאן, וְנִשְׁעָה אֶחָד. זֶה נִכְנָס בֵּין הַיְאוּרִים וְנִשְׁעָה נֶחֱשׁ.

105. מֵאֵינֻן נְהָרִין מְבוֹעֵין תְּלִיסָר, מִתְּפָרְשֵׁן תְּלִיסָר יְאוּרִין, עֲלָאִין וְנְטִילֵי מִיָּא, אַרְבַּע מֵאוֹת וְתִשְׁעִין וְתִשְׁעָה יְאוּרִין וּפְלָגָא, מִסִּטְרָא דָּא. וְאַרְבַּע מֵאוֹת וְתִשְׁעִין וְתִשְׁעָה יְאוּרִין וּפְלָגָא, מִסִּטְרָא דָּא בְּשְׁמַאלָא. אֶשְׁתַּאֲר פְּלָגָא מִכָּאן, וּפְלָגָא מִכָּאן, וְאֶתְעַבִּיד זֶה. דָּא אֶעֱיֵל בֵּין יְאוּרִין, וְאֶתְעַבִּיד זִוְזִיא.

106. רָאשׁוֹ אָדָם בְּשׁוֹשְׁנָה. קִשְׁקִשׁוֹ קָשִׁים כְּבָרְזֵל. כְּנָפָיו כְּנָפִים שְׁטִים וְנִפְרָדִים לְכָל אוֹתָם יְאוּרִים. בְּשַׁעוֹלָה זָנְבוֹ (אֲלִיו), מִכָּה וּבֹעֵט אֶת שְׁאָר הַדָּגִים. אֵין מִי שִׁיקוּם לְפָנָיו.

106. רִישָׁא: סוּמְקָא כּוֹרְדָּא. קִשְׁקִשׁוֹ: תְּקִיפִין כְּפָרְזָלָא. גְּדָפוּי: גְּדָפוּי שְׁטָאן וְאֶתְפָּרְשֵׁן לְכָל אֵינֻן יְאוּרִין. כַּד סָלִיק זָנְבִיהָ, (נ"א לַגְבִּיהָ) מוֹזִי וּבְטִישׁ לְשִׁאָר נִזְנִין, לִית מֵאן דִּיקוּם קָמִיָּה.

107. פִּיו לוֹהֵט אֵשׁ. בְּשָׁנוּסַע בְּכָל אוֹתָם יְאוּרִים מוֹדְעָעִים שְׁאָר הַתְּנִינִים, וּבוֹרְחִים וְנִכְנָסִים לָיָם. אַחַת לְשִׁבְעִים שָׁנָה רוֹבֵץ לְצַד זֶה, וְאַחַת לְשִׁבְעִים שָׁנָה רוֹבֵץ לְצַד זֶה. אֵלְף יְאוּרִים חָסֵר אֶחָד מִתְּמָלָאִים מִמֶּנּוּ. תְּנִין זֶה רוֹבֵץ בֵּין אוֹתָם יְאוּרִים.

107. פּוּמִיָּה: מִלְחָטָא אֶשָּׁא. כַּד נְטִיל בְּכָל אֵינֻן יְאוּרִין, מוֹדְעָעִין שְׁאָר תְּנִינִיא, וְעִרְקִין וְעֲלָאִין בְּיָמָא. זֶה לְשִׁבְעִין שָׁנִין רַבִּין לְסִטְרָא דָּא. וְזֶה לְשִׁבְעִין שָׁנִין רַבִּין לְסִטְרָא דָּא. אֶלְף יְאוּרִין זֹסֵר זֶה אֶתְמַלְלִין מִנִּיהָ. דָּא תְּנִינָא, רַבִּין בֵּין אֵינֻן יְאוּרִין.

108. בְּשָׁנוּסַע, יוֹצֵאת פֶּסֶת יָד שֶׁל אֵשׁ בְּקַלְפוֹת. כָּלֶם עוֹמְדִים וְזוֹעִפִּים

108. כַּד נְטִיל נְפִיק זֶה פֶּסוּתָא דְּאֶשָּׁא בְּקַלְפִּין, כְּלָהּ קִימִין וְזוֹעִפִּין בְּזוֹעִפּוּי, (נ"א זִקְפִּין בַּעֲנָפוּי) מִתְּעַרְבִין אֵינֻן

בזעפם, (ועומדים בענפים) מתעורבים אותם יאורים לעין (העין) תכלת שחורה. וגלגלים נוסעים לארבעת צדדי העולם. זוקף ונבו, מכה למעלה, מכה למטה, וכלם בורחים לפניו.

109. עד שלצד צפון עומדת שלהבת אש אחת, והכרוז יוצא: התניצבו זקנות והתפארו לארבע זווית, הרי התעורר מי ששם קולר על פני התנין, כמו שנאמר (יחזקאל כט) ונתתי חחים בלחייך וגו'. אז כלם התפארו, ולוקחים את התנין ונוקבים פניו בצד הלחיים, ומכניסים אותו לתוך נקב תהום רבה עד שנשבר בחו, ואז מחזירים אותו לנהרותיו (לנחיריו).

110. אחת לשבעים שנה עושים לו כף, כדי שלא יקלקל מקומותיהם של הרקיעים ועמודיהם, ועליהם הבל מודים ומברכים ואומרים, (תהלים צה) בואו נשתחוה ונברכה נברכה לפני ה' עושינו.

111. התנינים נכנסים (העליונים) למעלה, עומדים אותם שמתברכים, כמו שנאמר (בראשית א) ויברך אותם אלהים. אלו שולטים על כל שאר הדגים, שבתוב ומלאו את המים בימים. ועל זה כתוב (תהלים קד) מה רבו מעשיך ה' כלם בחכמה עשית.

112. אשכול הכפר דודי לי. אשכול – זו האם העליונה. מה אשכול מתקשט בכמה עלים בכמה זמורות לישראל שאוכלים אותו, כך השכינה העליונה מתקשטת בכמה קשטים של שמונה כלים, מכמה קרבנות, מכמה מיני תכשיטים של כפרה לבניה, והיא עומדת בהם לפני המלך, ומיד – וראייתה ליכר ברית עולם, ונותנת (להם משאלותם) לנו את בקשותיה בברכות הללו שתקנו רבותינו בתפלה לבקש לפני המלך.

יאורין לעין (נ"א העין) תכלא אוכמא. וגלגלין נטלין לארבע סטרי דעלמא. זקיף ונביה, מווי לעילא, מווי לתתא, כלא ערקין קמיה.

109. עד דלסטער צפון, קם זור שלהובא דאשא, וכוונא קרי, אודקפו סבתין אתבדרו לד' וויין, הא אתער מאן דשוי קדלא, על אנפוי דתנינא, כמה דאתמור, (יחזקאל כ"ט) ונתתי חזזים בלחייך וגו'. כדין כלהו אתבדרון. ונקטין ליה לתנינא, ונקבי אנפוי בסטר עלעוי, ועאלין ליה לנקבא דתהומא רבא, עד דאתבר זזיליה, כדין אהדרו ליה לנהריו. (נ"א לנחיריו)

110. זור לשבעין שנין עבדין ליה כדין, בגין דלא יטשיטש אתרין דרקיעין וסמכיהו. ועלייהו כלא אודן, ומברכאן ואמרינן, (תהלים צ"ה) בואו נשתחוה ונברעה נברכה לפני ה' עושינו.

111. תניניא עלאין אילין (ס"א לעילא) קיימיין אינן דמתברכאן, כמה דאת אמר (בראשית א') ויברך אותם אלהים. אילין שלטין על כל שאר נוגין, דכתיב ומלאו את המים בימים. ועל דא כתיב, (תהלים ק"ד) מה רבו מעשיך ה' כלם בחכמה עשית.

112. תוספתא (שיר השירים א') אשכול הכופר דודי לי. אשכול: דא אימא עלאה. מה אשכול מתקשט בכמה עלין בכמה זמורות לישראל דאכלין ליה, הכי שכינתא עלאה, מתקשטת בכמה קשטיין דשימנה כלים, מכמה קרבנין, מכמה מיני תכשיטיין דכפרה לבנהא, ואיהי קמת בהון קמי מלכא, ומיד (בראשית ט') וראייתה לכוור ברית עולם. ויהיבת (ס"א לון שאלתין דלהון) לן שאילתין דילה, באלין ברכאן דתקינו רבנן בצלותא, למישאל קמי מלכא.

113. באותו זמן כל הדינים של השכינה התחתונה, שהיא הוה"י אדנ"י, מתהפכים לרחמים, כמו זה יהו"ה, לקים (ישעיה ה) אם יהיו חטאיכם בשנים בשלג ילבינו – יהו"ה. אם יאדימו בתולע – הוה"י. בצמר יהיו – יהו"ה. בכל דינים זה (כל הדינים של זה) מתלבנים מהשכינה העליונה.

114. והיא השכינה הוה"י, (בראשית ג) להט החרב המתהפכת לשמור את דרך עץ החיים. ופרשוה רבותינו, שמתהפכת לפעמים רחמים, לפעמים דין, לפעמים אנשים, ולפעמים נשים. לפעמים דין כמו זה הוה"י. לפעמים רחמים כמו זה יהו"ה. שהרי הוא מצד של עץ החיים, כל הדינים מתהפכים לרחמים. ומצד של עץ הדעת טוב ורע, כל הרחמים מתהפכים לדין, לדון בהם את אותם שעוברים על דברי התורה.

115. ועץ זה בעולם הבא, שהוא בינה, כל שמות הדין מתהפכים בה [לדין] לרחמים, משום זה פרשוה רבותינו, לא כמו העולם הזה העולם הבא, ומשום כך בינה היא להט החרב המתהפכת, שמתהפכת מדין לרחמים לצדיקים, לתת להם שכר בעולם הבא. מלכות, להט החרב המתהפכת מרחמים לדין לדון בה את הרשעים בעולם הזה.

116. אבל מעץ הדעת טוב ורע, שהוא כמו המטה, לפעמים מתהפכים הנשים לשדות, ואנשים לשדים, ומשום זה (בראשית כט) ויגד יעקב לרחל. ומשום זה פרשוה רבותינו, שאין לו לאדם לשמש עם אשתו עד שיספר עמה, שמא נתחלפה לו בשדה, משום שלחט בעץ הדעת טוב ורע מתהפכת משוב לרע. ואם תאמר שהמכשפים של פרעה, שבתוב ויעשו כן החרטמים בלטיהם, היו מהפכים אותם המטות שלהם לנחשים. ומצד של אלה ההתהפכות יכולים להתהפך. (ע"כ תוספתא)

113. בזה הוא זמנא, כל דינן דשכינתא תתאה, דאיהי הוה"י אדנ"י, מתהפכין לרוזמי, כזוונא דא ידו"ד, לקיים (ישעיה א') אם יהיו חטאיכם בשנים בשלג ילבינו, ידו"ד. אם יאדימו בתולע. דוד"י. בצמר יהיו, ידו"ד. כל דינן (נ"א כל דינן דדא) מתלבנן משכינתא עלאה.

114. ואיהי שכינתא דוד"י, (בראשית ג') להט החרב המתהפכת לשמור את דרך עץ החיים. ואוקמוה רבנן, דמתהפכא זמנן רוזמי, זמנן דינא פעמים אנשים, פעמים נשים. זמנן דינא, כזוונא דא ידו"ד. זמנן רוזמי, כזוונא דא ידו"ד. דהא איהו מסטרא דאילנא דזו"י, כל דינן מתהפכין לרוזמי. ומסטרא דעץ הדעת טוב ורע, כל רוזמי מתהפכין לדינא, למידן בהו לאינן דעברי על פתגמי אורייתא.

115. ועץ דא בעלמא דאתי, דאיהו בינה, כל שמהן דדינא מתהפכין בה (לדינא) רוזמי, בגין דא אוקמוה רבנן, לא כהעולם הזה העולם הבא. ובגין דא, בינה, איהי להט החרב המתהפכת, דמתהפכת מדינא לרוזמי לצדיקים, למיהב לון אנרא בעלמא דאתי. מלכות, להט החרב המתהפכת, מרוזמי לדינא, למידן בה לרשיעיא (דף כ"ח ע"א) בעלמא דין.

116. אבל מעץ הדעת טוב ורע, דאיהו כזוונא דמטה, זמנן דמתהפכין הנשים לשדות, אנשים לשדים. ובגין דא, (בראשית כ"ט) ויגד יעקב לרוזל. ובגין דא, אוקמוה רבנן, דלית ליה לבר זש לשמשא עם אתתיה, עד דמספר עמה, שמא נתחלפה לו בשדה. בגין דלהט בעץ הדעת טוב ורע, מתהפכת משוב לרע, ואי תימא דמכשפי פרעה, דכתיב ויעשו כן החרטומים בלטיהם. הו מתהפכין אינן מטות דלהון לנחשין. ומסטרא דאלין הפוכן יכלין לאתהפכא. (ע"כ תוספתא).

117. ואמרתי אל אהרן קח את מטף. מה הטעם מטה אהרן ולא מטה משה? אלא אותו של משה יותר קדוש, שנחלק בגן העליון בשם הקדוש, ולא רצה הקדוש ברוך הוא לטמא אותו באותם מטות של המכשפים, ולא עוד, אלא לכפות אותם לכל אותם הבאים מצד השמאל, משום שאהרן בא מימין, והשמאל נכפה לימין.

118. רבי חייא שאל את רבי יוסי, הרי גלוי לפני הקדוש ברוך הוא שאותם מכשפים יעשו תנינים, מה הגבורה לעשות לפני פרעה תנינים? אמר לו, משום שממשם היא הראשית להלקות, ומראשית התנין מתחיל שלטונו, (לשלטונו, ומתחילת שלטונו התחיל להלקות) אז שמחים כל המכשפים, שהרי ראש החכמה של הנחש שלהם בך היתה. מיד חזר אותו תנין של אהרן לעץ יבש ובלע אותם.

119. ועל זה תמחהו וידוע ששלטון עליון יש בארץ, שהם חשבו שזה למטה (למעלה), חוץ מהם אין שלטון לעשות דבר, ואז ויבלע מטה אהרן. דוקא מטה אהרן שחזר לעץ ובלע אותם.

120. ולכן עשה אהרן שני אותות, אחד למעלה ואחד למטה. אחד למעלה, תנין עליון ששולט על אותם שלהם. אחד למטה, ששולט העץ על התנין שלהם. ופרעה היה חכם מכל מכשפיו, והסתכל ששלטון העליון שולט על הארץ, שולט למעלה ושולט למטה.

121. אמר רבי יוסי, אם תאמר שכל מה שעושים המכשפים אינו אלא במראית העין, שבו נראה ולא יותר – בא להשמיענו ויהיו דוקא, שבתוב ויהיו לתנינים. ואמר רבי יוסי, אפלו אותם תנינים שלהם חזרו להיות עצים, ועץ אהרן בלע אותם.

117. (שמות ז') ואמרתי אל אהרן קח את מטף. מאי טעמא מטה אהרן, ולא מטה משה. אלא, ההוא דמשה איהו קדישא יתיר, דאתגליף בגנותא עלאה בשמא קדישא, ולא בעי קודשא בריך הוא לסאבא ליה באינון זוטריין דזרשיא. ולא עוד, אלא לאכפייא לון לכל אינון דאתין מסטרא דשמאלא, בגין דאהרן אתא מימינא, ושמאלא אתכפייא בימינא.

118. רבי חייא שאל לרבי יוסי, הא גלי קמי קודשא בריך הוא, דאינון זרשין יעבדון תניניא, מאי גבורתא איהו למעבד קמי פרעה תניניא. אמר ליה, בגין דמתבון הוא שירותא לאלקאה, ובשירותא דתנינא שארי שולטניה, (נ"א לשולניה ומשירותא דשולטניה שרי לאלקאה) כדין, וזדו כוליהו זרשי, דהא ריש זוכמתא דנזוש דילהון הכי הוה. מיד אתהדר ההוא תנינא דאהרן לאעא יבישא, ובלע לון.

119. ועל דא תווהו, וידעו דשולטנא עלאה אית בארעא, דאינון זשיבו, דהא לתתא, (נ"א לעילא) בר מנייהו לא אית שולטנא למעבד מידי, כדין, ויבלע מטה אהרן, מטה אהרן דייקא, דאתהדר לאעא ובלע לון.

120. ועל דא עבד אהרן תרין אתין, זדו לעילא, וזדו לתתא. זדו לעילא, תנינא עלאה דשולטא על אינון דלהון. זדו לתתא, דשליטא אעא על תנינא דילהון. ופרעה זוכים הוה מכל זרשוי, ואסתכל דשולטנא עלאה שליטא על ארעא, שליטא לעילא שליטא לתתא.

121. אמר רבי יוסי, אי תימא, זרשיא כל מה דעבדין לאו איהו אלא בזיוו דעינא, דהכי אתונו, ולא יתיר, קא משמע לן ויהיו דייקא, דכתיב ויהיו לתנינים. ואמר רבי יוסי, אפילו אינון תנינא דילהון אהדרו למהויעין, ואעא דאהרן בלע לון.

122. כתיב, (יחזקאל כ"ט) הִנְנִי עֲלִיף פְּרָעָה מִצָּרִים הַתֵּנִים הַגְּדוֹל הַרֹבֵץ בְּתוֹךְ יְאֹרָיו. מִתְמָן שִׁירוֹתָא לְתַתָּא בְּשׁוֹלְטָנָא דִּילָהוֹן. אֲבָל זַכְמָתָא דִּילָהוֹן, לְתַתָּא מִכְּלָהוּ דְרָגִין אִיהוּ. (אינון)

123. תא וזוי, זַכְמָתָא דִּילָהוֹן בְּדִרְגִין תַּתְּאִין, לְאֲכַפִּיין לֹון לְאֵלִין דְרָגִין בְּדִרְגִין עֲלֵאִין, רִישֵׁי שׁוֹלְטָנוּתָהוֹן וְעִקְרָא דִּילָהוֹן, לְתַתָּא מִהֵהוּא תַנְיָנָא, וּמִשְׁתַּלְשָׁלִין בְּתַנְיָנָא, דְּהָא מִתְמָן נָטִיל וְזִילָא דְרָגָא עֲלֵאִהּ דִּילָהוֹן. מִשְׁמַע דְּכַתִּיב, (שמות י"א) אֲשֶׁר אֲזַר הַרְוּזִים.

124. רבי וזיאי, הוה יתיב יומא וזדא, אֲבָבָא דְתַרְעָא דְאֻשְׁתָּא. וְזִמָּא לִיה לְרַבִּי אֶלְעָזָר וְזִד קְטִפִּירָא טָאסָא גְבִיָּה, אֲמַר לִיה לְרַבִּי אֶלְעָזָר, מִשְׁמַע, דְּאֶפִּילוּ בְּאוֹרְזוֹף כָּלָא תַאִיבִין לְמַהֵר אֲבַתְרָה. אַהֲדָר רִישֵׁי וְזִמָּא לִיה. אֲמַר, וְדַאי שְׁלִיזוּתָא אִית גְּבִיָּה. דְּהָא קוֹדֶשֶׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכָלָא עֲבִיד שְׁלִיזוּתִיה, וְכִמְה שְׁלִיזוּן אִית לִיה לְקוֹדֶשֶׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּלֹא תִימָא מִלִּין דְּאִית בְּהוּ רוּזָא בְּלִזְוִדִּיהוּ, אֲכָא אֶפִּילוּ אֵינוֹן מִלִּין דְּלִית בְּהוּ רוּזָא.

125. פתח ואמר, (חבקוק ב') כִּי אֲבֹן מִקִּיר תִּזְעַק וְכָפִיס מִעַץ יַעֲנֶנָּה. כְּמָה אִית לִיה לְבָר נֶשֶׁ לְאֻדְהָרָא מוּזוּבִי, דְּלֹא יוֹטָא קָמִי קוֹדֶשֶׁא בְּרִיךְ הוּא. וְאִי יִימָא מֵאֵן יִסְהִיד בֵּיתָה. הָא אֲבָנִי בֵּיתָה וְאֵעִי בֵּיתָה יִסְהִידוּ בֵּיתָה. וְלִזְמִינִן דְּקוֹדֶשֶׁא בְּרִיךְ הוּא עֲבִיד בְּהוּ שְׁלִיזוּתָא. תא וזוי וזוטרא דְאֶהֱרֹן, דְּאִיהוּ אֶעָא יְבִישָׁא, קוֹדֶשֶׁא בְּרִיךְ הוּא שִׁירוֹתָא דְנִסִּין עֲבִיד בֵּיתָה, וְתַרִי שְׁלִיזוּתִי בֵּיתָה אַתְעֲבִידוּ. וְזִד דְּאִיהוּ אֶעָא יְבִישָׁא וּבִלְע לְאֵינוֹן תַנְיָנִי דִּילָהוֹן. וְזִד דְּהָא לְשַׁעֲתָא אַתְהֲדָר בְּרוּזָא וְאַתְעֲבִיד בְּרִיָּה.

126. אֲמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, תַּפַּח רוּחָם שֶׁל אוֹתָם שְׁאוּמְרִים, שְׁלֹא עֲתִיד הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַחֲיוֹת מֵתִים, וְאִיךְ יַעֲשֶׂה מֵהֶם בְּרִיָּה חֲדָשָׁה. יָבֹאוּ יִרְאוּ אוֹתָם הַטְּפָשִׁים אֶת

122. כתיב, (יחזקאל כ"ט) הִנְנִי עֲלִיף פְּרָעָה מִצָּרִים הַתֵּנִים הַגְּדוֹל הַרֹבֵץ בְּתוֹךְ יְאֹרָיו. מִתְמָן שִׁירוֹתָא לְתַתָּא בְּשׁוֹלְטָנָא דִּילָהוֹן. אֲבָל זַכְמָתָא דִּילָהוֹן, לְתַתָּא מִכְּלָהוּ דְרָגִין אִיהוּ. (אינון)

123. תא וזוי, זַכְמָתָא דִּילָהוֹן בְּדִרְגִין תַּתְּאִין, לְאֲכַפִּיין לֹון לְאֵלִין דְרָגִין בְּדִרְגִין עֲלֵאִין, רִישֵׁי שׁוֹלְטָנוּתָהוֹן וְעִקְרָא דִּילָהוֹן, לְתַתָּא מִהֵהוּא תַנְיָנָא, וּמִשְׁתַּלְשָׁלִין בְּתַנְיָנָא, דְּהָא מִתְמָן נָטִיל וְזִילָא דְרָגָא עֲלֵאִהּ דִּילָהוֹן. מִשְׁמַע דְּכַתִּיב, (שמות י"א) אֲשֶׁר אֲזַר הַרְוּזִים.

124. רבי וזיאי, הוה יתיב יומא וזדא, אֲבָבָא דְתַרְעָא דְאֻשְׁתָּא. וְזִמָּא לִיה לְרַבִּי אֶלְעָזָר וְזִד קְטִפִּירָא טָאסָא גְבִיָּה, אֲמַר לִיה לְרַבִּי אֶלְעָזָר, מִשְׁמַע, דְּאֶפִּילוּ בְּאוֹרְזוֹף כָּלָא תַאִיבִין לְמַהֵר אֲבַתְרָה. אַהֲדָר רִישֵׁי וְזִמָּא לִיה. אֲמַר, וְדַאי שְׁלִיזוּתָא אִית גְּבִיָּה. דְּהָא קוֹדֶשֶׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכָלָא עֲבִיד שְׁלִיזוּתִיה, וְכִמְה שְׁלִיזוּן אִית לִיה לְקוֹדֶשֶׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּלֹא תִימָא מִלִּין דְּאִית בְּהוּ רוּזָא בְּלִזְוִדִּיהוּ, אֲכָא אֶפִּילוּ אֵינוֹן מִלִּין דְּלִית בְּהוּ רוּזָא.

125. פתח ואמר, (חבקוק ב') כִּי אֲבֹן מִקִּיר תִּזְעַק וְכָפִיס מִעַץ יַעֲנֶנָּה. כְּמָה אִית לִיה לְבָר נֶשֶׁ לְאֻדְהָרָא מוּזוּבִי, דְּלֹא יוֹטָא קָמִי קוֹדֶשֶׁא בְּרִיךְ הוּא. וְאִי יִימָא מֵאֵן יִסְהִיד בֵּיתָה. הָא אֲבָנִי בֵּיתָה וְאֵעִי בֵּיתָה יִסְהִידוּ בֵּיתָה. וְלִזְמִינִן דְּקוֹדֶשֶׁא בְּרִיךְ הוּא עֲבִיד בְּהוּ שְׁלִיזוּתָא. תא וזוי וזוטרא דְאֶהֱרֹן, דְּאִיהוּ אֶעָא יְבִישָׁא, קוֹדֶשֶׁא בְּרִיךְ הוּא שִׁירוֹתָא דְנִסִּין עֲבִיד בֵּיתָה, וְתַרִי שְׁלִיזוּתִי בֵּיתָה אַתְעֲבִידוּ. וְזִד דְּאִיהוּ אֶעָא יְבִישָׁא וּבִלְע לְאֵינוֹן תַנְיָנִי דִּילָהוֹן. וְזִד דְּהָא לְשַׁעֲתָא אַתְהֲדָר בְּרוּזָא וְאַתְעֲבִיד בְּרִיָּה.

126. אֲמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, תַּפַּח רוּחָם שֶׁל אוֹתָם שְׁאוּמְרִים, שְׁלֹא עֲתִיד הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַחֲיוֹת מֵתִים, וְאִיךְ יַעֲשֶׂה מֵהֶם בְּרִיָּה חֲדָשָׁה. יָבֹאוּ יִרְאוּ אוֹתָם הַטְּפָשִׁים אֶת

הַרְשָׁעִים, הַרְחֻקִּים מִן הַתּוֹרָה, רְחוּקִים מִמֶּנּוּ, בֵּיד אֲהָרֹן הָיָה מִטָּה, עַץ יָבֵשׁ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְפִי שְׁעָה הַפֶּךְ אוֹתוֹ לְבְרִיָּה מְשֻׁנָּה בְּרוּחַ וְגוֹף. אוֹתָם גּוֹפִים שֶׁהָיוּ בָּהֶם רִחוּת וּנְשֻׁמוֹת קְדוּשׁוֹת וְשִׁמְרוּ אֶת מִצְוֹת הַתּוֹרָה וְהִשְׁתַּדְּלוּ בַּתּוֹרָה יוֹמָם וְלַיְלָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא טָמֵן אוֹתָם בְּעֶפֶר – אַחֲרֵי כֵךְ בְּזִמְנֵי שִׁיחֻדֵּשׁ אֶת הָעוֹלָם עַל אַחַת בָּמָה וּכְמָה שֶׁיַּעֲשֶׂה אוֹתָם בְּרִיָּה חֲדָשָׁה.

אֵינֶנּוּ טַפְשֵׁאִין זַיִיבִיא, רוֹזִיקִין מְאֻרִּייתָא, רוֹזִיקִין בְּמִנְיָה, בִּידִיָּה דְאֲהָרֹן הָיָה זִוְטָרָא, אֶעָא יְבִישָׁא, וְקוֹדֶשֶׁא בְּרִיָּה הוּא לְפֻם שְׁעָתָא אֲהָרֹן לִיה בְּרִיָּה, מְשֻׁנָּא בְּרוּזָא וְגוֹפָא. אֵינֶנּוּ גּוֹפִין, דְּהָיוּ בְּהוּ רוּזִין וְנִשְׁמָתִין קְדִישִׁין, וְנִטְרוּ פְקוּדֵי אוֹרִייתָא, וְאִשְׁתַּדְּלוּ בְּאֻרִּייתָא יִבְמָא וְלִילִי, וְקוֹדֶשֶׁא בְּרִיָּה הוּא טָמִיר כֹּהֵן בְּעֶפֶרָא. לְבַתֵּר, בְּזִמְנָא דִּיזְוָדִי עֲלָמָא, עַל אֶחָת בָּמָה וּכְמָה דִּיעֲבֹד לְהוּ בְּרִיָּה זִוְדָתָא.

127. אָמַר רַבִּי חֲיִיא, וְלֹא עוֹד, אֲלֵא שְׁאוֹתוֹ גּוֹף שֶׁהָיָה, יָקוּם. מִשְׁמַע שְׁכָתוֹב (ישעיה כו) יִחְיוּ מִתִּיד וְלֹא כְתוֹב יִבְרָא, מִשְׁמַע שֶׁהָיוּ בְּרִיּוֹת אֲבָל יִחְיוּ. שְׁהָרִי עֵצִים אַחַת נִשְׁאַרְתָּ מִן הַגּוֹף תַּחַת הָאָדָמָה, וְהָיָה לֹא נִרְקֶבֶת וְלֹא תִבְלָה בְּעֶפֶר לְעוֹלָמִים, וּבְאוֹתוֹ זְמַן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִבְרָךְ אוֹתוֹ, וַיַּעֲשֶׂה אוֹתוֹ כְּמוֹ שְׁאוֹר שְׁבַעֲסָה, וְתַעֲלֶה וְתִתְפַּשֵּׁט לְאַרְבַּע פָּנוֹת, וּמִמֶּנָּה יִשְׁתַּכַּלֵּל הַגּוֹף וְכָל אִיבָרָיו, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן בּוֹ רוּחַ אַחֲרֵי כֵךְ. אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, כֵּךְ הוּא. וּבֹא רֵאֵה, אוֹתָהּ עֵצִים בָּמָה הִתְרַכְּבָה? בָּטֹל, שְׁכָתוֹב כִּי טַל אֹרוֹת טַלָּף וְגו'.

127. אָמַר רַבִּי זַיִיא, וְלֹא עוֹד, אֲלֵא דְהָהוּא גּוֹפָא דְהָהוּא, יָקוּם. מִשְׁמַע דְּכָתִיב, (ישעיה כ"ו) יִזְוִיו מִתִּיה, וְלֹא כָתִיב יִבְרָא, מִשְׁמַע דְּבִרְיִין אֵינֶנּוּ אֲבָל יִזְוִיו. דְּהָא (בראשית קל"ז ע"ב) גָּרְמָא זִוְד, יִשְׁתַּאֲר מִן גּוֹפָא תְזוּזוֹת אֲרַעָא, וְהָהוּא לֹא אֲתִרְקֶב וְלֹא אֲתִבְלִי בְּעֶפֶרָא לְעוֹלָמִין, וּבְהָהוּא זְמָנָא, קוֹדֶשֶׁא בְּרִיָּה הוּא יִרְכֵּךְ לִיה, וַיַּעֲבִיד לִיה כְּזוּמִירָא בְּעִיסָה, וַיִּסְתַּלַּק וַיִּתְפַּשֵּׁט לְאַרְבַּע זַיִין וּבְמִנְיָה יִשְׁתַּכַּלֵּל גּוֹפָא וְכָל שְׁיִיפּוֹי. וְקוֹדֶשֶׁא בְּרִיָּה הוּא יְהִיב בֵּית רוּזָא לְבַתֵּר. אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר הַכִּי הוּא. וְתָא זַיִיא, הָהוּא גָּרְמָא בָּמָה אֲתִרְכֵּךְ. בָּטֹל. דְּכָתִיב, (ישעיה כ"ו) כִּי טַל אֹרוֹת טַלָּף וְגו'.

128. וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה אָמַר אֵל אֲהָרֹן קַח מִטָּה וְנִטָּה יָדָךְ עַל מִימֵי מִצְרַיִם עַל זִהְרוֹתָם עַל יְאֻרֵיהֶם וְעַל אֲגַמִּיָּהֶם וְעַל כָּל מִקְוֵה מִימֵיהֶם וַיְהִי דָם וְגו'. אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, יֵשׁ לְהִסְתַּכַּל בְּפִסּוּק הַזֶּה, וְאִיךָ יָכוֹל לְלַכֵּת לְכָל הַמִּקְוֹת הַלָּלוּ? [ולא עוד, אלא] וְעוֹד, שְׁהָרִי כְתוּב וַיִּמְלֵא שְׁבַעֲת יָמִים אַחֲרֵי הַכּוֹת ה' אֶת הָיָאֵר. אֵת הָיָאֵר כְּתוּב, וְאַתָּה אָמַרְתָּ עַל מִימֵי מִצְרַיִם עַל נִהְרָתָם עַל יְאֻרֵיהֶם וְעַל אֲגַמִּיָּהֶם?

128. וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה אָמַר אֵל אֲהָרֹן קַח מִטָּה וְנִטָּה יָדָךְ עַל מִימֵי מִצְרַיִם עַל זִהְרוֹתָם עַל יְאֻרֵיהֶם וְעַל אֲגַמִּיָּהֶם וְעַל כָּל מִקְוֵה מִימֵיהֶם וַיְהִי דָם וְגו'. אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, הָאִי קָרָא אֵית לְאִסְתַּכַּלָּא בֵּיה, וְהִיךְ יָכִיל לְבַתֵּר לְכָל הַזֵּי אֲתֵרִי. (ולא עוד אלא) וְתו, דְּהָא כָתִיב וַיִּמְלֵא שְׁבַעֲת יָמִים אַחֲרֵי הַכּוֹת ה' אֶת הָיָאֵר. אֵת הָיָאֵר כָּתִיב, וְאַתָּה אָמַרְתָּ עַל מִימֵי מִצְרַיִם עַל זִהְרוֹתָם עַל יְאֻרֵיהֶם וְעַל אֲגַמִּיָּהֶם.

129. אֲלֵא, מִימֵי מִצְרַיִם הָיָה הַנִּילוּס, וּמִשָּׁם מִתְמַלֵּאִים כָּל אוֹתָם שְׁאָר אֲגַמִּים וַיֹּאמְרוּ וּמַעֲנִנוֹת וְכָל מִימֵיהֶם, וְעַל זֶה אֲהָרֹן לֹא נָטָה לְהַכּוֹת, רַק אֶת הַנִּילוּס לְבַדּוֹ. וּבֹא רֵאֵה

129. אֲלֵא, מִימֵי מִצְרַיִם נִילוּס הָוָה. וּבִתְמִין אֲתִמְלִין כָּל אֵינֶנּוּ שְׁאָר אֲגַמִּין וַיֹּאמְרוּ וּמַבּוּעִין וְכָל מִימִין דִּילְהוֹן. וְעַל דָּא, אֲהָרֹן לֹא נָטָה לְמוֹזָאָה אֲלֵא לְנִילוּס בְּלִזְזוּדִי.

שפכה זה, שכתוב ולא יכלו מצרים לשנות
מים מן היאור.

130. אמר רבי אבא, בא ראה, מים
תחתונים נפרדים לבמה צדדים, ומים
עליונים על אחת כמה וכמה וגו' [עליונים
שהרי] ומים עליונים מתבנסים לבית כנוס
המים, שכתוב (בראשית א) ויאמר אלהים
יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד,
וכתוב ולמקוה המים קרא ימים. הפסוק הזה
פרשוהו, ובא ראה, אותו רקיע שיש בו שמש
ולבנה, בוכבים ומזלות, זהו בית כנוס למים
הרבים, שהוא נוטל כל המים ומשקה את
הארץ, שהוא עולם תחתון, כיון שנוטל את
המים, מפזר אותם ומחלק אותם לכל עבר,
ומשם הוא משקה את כלם.

131. ובזמן שדין שורה, העולם התחתון לא
יונק מאותו רקיע, ויונק מצד השמאל, ואז
נקרא (ישעיה לד) חרב לה' מלאה דם. אוי
לאותם שיונקים ממנה אז ומשקים ממנה,
שבאותו זמן הם יונק משני צדדים, היה
מתחלק לשני חלקים, לבן ואדום, ואז שופך
ליאר את החלק של מצרים, ומלקה למעלה
ומלקה למטה, ולכן ישראל שותים מים
והמצרים דם.

132. אם תאמר שזה היה משום הגעל ולא
יותר – בא ראה, שותים את הדם ונכנס
למעיהם ומתעלה ובוקע, עד שהיו ישראל
מוכרים להם מים בממון, ואז שותים מים,
ומשום כך ראשית הלקאתם היתה דם.

133. רבי יצחק פתח פסוק זה, (תהלים
קמה) ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך
לעולם ועד. בא ראה, דוד כנגד דרגתו
אומר, שכתב אלהי שלי. משום שרצה
להעלות שבחו ולהכניס אותו לאור עליון
להתערב זה בזה להיות הכל אחד, משום כך
ארוממך אלהי המלך וגו'.

ותא וזוי דהכי הוא, דכתיב ולא יכלו מצרים לשנות
מים מן היאור.

130. אמר רבי אבא, תא וזוי, מיין תתאין מתפרשאן
לכמה סטריין, (נ"א ומיין עלאי ע"כ וגו') (עלאין דהא) ומיין
עלאין מתכנשי בבי כנישו מיא, דכתיב, (בראשית
א') ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום
אחד. וכתוב ולמקוה המים קרא ימים. האי קרא
אוקמוה. ותא וזוי, דהוא רקיעא דאית ביה שמישא
וסיגרא כוכביא ומזלי, דא איהו בי כנישיות מיא רבא,
דהוא נטיל כל מיין, ואשקי לארעא, דהיא עלמא
תתאה, כיון, דנטל מיא בדר לון, ופליג לון לכל עיבר,
ובתמן אתשקיין כלא.

131. ובזמנא דדינא שריא, עלמא תתאה לא ינקא מן
ההוא רקיעא, וינקא מסטר שמאלא, וכדין
אקרי (ישעיה ל"ד) חרב לה' מלאה דם. ווי לאינן
דינקין כדין מינה, ואתשקיין מינה, דבההוא זמנא ימא
ינקא מתרין סטריין, הנה אתפלג לתרין זוולקין, וזור
וסומק. וכדין שדי ליאורא זוולקא דמצרים, ואלקי
לעילא ואלקי לתתא. ועל דא שתאן ישראל מיא.
ובמצראי דמא.

132. אי תימא בגין גיעולא הוה ולא יתיר. תא וזוי,
שתאן דמא ועאל למעייהו, ואסתלק ובקע, עד דהו
מוכרין לון ישראל מיא בממונא, וכדין שתאן מיא בגיני
כך שירותא לאלקאה לון הוה דמא.

133. רבי יצחק פתח (תהלים קמה) ארוממך
אלהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד. תא וזוי, דוד
לקביל דרגא דיכיה קאמר, דכתיב
אלהי דידי. בגין דבעא לסלקא שבוייה, ולאעלא ליה
לנהורא עלאה, לאתערבא דא ברא, למהוי כלא זור.
בגיני כך, ארוממך אלהי המלך וגו'.

134. שְׁשִׁינּוּ, כָּל יוֹמוֹי דְּדוֹר, אֶשְׁתַּדֵּל לְאֶתְקָנָא כּוּרְסִיָּה, וּלְאַנְהָרָא אֲנָפְהָא, בְּגִין דְּיִגִּין עָלֶיהָ וְאִיתְגְּהִיר תַּדִּיר זְהוּרָא תַתָּאָה (דף כ"ט ע"א) בְּזַהוּרָא עֲלָאָה, לְמַהוּי כָּלָא זוּר. וְכֵד אֶתָּא שְׁלֻמָּה, אֲשַׁכּוּז עֲלֻמָּא שְׁלִים, וְסִיְהָרָא דְאַתְמִלְכָּא, וְלֹא אֲצִטְרִיךְ לְאַטְרוּזָא עֲלָה לְאַנְהָרָא. (ע"כ)

135. בֹּא רָאָה, בְּשַׁעָה שְׂרָצָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַחַת נְקֻמּוֹת מַעֲמִים עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת, הַתְּעוֹרֵר הַשְּׁמָאֵל, וְהַתְּמַלְאָה הַלְבֵנָה מֵאוֹתוֹ הַצַּד דָּם. וְאַזְ נִבְעוּ מַעֲנִיּוֹת וּנְחָלִים שֶׁל מָטָה, כָּל אוֹתָם שֶׁל צַד שְׁמָאֵל בְּדָם, וְלִכְּן הִדִּין שְׁלָהֶם דָּם.

136. בֹּא רָאָה, כְּשֶׁהִדָּם הָיָה מִתְּעוֹרֵר (כְּשֶׁהִדִּין מִתְּעוֹרֵר עַל הָעוֹלָם בְּגִלְל אוֹתוֹ דָּם שֶׁל הַהֲרוּגִים, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְּעוֹרֵר) עַל הָעָם, אוֹתוֹ דָּם שֶׁל הַהֲרוּגִים הוּא שִׁיתְּעוֹרֵר עֲלֵיהֶם עִם אַחֵר וְהוֹרֵג אוֹתָם, אֲבָל [כַּעַת] בְּמַצְרִים לֹא רָצָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהִבְיֵא עֲלֵיהֶם עִם אַחֵר לְעוֹרֵר עֲלֵיהֶם דָּם, מִשּׁוּם שִׁישְׂרָאֵל הָיוּ בִּינֵיהֶם וְלֹא יִצְטַעְרוּ מִשּׁוּם שְׂדֵרִים בְּאַרְצָם, אֲבָל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הִכָּה אוֹתָם בְּדָם בְּנִהְיוֹת שְׁלָהֶם, שְׁלֹא הָיוּ יְכוּלִים לְשַׁתּוֹת.

137. וּמִשּׁוּם שֶׁהַשְּׁלִטוֹן שְׁלָהֶם שׁוֹלֵט בְּאוֹתוֹ נִהְיָ, צִוָּה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְשַׁלִּיט שְׁלָהֶם בְּרֵאשׁוֹנָה, כְּדֵי שֶׁתִּלְקַח יִרְאָתָם בְּרֵאשׁוֹנָה, מִשּׁוּם שֶׁהַנִּילוּס הָיָה אֶחָד מִיִּרְאוֹתֵיהֶם, וְכֵן שָׁאֵר הִיִּרְאוֹת שְׁלָהֶם נִבְעוּ דָּם. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב וְהָיָה דָּם בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם וּבְעַצִּים וּבְבָאֲבָנִים.

138. רַבִּי חֲזִיָּא קָם לִילָה אֶחָד לַעֲסֹק בַּתּוֹרָה, וְהָיָה עִמּוֹ רַבִּי יוֹסִי הַקָּטָן, שֶׁהָיָה תֵינּוּק. פָּתַח רַבִּי חֲזִיָּא וְאָמַר, (קֵהֶלֶת ט) לֵךְ אֲכַל בְּשִׂמְחָה לַחֲמֶךְ וּשְׂתַה בְּלֵב טוֹב יִינָךְ כִּי כִּבֵּר רָצָה הָאֱלֹהִים אֶת מַעֲשֶׂיךָ. מַה רָאָה שְׁלֻמָּה הַמֶּלֶךְ שֶׁאָמַר פָּסוּק זֶה?

134. דְּתַנְיִין, כָּל יוֹמוֹי דְּדוֹר, אֶשְׁתַּדֵּל לְאֶתְקָנָא כּוּרְסִיָּה, וּלְאַנְהָרָא אֲנָפְהָא, בְּגִין דְּיִגִּין עָלֶיהָ וְאִיתְגְּהִיר תַּדִּיר זְהוּרָא תַתָּאָה (דף כ"ט ע"א) בְּזַהוּרָא עֲלָאָה, לְמַהוּי כָּלָא זוּר. וְכֵד אֶתָּא שְׁלֻמָּה, אֲשַׁכּוּז עֲלֻמָּא שְׁלִים, וְסִיְהָרָא דְאַתְמִלְכָּא, וְלֹא אֲצִטְרִיךְ לְאַטְרוּזָא עֲלָה לְאַנְהָרָא. (ע"כ)

135. תָּא זִוְי, בְּשַׁעָתָא דְּבַעֲי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמִיסָב גּוֹקְמִין מַעֲמִין עוֹבְדֵי עֲבוֹדָה זָרָה, אֶתְעַר שְׁמָאֵלָא, וְאַתְמִלְכָּא סִיְהָרָא מַהֲהוּא סְטָרָא דְּמָא. וְכַדִּין, נִבְעִין מִבּוֹעִין וּנְחָלִין דְּלַתְתָּא, כָּל אֵינֶן דְּלִסְטֵר שְׁמָאֵלָא דְּמָא. וְעַל דָּא, הִינָּא דִּילְהוֹן דְּמָא.

136. תָּא זִוְי, כִּד הָאִי דְּמָא אֶתְעַר (נ"א כד דינא אתער על עלמא בגין ההוא דמא דקטולין קודשא בריך הוא אתער) עַל עַמָּא, הָהוּא דְּמָא דְּקִטּוּלִין אִיהוּ דִּיתְעַר עֲלִיָּהּ עַמָּא אֲזוּרָא וְקָטִיל לֹון. אֲבָל (הַשְּׁתָּא) בְּמַצְרִים, לֹא בָּעָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַיִתְתָּאָה עֲלִיָּהּ עַמָּא אֲזוּרָא לְאַתְעַרָּא עֲלִיָּהּ דְּמָא בְּגִין דְּיִשְׂרָאֵל הָיוּ בִּינֵיהֶם, וְלֹא יִצְטַעְרוּן בְּגִין דְּדִיִּירִין בְּאַרְעָא דִּילְהוֹן, אֲבָל קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְזוּא לֹון בְּדְמָא, בְּנִהְרִין דְּלְהוֹן, דְּלֹא הָיוּ יְכוּלִין לְמַשְׁתֵּי.

137. וּבְגִין דְּשׁוֹלְטָנוּתָא דְּלְהוֹן, שְׁלִטָּא בְּהָהוּא זְהָרָא, פְּקִיד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְשׁוֹלְטָנוּתָא דְּלְהוֹן בְּקִדְמִיתָא, בְּגִין דִּילְכִי דְּזוּלָּא דְּלְהוֹן בְּקִדְמִיתָא, בְּגִין דְּנִילוּס זוּר דְּזוּלָּא דְּלְהוֹן הָיָה, וְכֵן שָׁאֵר דְּזוּלָּא דְּלְהוֹן נִבְעִין דְּמָא. הָדָא הוּא דְּכַתִּיב וְהָיָה דָּם בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם וּבְעַצִּים וּבְבָאֲבָנִים.

138. ר' זוֹיָא קָם לִילָא זוּר לְמַלְעֵי בְּאוֹרֵייתָא, וְהָיָה עִמֵּיהָ ר' יוֹסִי זוֹיָא, דְּהָיָה רַבִּיָּא. פָּתַח ר' זוֹיָא וְאָמַר, (קֵהֶלֶת ט) לֵךְ אֲכוּל בְּשִׂמְחוֹתָ לְזוּמְךָ וּשְׂתַה בְּלֵב טוֹב יִינָךְ כִּי כִּבֵּר רָצָה הָאֱלֹהִים אֶת מַעֲשֶׂיךָ. מַאי קָא זִמְנָא שְׁלֻמָּה דְּאָמַר הָאִי קָרָא.

139. אלא שלמה כל מלוי בזכמה הו, והאי דאמר לך אכול בשמחה לזמנה, בשעתא דבר נש איל באורזוי דקודשא בריך הוא, קודשא בריך הוא מקרב ליה לזביה, ויהיב ליה שלוח וניזא, כדן נהמא וזמרא דאכיל ושת, בזורה דלכא, בגין דקודשא בריך הוא אתרעי בעובדי.

140. אמר ליה ההוא רביא, אי הכי, הא אמרת דכל מלוי דשלמה בזכמתא הו, אן הוא זכמתא הכא. אמר ליה ברי תבשל בשוקה, ונתומי האי קרא. אמר ליה עד לא בשילנא ידענא. אמר ליה מנא לן.

141. אמר ליה קלא זוד שמענא מאבא, דהוה אמר בהאי קרא, דשלמה קא אזהר ליה לבר נש, לאעטרא לה לכנסת ישראל בשמחה, דאיהו סטרא דימינא, ואיהו נהמא, דיתעטר בזורה. ולבתר, יתעטר בזמרא, דאיהו שמאלא, בגין דתשתכח בזמרינותא דכלא, וזדוותא שלימותא, בימינא ושמאלא, וכד תהוי בין תרווייהו כדן כל ברפאן שראן בעלמא. וכל דא, כד אתרעי קודשא בריך הוא בעובדיהון דבני נשא, הדיא הוא דכתיב כי כבר רצה האלהים את מעשי. אתא ר' זייד ונשקיה, אמר, וזייד ברי האי מלה שיקנא בגינה, והשתא ידענא, דקודשא בריך הוא בעי לאעטרא לך באורייתא.

142. תו פתח ר' זייד ואמר, אמור אל אהרן קוז מטף ונטה ידה על מימי מצרים. מאי טעמא אהרן ולא משה. אלא, אמר קודשא בריך הוא, אהרן מיין קיימין בדוכתיה, ושמאלא בעי לנגדא מיין מתמן, אהרן דאתי בההוא סטרא ויתער ליה, וכד שמאלא נקיט לון, אינון יתהדרון דמא.

143. תא וזי תתאה דכל דרגין מוזא בקדמיתא. אמר רבי שמעון מתתאה שרא קודשא בריך הוא. וידא דיליה, מוזא בכל אצבעא ואצבעא. וכד מטא לדרגא אצבע ואצבע, וכשמגיע לדרגה העליונה

139. אלא שלמה כל מלוי בזכמה הו, והאי דאמר לך אכול בשמחה לזמנה, בשעתא דבר נש איל באורזוי דקודשא בריך הוא, קודשא בריך הוא מקרב ליה לזביה, ויהיב ליה שלוח וניזא, כדן נהמא וזמרא דאכיל ושת, בזורה דלכא, בגין דקודשא בריך הוא אתרעי בעובדי.

140. אמר ליה ההוא רביא, אי הכי, הא אמרת דכל מלוי דשלמה בזכמתא הו, אן הוא זכמתא הכא. אמר ליה ברי תבשל בשוקה, ונתומי האי קרא. אמר ליה עד לא בשילנא ידענא. אמר ליה מנא לן.

141. אמר ליה קלא זוד שמענא מאבא, דהוה אמר בהאי קרא, דשלמה קא אזהר ליה לבר נש, לאעטרא לה לכנסת ישראל בשמחה, דאיהו סטרא דימינא, ואיהו נהמא, דיתעטר בזורה. ולבתר, יתעטר בזמרא, דאיהו שמאלא, בגין דתשתכח בזמרינותא דכלא, וזדוותא שלימותא, בימינא ושמאלא, וכד תהוי בין תרווייהו כדן כל ברפאן שראן בעלמא. וכל דא, כד אתרעי קודשא בריך הוא בעובדיהון דבני נשא, הדיא הוא דכתיב כי כבר רצה האלהים את מעשי. אתא ר' זייד ונשקיה, אמר, וזייד ברי האי מלה שיקנא בגינה, והשתא ידענא, דקודשא בריך הוא בעי לאעטרא לך באורייתא.

142. תו פתח ר' זייד ואמר, אמור אל אהרן קוז מטף ונטה ידה על מימי מצרים. מאי טעמא אהרן ולא משה. אלא, אמר קודשא בריך הוא, אהרן מיין קיימין בדוכתיה, ושמאלא בעי לנגדא מיין מתמן, אהרן דאתי בההוא סטרא ויתער ליה, וכד שמאלא נקיט לון, אינון יתהדרון דמא.

143. תא וזי תתאה דכל דרגין מוזא בקדמיתא. אמר רבי שמעון מתתאה שרא קודשא בריך הוא. וידא דיליה, מוזא בכל אצבעא ואצבעא. וכד מטא לדרגא

שֶׁבְּכָל הַדְּרָגוֹת, הוּא עוֹשֶׂה אֶת שְׁלֹו וְעוֹבֵד בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהוֹרֵג אֶת הַכֹּל, וּבְגִלָּל כִּךְ הִרְג אֶת כָּל הַבְּכוֹרוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם, מִשּׁוּם שֶׁהָיָה הַדְּרָגָה הָעֲלִיּוֹנָה וּבְכוֹרֵת הַכֹּל.

144. וְבֹא רָאָה, פְּרָעָה הָיָה שְׁלִטוֹנוֹ בְּמִיָּם, (בְּרֹאשׁוֹנָה וּמִהִתְחַתּוֹנָה הַתְּחִיל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכֹאשֶׁר הִגִּיעַ לְדְרָגָתָם הָעֲלִיּוֹנָה, שֶׁהָיָה הַבְּכוֹרָה שֶׁבְּדְרָגוֹת, הִרְג כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם, מִשּׁוּם שֶׁהָיָה מְדֻרָּגָה עֲלִיּוֹנָה וְהַבְּכוֹרָה שֶׁל הַכֹּל. וְבֹא רָאָה, פְּרָעָה הָיָה בְּכוֹר, וְשְׁלִטוֹנוֹ בְּמִיָּם) שֶׁכְּתוּב (יִחְזָקָאֵל כֵּט) הַתְּנִינִים הַגְּדוֹל הִרְבֵּץ בְּתוֹךְ יָאֲרִיו. מִשּׁוּם כֵּט) הַתְּנִינִים הַגְּדוֹל הִרְבֵּץ בְּתוֹךְ יָאֲרִיו. אַחֵר כִּךְ הִרְג הַתְּנִינִים הַגְּדוֹל לְדָם בְּתַחֲלָה. אַחֵר כִּךְ הִצְפִּידֵּם שֶׁהָיוּ נוֹגְפִים בָּהֶם בְּקוֹלוֹת, רוֹעֵדִים וּמְקַרְקְרִים בְּתוֹךְ מַעֲיָהֶם, (מְקַרְקְרִים בְּתוֹךְ הַיָּאֹר) וְיוֹצֵאִים מִתּוֹךְ הַיָּאֹר וְעוֹלִים לִיבִשָּׁה, וּמְרִימִים קוֹלוֹת לְכָל הַצִּדִּדִּים, עַד שֶׁהֵם נוֹפְלִים כְּמוֹ מַתִּים בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

145. וְסוּד הַדְּבָר – כָּל אוֹתָם עֲשָׂה אוֹתוֹת שֶׁעָשָׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כָּלֵם הָיוּ מִתּוֹךְ הַיָּד הַחֲזָקָה, וְאוֹתָהּ יָד הַחֲזָקָה עַל אוֹתָן דְּרָגוֹת כָּלֵם וְהַשְׁלִטוֹן שֶׁלָּהֶם כְּדִי לְבַלְבֵּל אֶת דַּעְתָּם, וְלֹא הָיוּ יוֹדְעִים לַעֲשׂוֹת דְּבָר. בֹּא רָאָה, כָּל מְדֻרָּגוֹתֵיהֶם, בֵּין שְׁיוּצָאִים לַעֲשׂוֹת דְּבָר, שֶׁהַכֹּל רוֹאִים שֶׁלֹּא יְכוּלִים [אֲחֵר כִּךְ] לַעֲשׂוֹת דְּבָר. אֵימָתִי? כֹּאשֶׁר (בְּגִלָּל אוֹתָהּ) יָד חֲזָקָה (שׁוֹרָה) שֶׁשָּׂרְתָה עֲלֵיהֶם. [שֶׁכְּתוּב] וְשָׂרַץ הַיָּאֹר צִפְרִידִּים וְעָלוּ וּבָאוּ בְּבֵיתָךְ.

146. רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח וְאָמַר, (יִרְמְיָה לֵא) קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תִמְרוּרִים רַחֵל מִבְּכָה עַל בְּנֵיהָ וְגו'. בֹּא רָאָה, הַפְּסוֹק הַזֶּה פֶּרֶשׁוֹהוּ בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת. וּפְסוֹק זֶה קָשָׁה, רַחֵל מִבְּכָה עַל בְּנֵיהָ – בְּנֵי רַחֵל הָיוּ יוֹסֵף וּבְנֵימִן וְלֹא יוֹתֵר, וְלֹאֵה [כָּלֵם] שֶׁשָּׂה שְׁבָטִים הָיוּ לָהּ, לָמָּה בְּכָתָה רַחֵל וְלֹא לֵאָה?

עֲלָאָה הַכֹּל דְּרָגִין, עֶבֶד אִיהוּ דִּילִיָּה, וְעֶבֶר בְּאֶרְעָא דְּמִצְרַיִם, וְקָטַל כָּלֵא. וּבְגִינִי כִךְ קָטַל כָּל בּוֹכְרִין בְּאֶרְעָא דְּמִצְרַיִם, בְּגִין דִּאִיהוּ דְּרָגָא עֲלָאָה וּבּוֹכְרָא דְּכָלֵא.

144. וְתֵא וְזוּי, פְּרָעָה הָיָה שְׁוִלְטָנִיָּה בְּמִיָּא, (נ"א בְּקִדְמִיתָא וּמִתְתַּאָה שְׂרָא קוֹדֶשָׁא בִּרְיָךְ הוּא וְכַד מִטָּא לְדְרָגָא עֵילָאָה דִּילָהוֹן דִּאִיהוּ בּוֹכְרָא דְּכָל דְּרָגִין דִּילָהוֹן קָטַל כָּל בּוֹכְרָא בְּאֶרְעָא דְּמִצְרַיִם בְּגִין הַהוּא דְּרָגָא עֵילָאָה וּבּוֹכְרָא דְּכּוֹלָא וְתֵא חֲזִי פְרָעָה הוּא בּוֹכְרָא וְשׁוֹלְטִיָּה בְּמִיָּא) דְּכְתִיב, (יִחְזָקָאֵל כ"ט) הַתְּנִינִים הַגְּדוֹל הִרְבֵּץ בְּתוֹךְ יָאֲרִיו, בְּגִין כִּךְ אֲתַהֲפֹף נְהִרִיָּה בְּדָמָא בְּקִדְמִיתָא. לְבַתֵּר צִפְרִידִּים דְּמִשְׁמִיטִי לֹון בְּקָלִין טְסִירִין מִקְרָקְרִין בְּגוֹ מַעֲיָהוּ, (נ"א מְקַרְקְרִין בְּגוֹ יָאֹרָא) וְנִפְקִי מִגּוֹ יָאֹרָא, וְסָלְקִי בְּיַבִּישְׁתָּא וְרֹאמִין קָלִין בְּכָל סְטִרִין, עַד דִּאֵינוֹן נִפְלִין כְּמִתִּין בְּגוֹ בֵּיתָא.

145. וְרָזָא דְּמַלְכָּה, כָּל אֵינוֹן עֲשִׂר אֲתִין דְּעֶבֶד קוֹדֶשָׁא בְּרִיָּךְ הוּא, כָּלֵהוּ הָיוּ מִגּוֹ יָדָא תְּקִיפָא, וְהָהוּא יָדָא אֲתַתְּקֹף עַל אֵינוֹן דְּרָגִין (דָּף כ"ט ע"ב) כּוֹלָהוּ שְׁלִטָנִיָּתָא דְּלָהוֹן, בְּגִין לְבַלְבֵּלָא דַּעֲתִיָּהוּ, וְלֹא הָיוּ יוֹדְעִי לְמַעֲבֹד מִיָּדִי. תֵּא וְזוּי, כָּל אֵינוֹן דְּרָגִין דְּלָהוֹן, כֵּין דְּנִפְקִי לְמַעֲבֹד מִיָּדִי, דִּאֲתַתּוֹזִי לְכָלֵא כָּל יְכָלִין (לְבַתֵּר) לְמַעֲבֹד מִיָּדִי. (אֵימָת כַּד) (נ"א בְּגִין הַהוּא) יָדָא תְּקִיפָא (ו"א שְׂרִיא) דְּשִׁרְיָא עֲלִיָּהוּ.

146. (דְּכְתִיב) (שְׁמוֹת ז') וְשָׂרַץ הַיָּאֹר צִפְרִידִּים וְעָלוּ וּבָאוּ בְּבֵיתָךְ. ר' שְׁמַעוֹן פֶּתַח וְאָמַר, (יִרְמְיָה ל"א) קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תִמְרוּרִים רַחֵל מִבְּכָה עַל בְּנֵיהָ וְגו'. תֵּא וְזוּי, הָאִי קָרָא אוֹקְמוּיָה בְּכַמָּה אֲתֵרִי. וְהָאִי קָרָא קֶשִׁיא, רַחֵל מִבְּכָה עַל בְּנֵיהָ, בְּנֵהָ דְּרַחֵל יוֹסֵף וּבְנֵימִן הָיוּ וְלֹא יוֹתֵר, וְלֹאֵה (כּוֹלָהוּ) שִׁית שְׁבָטִין הָיוּ דִּילָהּ, אֲמַאי בְּכַת רַחֵל וְלֹא לֵאָה.

147. אלא הכי אמרו כתיב, (בראשית כ"ט) ועיני לאה רבות. אמאי רבות. בגין דכל יומא נפקת לפרשת ארזון, ושאלת על עשו, והו אמרין לה עובדוי דההוא רשע, ודזילת למנפול בגו עד ביה, והות בכת כל יומא, עד דאתרכבו עינא.

148. וקודשא בריך הוא אמר, אנת בכת בגין ההוא צדיקא, דלא תהוי בעד ביה דההוא רשע. וזיין, אנתה תקום בפרשת ארזון, ותבכי על גלותהון דישראל, ואת תקום לגו ולא תבכי עליהו ורוזל איהי בכת על גלותהון דישראל.

149. אבל האי קרא, איהו על מזה דאמרן. אבל רזא דמלה, דרוזל וכלאה תרי עכמין זינהו. וזד עכמא דאתכסא, וזד עכמא דאתגליא. ועל דא, דא אתקברת ואתנפיאת לגו במערתא ואתכסיאת. ודא קיימא בפרשת ארזון באתגליא. וכלא כגוונא עלאה. ובגין כה לא אעיל לה יעקב במערתא, ולא באתר אזורא, דהא כתיב (בראשית מ"ח) בעוד כברת ארץ לבוא אפרתה, ולא אעיל לה לבתא. בגין דהוה ידע דאתרה הוה באתרא דאתגליא.

149. אבל פסוק זה הוא על מה שאמרנו. אבל סוד הדבר, שרחל ולאה הן שני עולמות, אחד עולם הנבטה, ואחד עולם הנגלה, ולכן זו נקברה ונסתתרה בתוך המערה ונתכסתה, וזו עומדת בפרשת דרכים בנגלה, והכל בצורה העליונה, ולכן לא הכניס אותה יעקב למערה ולא במקום אחר, שהרי כתוב (שם מח) בעוד כברת ארץ לבא אפרתה, ולא הכניס אותה לעיר, משום שהיה יודע שמקומה היה במקום הנגלה.

150. תא וזוי, כנסת ישראל הכי אקרי, רוזל. כמה דאת אמר, (ישעיה נ"ב) וכרוזל לפני גווייה נאלמה. אמאי נאלמה. דכד שלטין שאר עמין, קלא אתפסק מינה, והיא אתאלמות.

150. בא ראה, כנסת ישראל נקראת כך: רחל. כמו שנאמר (ישעיה נג) וכרחל לפני גווייה נאלמה. למה נאלמה? שבשולטים שאר העמים, הקול נפסק ממנה והיא נאלמת.

151. וזהו שכתוב קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים. קול ברמה נשמע – זו ירושלים למעלה. רחל מבכה על בניה – כל זמן שישראל הם בגלות, היא מבכה עליהם שהיא האם שלהם. מאנה להנחם על בניה, מה הטעם? כי איננו. כי אינם היה צריך (לכתב) אלא משום שבעלה הוא קול, הסתלק ממנה ולא התחבר עמה.

151. ודא הוא דכתיב, קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים. קול ברמה נשמע דא ירושלים לעילא. רוזל מבכה על בניה, כל זמנא דישראל אינן בגלותא, איהי מבכה עליהו דאיהי אימא דלהון. מאנה להנחום על בניה. מאי טעמא. כי איננו. כי אינם מבעי ליה. אלא, בגין דבעלה דאיהו קול, אסתלק מינה, ולא אתחבר בהדה.

152. וְתָא זִזְי, לֹא שִׁעְתָּא זִזְרָא, אִיהִי דְבִכְתּוּ עַלְיֵיהּ דִּישְׂרָאֵל, אֲלֵא בְּכָל זְמַנָּא וְזְמַנָּא דְאֵינוּן בְּגָלוּתָא. וּבְגֵיזֵי כַּף, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא גָרַם לֹון קָלָא לְמַצְרָאִי, דְכִתְיֵב, (שְׁמוֹת י"א) וְהִיתָה צַעֲקָה גְדוּלָּה בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר כְּמוֹהֵי לֹא נִהְיָתָה וְגו'. וְזִמְיָן לֹון קָלִין אֲזוּרִין, בְּאֵינוּן עוֹרְדֵּעִין, דְרָמָאן קָלִין בְּמַעֲיָהּ, וְהוּ נִפְלִי בְּשׁוּקֵי כְּמַתִּים.

153. וְתַעַל הַצִּפְרָדֵּעַ, זִזְרָא הָוֵת, וְאוֹלִידָתָא, וְאַתְּמַלְיָת אֶרְעָא מִינֵיהּ. וְהוּ כִּלְהוּ מִסְרִין גְּרַמְיָהּ לֹאשָׁא, דְכִתְיֵב וּבִתְנִירִיךְ וּבְמִשְׁאָרוֹתֶיהָ, וּבְמִי הוּ אָמְרוּ. (תְּהִלִּים ס"ו) בְּאֵנוּ בְּאֵשׁ וּבְמִים וְתוֹצִיאֵנוּ לְרוּיָהּ.

154. כְּתִיב (בְּרַאשִׁית י"ב) וַיֵּרְאוּ אוֹתָהּ שְׂרֵי פְרַעָה וַיַּהֲלִלוּ אוֹתָהּ אֵל פְּרַעָה וַתִּקַּח הָאִשָּׁה בֵּית פְּרַעָה. הָאִי קָרָא לְדִרְשָׁא הוּא דְאֶתָא. תִּלְתָּ. פְּרַעָה כְּתִיב (בְּרַאשִׁית י"ב) וַיֵּרְאוּ אוֹתָהּ שְׂרֵי פְרַעָה וַיַּהֲלִלוּ אוֹתָהּ אֵל פְּרַעָה וַתִּקַּח הָאִשָּׁה בֵּית פְּרַעָה. הָאִי קָרָא לְדִרְשָׁא הוּא דְאֶתָא. תִּלְתָּ פְּרַעָה (דָּף ל' ע"א) הָכָא. זִזְר, בְּהֵוֹא זְמַנָּא. וְזִזְר, בְּיֻבְמוֹי דְיוֹסָפ. וְזִזְר, בְּיֻבְמוֹי דְּמִשָּׁה דְאַלְקִי בְּקוֹלְפוֹי. (ס"א הָאִי קָרָא כֹל אֲתַקִּים בְּפִרְעָה קְדַמָּה אֲבָל בְּשַׁעֲתָא וְכו' וְהָאִי קָרָא אֲתַקִּים)

155. פְּרַעָה קְדַמָּה, בְּשִׁעְתָּה דְאַתְנָסִיבַת שְׂרָה לְגַבִּיָּה, רְבִיז לְאוֹמְנִין, וְצִירֵי הָהוּא דְיוֹקָנָא בְּאַדְרִיָּה, עַל עֲרִסִיָּה בְּכוֹתָלָא, לֹא זִזְר דְעֵתִיָּה, עַד דְעֵבְדוּ דְיוֹקָנָא דְשְׂרָה בְּנִסְרֵי, וְכַד סְלִיק לְעֲרִסִיָּה, סְלִיק לָהּ עֲמִיָּה. כָּל מִלְכָּא דְאֶתָא אֲבִתְרִיָּה, הָוֵת זְמַי הָהוּא דְיוֹקָנָא מִצִּירָא צִירָא, וְהוּ עָאֲלִין קָמִיָּה בְּדִיוֹזִין, כַּד סְלִיק לְעֲרִסִיָּה הָוֵת אֶתְהֵי בְּהֵוֹא צִיר. בְּגִין כַּף, מִלְכָּא אֲלִקִּי הָכָא יִתִּיר מִכָּלָא. (תָּא חז"ל) הֵינֵנוּ דְכִתְיֵב, וּבְזוֹדֵר מִשְׁכָּבָּהּ וְעַל מִטָּתָהּ. וּלְבִתָּהּ, וּבְבֵית עֲבָדֶיהָ וּבְעַמָּהּ. וּבְכִלְהוּ לֹא כְּתִיב עַל מִטָּתָם, אֲלֵא לִיה בְּלִחוּזִיָּהּ.

152. וְתָא זִזְי, לֹא שִׁעְתָּא זִזְרָא, אִיהִי דְבִכְתּוּ עַלְיֵיהּ דִּישְׂרָאֵל, אֲלֵא בְּכָל זְמַנָּא וְזְמַנָּא דְאֵינוּן בְּגָלוּתָא. וּבְגֵיזֵי כַּף, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא גָרַם לֹון קָלָא לְמַצְרָאִי, דְכִתְיֵב, (שְׁמוֹת י"א) וְהִיתָה צַעֲקָה גְדוּלָּה בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר כְּמוֹהֵי לֹא נִהְיָתָה וְגו'. וְזִמְיָן לֹון קָלִין אֲזוּרִין, בְּאֵינוּן עוֹרְדֵּעִין, דְרָמָאן קָלִין בְּמַעֲיָהּ, וְהוּ נִפְלִי בְּשׁוּקֵי כְּמַתִּים.

153. וְתַעַל הַצִּפְרָדֵּעַ, זִזְרָא הָוֵת, וְאוֹלִידָתָא, וְאַתְּמַלְיָת אֶרְעָא מִינֵיהּ. וְהוּ כִּלְהוּ מִסְרִין גְּרַמְיָהּ לֹאשָׁא, דְכִתְיֵב וּבִתְנִירִיךְ וּבְמִשְׁאָרוֹתֶיהָ, וּבְמִי הוּ אָמְרוּ. (תְּהִלִּים ס"ו) בְּאֵנוּ בְּאֵשׁ וּבְמִים וְתוֹצִיאֵנוּ לְרוּיָהּ.

154. כְּתִיב (בְּרַאשִׁית י"ב) וַיֵּרְאוּ אוֹתָהּ שְׂרֵי פְרַעָה וַיַּהֲלִלוּ אוֹתָהּ אֵל פְּרַעָה וַתִּקַּח הָאִשָּׁה בֵּית פְּרַעָה. הָאִי קָרָא לְדִרְשָׁא הוּא דְאֶתָא. תִּלְתָּ. פְּרַעָה כְּתִיב (בְּרַאשִׁית י"ב) וַיֵּרְאוּ אוֹתָהּ שְׂרֵי פְרַעָה וַיַּהֲלִלוּ אוֹתָהּ אֵל פְּרַעָה וַתִּקַּח הָאִשָּׁה בֵּית פְּרַעָה. הָאִי קָרָא לְדִרְשָׁא הוּא דְאֶתָא. תִּלְתָּ פְּרַעָה (דָּף ל' ע"א) הָכָא. זִזְר, בְּהֵוֹא זְמַנָּא. וְזִזְר, בְּיֻבְמוֹי דְיוֹסָפ. וְזִזְר, בְּיֻבְמוֹי דְּמִשָּׁה דְאַלְקִי בְּקוֹלְפוֹי. (ס"א הָאִי קָרָא כֹל אֲתַקִּים בְּפִרְעָה קְדַמָּה אֲבָל בְּשַׁעֲתָא וְכו' וְהָאִי קָרָא אֲתַקִּים)

155. פְּרַעָה קְדַמָּה, בְּשִׁעְתָּה דְאַתְנָסִיבַת שְׂרָה לְגַבִּיָּה, רְבִיז לְאוֹמְנִין, וְצִירֵי הָהוּא דְיוֹקָנָא בְּאַדְרִיָּה, עַל עֲרִסִיָּה בְּכוֹתָלָא, לֹא זִזְר דְעֵתִיָּה, עַד דְעֵבְדוּ דְיוֹקָנָא דְשְׂרָה בְּנִסְרֵי, וְכַד סְלִיק לְעֲרִסִיָּה, סְלִיק לָהּ עֲמִיָּה. כָּל מִלְכָּא דְאֶתָא אֲבִתְרִיָּה, הָוֵת זְמַי הָהוּא דְיוֹקָנָא מִצִּירָא צִירָא, וְהוּ עָאֲלִין קָמִיָּה בְּדִיוֹזִין, כַּד סְלִיק לְעֲרִסִיָּה הָוֵת אֶתְהֵי בְּהֵוֹא צִיר. בְּגִין כַּף, מִלְכָּא אֲלִקִּי הָכָא יִתִּיר מִכָּלָא. (תָּא חז"ל) הֵינֵנוּ דְכִתְיֵב, וּבְזוֹדֵר מִשְׁכָּבָּהּ וְעַל מִטָּתָהּ. וּלְבִתָּהּ, וּבְבֵית עֲבָדֶיהָ וּבְעַמָּהּ. וּבְכִלְהוּ לֹא כְּתִיב עַל מִטָּתָם, אֲלֵא לִיה בְּלִחוּזִיָּהּ.

צִפְרָא, דְּכִתִּיב, (איוב ל"ח) בְּרִן יוֹד כּוֹכְבֵי בִקְר וַיִּרְעוּ
כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים.

160. וּכְשָׁבָא הַבֶּקֶר, כָּל הָעֲלִיּוֹנִים
וְהַתַּחְתּוֹנִים אוֹמְרִים שִׁירָה, וַיִּשְׂרָאֵל כְּמוֹ בֶן
לְמִטָּה, שְׁכָתוֹב (ישעיה סב) הַמְזֻכָּרִים אֶת
ה' אֵל דְּמִי לָכֶם. אֵל דְּמִי לָכֶם לְמִטָּה
דְּיָקָא [בְּלִילָה].

160. וְכֹד אֶתִי צִפְרָא, כִּלְהוּ עֲלָאִי וְתַתָּאִי אֲמִירִי
שִׁירָתָא, וַיִּשְׂרָאֵל כְּזִיּוֹנָא דָּא לְתַתָּא, דְּכִתִּיב, (ישעיה
ס"ב) הַמְזֻכָּרִים אֶת יי' אֵל דְּמִי לָכֶם. אֵל דְּמִי לָכֶם
לְתַתָּא דִּיִּיקָא. (בְּלִילָה)

161. בְּשִׁנְחָלֵק הַלֵּילָה, אוֹתָם שְׁתִּישׁוּקְתָם
לְהַזְכִּיר תְּמִיד אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לֹא
נוֹתֵנִים שְׁנָה לֵלֵב, וְעוֹמְדִים לְהַזְכִּיר אֶת
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. בְּשַׁעוּלָה הַבֶּקֶר, מְקַדִּימִים
לְבֵית הַכְּנֶסֶת וּמִשְׁבָּחִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, וְכֵן אַחֵר חֲצוֹת הַיּוֹם, וְכֵן בְּלִילָה
בְּשִׁנְחָשׁוּךְ וְנִדְבֵק הַלֵּילָה בַּחֲשָׁךְ וְלֵן הַשֶּׁמֶשׁ,
וְעַל אֵלֶּה כְּתוּב הַמְזֻכָּרִים אֶת ה' אֵל דְּמִי
לָכֶם. וְזֶה עִם יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשׁ.

161. כֹּד אַתְּפִלִּיג לִילָא, אֵינֹן דְּתִיאֻבְתָּא דִּילְהוֹן
לְאַדְכָּרָא תְּדִיר לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לֹא יִהְיֶי עֲכִיבֵי
לְלֵבָא, וְקִיִּימִין לְאַדְכָּרָא לִיה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. כֹּד
סְלִיק צִפְרָא מִקְדִּימִין לְבֵי כְּנִישְׁתָּא, וּמִשְׁבּוּחָן לִיה
לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְכֵן בְּתֵר פְּלָגוֹת יוֹמָא. וְכֵן בְּלִילָא,
כֹּד אַתְּוֹשֶׁר וְאַתְּדַבֵּק לִילָא בּוֹזְשׁוּכָא, וּבֵת שְׁמוּשָׁא.
עַל אֲלִין כְּתִיב הַמְזֻכָּרִים אֶת יי' אֵל דְּמִי לָכֶם. וְדָא
עֲמָא קְדִישָׁא דִּישְׂרָאֵל.

162. וְלִכְּנֵי הַזְכִּירִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
בְּמַצָּרִים וְעַלָּה עַל פְּרַעָה, אֵלֹּי שְׁלֹא שׁוֹכְכִים
יוֹמָם וְלַיְלָה, וּמִי הֵם? צִפְרָדְעִים, שְׁקוֹלָם לֹא
שׁוֹכֵךְ תְּמִיד, מִשּׁוּם שֶׁחֲזִיק בָּעַם הַקְּדוֹשׁ
שְׁלֹא שׁוֹכְכִים יָמִים וְלַיְלֹת לְשַׁבַּח אֶת
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא הָיָה אִישׁ בְּמַצָּרִים
שֶׁיִּכָּל לְדַבֵּר זֶה עִם זֶה, וּמֵהֶם נִשְׁחַתָּה הָאָרֶץ,
וּמִקּוֹלָם הָיוּ יוֹנְקִים וְלָדִים קִטְנִים מֵתִים.

162. וְעַל דָּא, אַדְכָּר לֹון קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּמַצָּרִים,
וְסְלִיק עַל פְּרַעָה, אֲלִין דְּלֹא מִשְׁתַּכְכִּי יֻמָּא וְלִילָא,
וּבִמָּן אֵינֹן. אוּרְדְּעִינָא, דְּקִלְהוֹן לֹא מִשְׁתַּכְּךָ תְּדִיר, בְּגִין
דְּאַתְקִיף בְּעֲמָא קְדִישָׁא, דְּלֹא מִשְׁתַּכְכִּי יֻמָּא וְלִילָא,
לְשַׁבּוּחָא לִיה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְלֹא הָוָה בַּר זֵשׁ
בְּמַצָּרִים, דְּיָכִיל לְמִשְׁתַּעִי בְּהָדִי הָדָדִי. וּבִנְיָהוּ
אַתְּוּבְלָת אַרְעָא. וּמִקְלָהוֹן הָיוּ יוֹנְקִין וְרַבִּין מֵתִין.

163. וְאִם תֹּאמַר, אֵיךְ לֹא יָכִלוּ לְהַרְגֵּ
אוֹתָם? אֵלֹא אִם הָרִים אָדָם מִקַּל אוֹ אָבִן
לְהַרְגֵּ אַחַת, הַתְּבַקֵּעַ וַיֵּצֵאוּ מִמֶּנָּה שֵׁשׁ מֵתוֹף
מַעִיָּה, וְהוֹלְכוֹת וּמִקְלָקְלוֹת אֶת הָאָרֶץ עַד
שֶׁהָיָה מִהֲנַמְנַע לְקִרְבֵּי אֲלֵיהֶם.

163. וְאִי תִימָא הֵיךְ לֹא יָכִלִין לְקַטְלָא לֹון. אֲכָלָא, אִי
אָרִים בַּר זֵשׁ זִוּטָרָא, אוֹ אַבְנָא, לְקַטְלָא זִוּדָא,
אַתְּבַקֵּעַת, וְנִפְקִין שֵׁשִׁית מִינָהּ, מִזֵּוּ מִעָהָא, וְאֲזִילִי וְטָרְטְשִׁי
בְּאַרְעָא, עַד דְּהָוִי, מִתְּבַנֵּעַ לְמִקְרָב בָּהּ.

164. בֹּא וְרֹאֵה כְּמָה נְהָרוֹת, כְּמָה יְאוּרִים
וַיֵּצֵאוּ מִתּוֹף הָיִם הָעֲלִיּוֹן, בְּשִׁנְמִשְׁכִּים
וּמִפְשִׁירִים הַיָּם וּמִתַּחְלָקִים כְּמָה נְחָלִים
לְכְּמָה צִדִּדִּים, לְכְּמָה יְאוּרִים, לְכְּמָה נְהָרוֹת.
הַחֲלֵק שֶׁל הַמִּמְנָה שֶׁל צִד מַצָּרִים הֵם הַיָּם
הַמְרַחֲשִׁים הָאֵלֶּה, שְׂאִין לָךְ מִן שְׂוִיצָאִים
מִתּוֹף הָיִם שְׁלֹא מוֹצִיאִים דָּגִים לְמִינֵיהֶם.

164. תֵּא זִוּי, כְּמָה זְהָרִין, כְּמָה יְאוּרִין, נִפְקָא מִזֵּוּ יֻמָּא
עֲלָאָה, כֹּד אַתְּמִשְׁכֵּן וּמִשְׁתַּרְן מִיָּא, (ויחי
רמ"ג) וּמִתְּפַלְגִין (דף ל' ע"ב) כְּמָה זְזוּלִין, לְכְּמָה
סְטָרִין, לְכְּמָה יְאוּרִין, לְכְּמָה זְהָרִין. וַיִּזְוִלְקָא דְּמִבְּזָא
דְּסְטָרָא דְּמִצָּרִים אֵינֹן מִיין (בראשית קכ"ט) מִרְזוּשֵׁין

אליו, הליית לך מיין דנפקין בנזו ימא, דלא מפקי נזין
לזינן.

165. מי הם הדגים? אותם שליחים בעולם
ממנים לעשות את רצון אדונם, ממנים ברוח
של חכמה. ועל זה שנינו, יש מים מגדלים
חכמים, ויש מים מגדלים טפשים, לפי אותם
נהרות שמתחלקים לכל הצדדים.

165. מאן אינן נזין. אינן שליחן בעלמא, מומן
למעבד רעותא דמאריהון, מומן ברוזא דזכמותא.
ועל דא תנינן, אית מיין מגדלין זכיימין. ואית מיין
מגדלין טפשיין. לפום אינן נהרין דמתחלקין לכל
סריין.

166. וכאן נהרות מצרים מגדלים בעלי
כשפים, דגים בסוגים שונים, בעשר דרגות
של כשפים, שבתוב (דברים יח) קוסם,
קסמים, מעונן, ומנחש, ומכשף, וחובר, חבר,
ושואל אוב, וידעוני, ודורש אל המתים. הרי
עשרה מינים של חכמת המכשפים.

166. והכא נהרי דמצראי, מגדלין מארי דזרשיין, נזין
בסיטין, קפיטין בעשר דרגין דזרשיין, דכתיב, (דברים
י"ח) קוסם, קסמים, מעונן, ומנחש, ומכשף, וזוהר
זוהר, ושואל אוב, וידעוני, ודורש אל המתים. הרי
עשר זינן דזכמותא דזרשיא.

167. ובאותו זמן הושיט הקדוש ברוך הוא
אצבע שלו ובלבל אותם נחלים ונהרות של
מצרים, ונמנעו אותם הדגים של החכמה
שלם. אחד התהפך לדם, ואחד שהעלו
הדגים קולות [שכל הדגים תלויים] בלי
תועלת, ולא באה עליהם רוח של אותן
חכמות.

167. ובההוא זמנא, אושיט קודשא בריך הוא אצבעא
דידיה, ובלבל אינן נזילין נהרין דמצראי, ואתמנעו
אינן נזי דזכמותא דילהון. נזד אתהפך לדמא, ונזד
דסליקו נזי קלין, (דכולהו נזין תליין) בלא תועלתא,
ולא אתי עליהו רוזא דאינן זכמותא.

168. ערב – פאותה דגמא, שערבב להם
מיני חכמה שלהם, ולא יכל להדבק, ולא
עוד, אלא אפלו שאלה שנמצאו בארץ,
משחיתים אותם בארץ ומשחיתים את
דרכיהם. ערב, מה זה ערב? ערבוביא, כמו
שנאמר ובגד בלאים. ערובין – (ויקרא
יט) שדך לא תזרע בלאים. מינים רבים
בהרמת יד.

168. ערוב: כי האי זונא, דערבב לון זיני דזכמותא
דילהון, ולא יכלין לאתדבקא, ולא עוד, אלא אפילו
דהני דאשתכחו בארעא, מוזבלין לון בארעא, ומוזבלין
אורזיהו. ערוב, מאי ערוב. ערבוביא. כמה דאת
אמר (ויקרא י"ט) ובגד בלאים. ערובין: (ויקרא
י"ט) שדך לא תזרע בלאים: זינן סגיאין בארמות ידא.

169. בא ראה כמה כחות התעוררו למעלה
באחד, ובלבל אותם הקדוש ברוך הוא
באחד כדי לבלבל את הכח התקיף שלהם
למעלה. וכל אותן גבורות שעשה הקדוש
ברוך הוא במצרים, ביז אחת זה היה, שהרים
ידו עליהם למעלה ולמטה, ומשם אבדה
חכמת מצרים, שבתוב (ישעיה כט) ואבדה
חכמת חכמיו ובינת נבניו תסתתר.

169. תא נזי, כמה זזילין אתערו לעילא כוזד, ובלבל
לון קודשא בריך הוא כוזדא, בגין לבלבלא זזייליהו
תקיפא לעילא. וכל אינן גבורין דעבד קודשא בריך
הוא במצרים, ביזא נזדא הוה, דארים ידיה עליהו,
לעילא ותתא, ובתמן אתאבידת זכמותא דמצרים,

דְּכַתִּיב, (ישעיה כ"ט) וְאַבְדָּה זִכְמוֹת זִכְמוֹי וּבִינָת
גְּבוּלֵי תַסְתַּתֶּר.

170. וְתָא זִזְוִי, כְּתִיב, (ישעיה י"ט) וְסַכְסַכְתִּי מִצָּרִים
בְּמִצָּרִים. מִצָּרִים לְעִילָא, בְּמִצָּרִים לְתַתָּא. בְּגִין דְּאִינֹן
זִזְלִין לְעִילָא, מִמֶּנָּן עַל זִזְלִין דְּלְתַתָּא, וְאַתְעָרְבוּ כְּלָהוּ.
אַתְעָרְבוּ לְעִילָא, דְּכָא הוּא מִצָּרָא יְכָלִי לְאַתְקַשְׁרָא
בְּזִרְשִׁייהוּ, בְּאִינֹן דְּוִכְתִּי דְּהוּ מִתְקַשְׁרִי בְּקִדְמִיתָא,
דְּהָא אַתְבְּלָבְלוּ. וְעַל דָּא אִימְתִי עָלִייהוּ עָרוּב, זִזְוֹן
דְּהוּ מִתְעָרְבִי דָּא בְּדָא.

171. כְּנִים, דְּסַלְקָא עֲפָרָא דְּאַרְעָא. וְתָא זִזְוִי, כָּל אִיבָא
דְּאַתְלִידָת בְּאַרְעָא, מִזִּזְלִין לְעִילָא מִמֶּנָּא דְּאַדְרַע
עָלָה אִידֵּהוּ, וְכָלָא הוּא כְּזִזְוִי לְעִילָא.

172. וְתָא זִזְוִי, שְׁבַעָה רְקִיעִין עֲבָד קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא,
כְּזִזְוִי דָּא שְׁבַעָה אֲרַעָאן. וְאִינֹן תְּזוּבִין דְּמִתְפָּרְשִׁין
בְּדוּכְתִּייהוּ. וְרְקִיעִין לְעִילָא, שְׁבַעָה תְּזוּבִין אֲרַעָא
לְעִילָא, כְּהָא זִזְוִי לְתַתָּא מִתְפָּרְשִׁין דְּרִיזִין. וְרְקִיעִין,
זִזְוִי תְּזוּבִין אֲרַעָא. וְהָא אִוְקְמוּהוּ זִזְבְּרִיָּא, בְּזִי אֲרַעִין
כְּסוּפָטָא דָּא עַל דָּא.

173. וְאִינֹן זִזְוִי תְּזוּבִין אֲרַעָא לְעִילָא, כָּל זִזְוִי
וְזִזְוִי (מִתְפָּרְשִׁין לְשַׁבְעִין מִמֶּנָּן) מִתְפָּרְשִׁין לְעִילָא, וְאִינֹן
מִתְפָּרְשִׁין לְעִילָא מִמֶּנָּן, דְּמִמֶּנָּן עַל שְׁבַעִין עֲמִין. (בְּלַק ר"ט
ע"ב) וְהָא אֲרַעָא, תְּזוּבִין דְּכָל עֲמָא וְעֲמָא, סוּרָא
לְאַרְעָא קְדִישָׁא דִּישְׂרָאֵל. כְּמָה דָּאֵת אִבְרָם (שִׁיר
הַשִּׁירִים ג') הִנֵּה מִסְתֵּי שְׁלִשְׁלֹמָה שְׁשִׁים גְּבוּרִים סָבִיב
לָהּ מִגְּבוּרֵי יִשְׂרָאֵל. וְעִשְׂרָה בְּתוֹכָם טְמוּנִים,
וְהֵם שְׁבַעִים שְׁסוּבָבִים אֶת הָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה,
וְזִזְוִי לְמַעְלָה כְּמוֹ זֶה לְמַטָּה.

174. וְבָא רָאָה, אוֹתָהּ אֲרַעִין הַתְּחוּם שֶׁל חֶלֶק
מִצְרַיִם, בְּאוֹתוֹ זְמַן הוֹשִׁיט הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
אַצְבָּעוֹ, וְנוֹלְדוֹ לְהַבִּיט אֶשׁ בְּאוֹתוֹ תְּחוּם,
וְהִתְיַבֵּשׁוּ כָּל אוֹתָם תְּחוּמִים שְׁמֶרְכָבִים בְּמִים.

174. וְתָא זִזְוִי, הָהוּא אֲרַעָא, תְּזוּבִין דְּזוּלְקָא דְּמִצְרָא,
בְּהָהוּא זְמָנָא, אוֹשִׁיט קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא אַצְבָּעָא
דִּילִילָהּ, וְאַתְלִידוֹ טְפִסִּירִין בְּהָהוּא תְּזוּבִין, וְאַתְיַבֵּשׁוּ

171. כְּנִים, דְּסַלְקָא עֲפָרָא דְּאַרְעָא. וְתָא זִזְוִי, כָּל אִיבָא
דְּאַתְלִידָת בְּאַרְעָא, מִזִּזְלִין לְעִילָא מִמֶּנָּא דְּאַדְרַע
עָלָה אִידֵּהוּ, וְכָלָא הוּא כְּזִזְוִי לְעִילָא.

172. וְתָא זִזְוִי, שְׁבַעָה רְקִיעִין עֲבָד קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא,
כְּזִזְוִי דָּא שְׁבַעָה אֲרַעָאן. וְאִינֹן תְּזוּבִין דְּמִתְפָּרְשִׁין
בְּדוּכְתִּייהוּ. וְרְקִיעִין לְעִילָא, שְׁבַעָה תְּזוּבִין אֲרַעָא
לְעִילָא, כְּהָא זִזְוִי לְתַתָּא מִתְפָּרְשִׁין דְּרִיזִין. וְרְקִיעִין,
זִזְוִי תְּזוּבִין אֲרַעָא. וְהָא אִוְקְמוּהוּ זִזְבְּרִיָּא, בְּזִי אֲרַעִין
כְּסוּפָטָא דָּא עַל דָּא.

173. וְאִינֹן זִזְוִי תְּזוּבִין אֲרַעָא לְעִילָא, כָּל זִזְוִי
וְזִזְוִי (מִתְפָּרְשִׁין לְשַׁבְעִין מִמֶּנָּן) מִתְפָּרְשִׁין לְעִילָא, וְאִינֹן
מִתְפָּרְשִׁין לְעִילָא מִמֶּנָּן, דְּמִמֶּנָּן עַל שְׁבַעִין עֲמִין. (בְּלַק ר"ט
ע"ב) וְהָא אֲרַעָא, תְּזוּבִין דְּכָל עֲמָא וְעֲמָא, סוּרָא
לְאַרְעָא קְדִישָׁא דִּישְׂרָאֵל. כְּמָה דָּאֵת אִבְרָם (שִׁיר
הַשִּׁירִים ג') הִנֵּה מִסְתֵּי שְׁלִשְׁלֹמָה שְׁשִׁים גְּבוּרִים סָבִיב
לָהּ מִגְּבוּרֵי יִשְׂרָאֵל וְעִשְׂרָה בְּזוּיִיהוּ טְמוּנִין, וְאִינֹן עַ'
דְּסוּרָן אֲרַעָא קְדִישָׁא. וְדָא הוּא לְעִילָא, כְּזִזְוִי דָּא
לְתַתָּא.

174. וְתָא זִזְוִי, הָהוּא אֲרַעָא, תְּזוּבִין דְּזוּלְקָא דְּמִצְרָא,
בְּהָהוּא זְמָנָא, אוֹשִׁיט קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא אַצְבָּעָא
דִּילִילָהּ, וְאַתְלִידוֹ טְפִסִּירִין בְּהָהוּא תְּזוּבִין, וְאַתְיַבֵּשׁוּ

וכל הירק של המים שנובעים אז למטה, נראו הכנים מעפר הארץ.

175. והרי נאמר שאהרן היה מכה, אבל משום זה אהרן היה מכה, להראות שימינו של הקדוש ברוך הוא שוברת שונאים, כמו שנאמר (שמות טו) ימינה ה' תרעץ אויב. כמו זה עתיד הקדוש ברוך הוא להביא על העיר רומא רבתי, שכתוב (ישעיה לד) ונהפכו נחליה לזפת ועפרה לגפרית. ועל זה, כל עפר הארץ היה כנים בכל ארץ מצרים.

176. רבי יהודה ורבי חייא היו הולכים בדרך. אמר רבי חייא, כשחברים הולכים בדרך, צריכים ללכת בלב אחד, ואם נפגשו או שהולכים עם הרשעים של העולם, או בני אדם שאינם מהיכל המלך, צריכים להפרד מהם. מניין לנו? מכלב, שכתוב (במדבר יד) ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחריו. מה זה רוח אחרת? שנפרד מאותם מרגלים, שכתוב (שם יג) ויעלו בנגב ויבא עד חברון. שנפרד מאותם מרגלים ויבא לבדו לחברון להשתטח על קברי האבות.

177. וחברון נתנה לו חלק ירשה להחזיק בה, כמו שנאמר (דברים א) ולו אתן את הארץ אשר דרך בה. למה נתנו לו את חברון? אם משום שהשתטח בקברי האבות להנצל מאותה עצה שלהם שנצל – לא!

178. אלא, סוד הדבר שמעתי, כמו זה כתוב (שמואל א ב) וישאל דוד בה' לאמר האעלה באחת ערי יהודה ויאמר ה' אליו עלה ויאמר דוד אנה אעלה ויאמר חברנה. כאן יש להסתכל, כיון שהרי מת שאול, ודוד נמשח בימי שאול לקבל מלכות, כיון שמת שאול למה לא המליכו את דוד ולא קבל מלכות על כל ישראל, ויבא לחברון וקבל

כל אינון תוזומין דרפיכו מיא. וכל ירוקא דמיין דנבעין, כדין לתתא, אתוזיאו קלמין מעפרא דארעא.

175. והא אתמר דאהרן הוה מווי. אבל בגין דא אהרן הוה מווי, לאתוזא דיימינא דקודשא בריה הוא תבר לשנאין, כמה דאת אמר, (שמות ט"ו) ימינה יי' תרעץ אויב. כגוונא דא, זמין קודשא בריה הוא לאייתא על קרתא דרומי רבתי, דכתיב, (ישעיה ל"ד) ונהפכו נחליה לזפת ועפרה לגפרית. ועל דא, כל עפר הארץ היה כנים בכל ארץ מצרים.

176. רבי יהודה ורבי חייא, הוו אזלי באורזא. אמר רבי חייא, וזכריא כד אינון באורזא, (דף ל"א ע"א) בעיין למהר בלבא זור. ואי איערעו, או אזלי בגווייהו וזייבי עלמא, או בגי נשא דלאו אינון מהיכלא דמלכא, בעו לאתפרשא מנייהו. מנא קן. מכלב, דכתיב, (במדבר י"ד) ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחריו. מאי רוח אחרת. דאתפרש מאינון מאללין, דכתיב, (במדבר י"ד) ויעלו בנגב ויבא עד חברון. דאתפרש מאינון מאללין ואתא איהו בלחודוי לחברון, לאשתטח על קברי אבהן.

177. וחברון, אתיהיב ליה זולקא לאתתקפא ביה, כמה דאת אמר, (דברים א') ולו אתן את הארץ אשר דרך בה. אמאי יהיבו ליה חברון. אי בגין דאשתטח בקברי אבהן לאשתטח מההוא עיטא דילהון דאשתויב. לא.

178. אלא, רזא דמלך שמענא. כגוונא דא כתיב, (שמואל ב' ב') וישאל דוד ביי' לאמר האעלה באונות ערי יהודה ויאמר יי' אליו עלה ויאמר דוד אנה אעלה ויאמר זכרונה. הכא אית לאסתכלא, כיון דהא מיית שאול, ודוד ביומי דשאול אתמשזז לקבלא מלכו. כיון דמיית שאול אמאי לא אמליכו ליה לדוד, ולא קביל מלכו על כל ישראל, ואתא לחברון, ומלכו

מלכות על יהודה לבדה שבע שנים, והתעכב שם כל שבע השנים הללו, ואחר שמת איש בשם קבל מלכות על כל ישראל בירושלים?

179. אלא הכל הוא סוד לפני הקדוש ברוך הוא. בא ראה, המלכות הקדושה לא קבלה מלכות שלמה עד שהתחברה באבות, ובשבתה חברה בהם, נבנה בנין שלם מעולם העליון, והעולם העליון נקרא שבע שנים, משום שכלם בו.

180. וסימנך – (מלכים א' ו') ויבנהו שבע שנים. זהו העולם העליון, ולא כתוב ויבנהו בשבע שנים, כמו שנאמר (שמות לא) כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ. מי אלו ששת הימים? זה אברהם, שבתוב (בראשית ב) אלה תולדות השמים והארץ בהבראם, באברהם. ואברהם נקרא ששת ימים, ומשום (וב') שהוא ששת ימים, נבנה העולם באותו (בזה) גוף, ויבנהו שבע שנים.

181. ובא ראה, דוד רצה להבנות במלכות שלמה למטה כמו שלמעלה, ולא נבנה עד שבא והתחבר באבות, ועמד שבע שנים להבנות בתוכם. אחר שבע שנים נבנה בכל, נמשכה מלכותו שלא תעבר לעולמים. ואם לא שנעשה בחברון להתחבר במקומו, לא נבנתה מלכותו להמשך בראוי. כמו כן כלב, האירה בו רוח חכמה, ובא לחברון להתחבר באבות ולמקומו החדש. אחר כך מקומו היה, וירש אותו.

182. רבי ייסא ורבי חזקיה היו הולכים מקפוטקיא ללוד, והיה עמם יהודי אחד עם משא של עופות (שנקראים קטפירא) על חמור. עד שהיו הולכים, אמר רבי ייסא לרבי חזקיה, פתח פיה ואמר דבר אחד מאותם

הביל על יהודה בלחודו שבע שנים, ואתעכב תמן כל הני שבע שנים. ולביתר דמית איש בושית, קביל מלכו על כל ישראל בירושלים.

179. אלא, כלל הוא רזא קמי קודשא בריך הוא. תא זוזי, מלכותא קדישא לא קביל מלכו שלימותא, עד דאתחבר (בראשית ע"ט ע"ב) באברהם. וכד אתחבר בהו, אתבני בבניינא שלימו, מעלמא עלאה, ועלמא (בראשית רמ"ז ע"א) עלאה אקרי שבע שנים, בנין דכלהו ביה.

180. וסימנך (מלכים א' ו') ויבנהו שבע שנים, דא עלמא עלאה. ולא כתיב ויבנהו בשבע שנים. כמה דאת אמר, (שמות ל"א) כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ. מאן ששת ימים, דא אברהם. דכתיב, (בראשית ב') אלה תולדות השמים והארץ בהבראם, באברהם. ואברהם ששת ימים אקרי. ובנין (נ"א וביה) דאיהו ששת ימים, אתבני עלמא. בההוא (נ"א בהאי) גוונא ויבנהו שבע שנים.

181. ותא זוזי, דוד בעא לאתבנא במלכו שלימותא לתתא, בגוונא דלעילא, ולא אתבני עד דאתא ואתחבר באברהם. וקאים שבע שנים לאתבנא בגווייהו. לביתר שבע שנים, אתבני בכלא, אתמשכא מלכותיה די לא תעדי לעלמין. ואי לאו דאתעבר בזברון לאתחברא בדוכתיה, לא אתבני מלכותיה לאתמשכא כדקא יאות. בהאי גוונא כלב, אתגהיר ביה רוזא דזכמתא, ואתא לזברון, לאתחברא באברהם, ולדוכתיה אזל, ולביתר, דוכתיה הוה, וירית ליה.

182. רבי ייסא (נדפס מקץ קצ"ו ע"ב) ורבי חזקיה, הוו אזלי מקפוטקיא ללוד, והוה עמהון זוד יודאי במטול דקטפירא דזומרא. עד דהוו אזלי, אמר רבי ייסא לרבי חזקיה, אפתח פומך, ואימא זוד מלה, מאינין מלי

מַעֲלִייתָא דְאורֵייתָא, דְּאֵת אִמְרַת בְּכָל יוֹמָא, קָמוּ בּוֹצִינָא קְדִישָׁא.

דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַמַּעֲלִים שְׂאֵתָהּ אוֹמֵר לִפְנֵי הַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה.

183. פְּתוּז וְאָמַר, (מִשְׁלֵי ג') דְּרָכִיָּה דְרָכִי נָעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם. דְּרָכִיָּה דְרָכִי נָעַם – אֵלּוּ דְרָכֵי הַתּוֹרָה, שְׁמִי שְׁהוֹלֵךְ בְּדְרָכֵי הַתּוֹרָה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁרְה עָלָיו נָעַם הַשְׂכִּינָה שְׁלֵא תִזּוּן מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם – שְׁכָל שְׁבִילֵי הַתּוֹרָה כֻּלָּם שְׁלוֹם. שְׁלוֹם לֹא לְמַעֲלָה, שְׁלוֹם לֹא לְמַטָּה. שְׁלוֹם לֹא בְּעוֹלָם הָהָא, שְׁלוֹם לֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.

183. פְּתוּז וְאָמַר, (מִשְׁלֵי ג') דְּרָכִיָּה דְרָכִי נָעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם. דְּרָכִיָּה דְרָכִי נָעַם, אֵלּוּ אִרְוּזִין דְאִרְוִייתָא, דְּמֵאֵן דְּאִיל בְּאִרְוִי דְאִרְוִייתָא, קוֹדֶשֶׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲשֶׁרִי עָלִיהָ נְעִימוּתָא דְשְׂכִינָתָא, דְּלֹא תַעֲדִי מִנִּיהָ לְעֵלְמִין. וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם, דְּכָל שְׁבִילִין דְאִרְוִייתָא, כּוֹלְהוֹן שְׁלָם. שְׁלָם לִיהָ לְעֵילָא, שְׁלָם לִיהָ לְתַתָּא. שְׁלָם לִיהָ בְּעֵלְמָא דִּין, שְׁלָם לִיהָ בְּעֵלְמָא דְאֵתִי.

184. אָמַר הֵהוּא יוֹדָאִי, אִיסוּרָא בְּקִיסְטָרָא, בְּהֵאִי קָרָא אֲשֵׁתִּכּוּז. אָמַר לִיהָ מַעֲיִין לָךְ. אָמַר לִיהָ, מֵאֵבָא שְׂמַעְנָא, וְאוֹלִיפְנָא הָכָא בְּהֵאִי קָרָא מְלָה טָבָא.

184. אָמַר אוֹתוֹ יְהוּדִי, מְטַבֵּעַ בָּכִים בְּפָסוּק זֶה נִמְצָא. אָמַר לוֹ, מִנֵּין לָךְ? אָמַר לוֹ, שְׂמַעְתִּי מֵאֵבִי, וְלִמְדִּיתִי כָּאֵן בְּפָסוּק הַזֶּה דְּבָר טוֹב.

185. פְּתוּז וְאָמַר, פָּסוּק זֶה הוּא בְּשֵׁתִי צוּרֹת וּבְשֵׁנִי צִדִּדִּים. קוֹרְאִים בּוֹ דְרָכִים, וְקוֹרְאִים בּוֹ נְתִיבוֹת. קוֹרְאִים בּוֹ נָעַם, וְקוֹרְאִים בּוֹ שְׁלוֹם. מַה זֶה דְרָכִים, וּמַה זֶה נְתִיבוֹת? מַה זֶה נָעַם, וּמַה זֶה שְׁלוֹם?

185. פְּתוּז וְאָמַר, הֵאִי קָרָא בְּתָרִין גְּוֹנִין אִיהִי, וּבְתָרִין סְטָרִין. קָרִי בֵּית דְרָכִים, וְקָרִי בֵּית נְתִיבוֹת. קָרִי בֵּית נָעַם, וְקָרִי בֵּית שְׁלוֹם. מֵאֵן דְרָכִים. וּמֵאֵן נְתִיבוֹת. מֵאֵן נָעַם. וּמֵאֵן שְׁלוֹם.

186. אָלָא, דְּרָכִיָּה דְרָכִי נָעַם, הִינֵנוּ דְכֹתִיב, (יִשְׁעִיָּה מ"ג) הַנּוֹתֵן בָּיִם דְרָךְ. דְּהֵא כָל אֶתֶר דְאִקְרִי בְּאִרְוִייתָא דְרָךְ, הוּא אִרְוִזָא פְּתִיזָא לְכָלָא. כְּהֵאִי אִרְוִזָא דְהוּא פְּתִיזָא לְכָל בֵּר נָשׁ. כֹּךְ דְרָכִיָּה, אֵלּוּ דְרָכִים דְאִינִין פְּתִיזִין מֵאֵבָהֵן, דְּכִרְאֵן בִּימָא (דָּף ל"א ע"ב) רַבָּא, וְעֵלְמִין בְּגִייתָא. וְאִינִין אִרְוִזִין מִתְּפִתּוּזִין לְכָל עֵיבָר, וְלְכָל סְטָרִי עֵלְמָא.

186. אֵלָּא דְרָכִיָּה דְרָכִי נָעַם, הִינֵנוּ דְכֹתִיב, (יִשְׁעִיָּה מ"ג) הַנּוֹתֵן בָּיִם דְרָךְ. דְּהֵא כָל אֶתֶר דְאִקְרִי בְּאִרְוִייתָא דְרָךְ, הוּא אִרְוִזָא פְּתִיזָא לְכָלָא. כְּהֵאִי אִרְוִזָא דְהוּא פְּתִיזָא לְכָל בֵּר נָשׁ. כֹּךְ דְרָכִיָּה, אֵלּוּ דְרָכִים שְׂפִתוּחִים מִהֶאֱבוֹת, שְׂפָרוּ בָּיִם הַגְּדוֹל וְנִכְנָסִים לְתוֹכוֹ. וְאוֹתָם דְרָכִים נִפְתָּחוֹת לְכָל עֵבֶר וְלְכָל צִדִּי הָעוֹלָם.

187. וְהֵאִי נָעַם, הוּא נְעִימוֹ דְנִפִּיק מִעֵלְמָא דְאֵתִי, (נ"א וּמַעֲלָמָא דְאֵתִי נִהְרִין כָּל בּוֹצִינִין) וְנִהְיִר לְכָל בּוֹצִינִין, וּמִתְּפָרְשִׁין (נ"א נִהְרִין) לְכָל עֵיבָר, וְהֵהוּא טִיבוֹ, וְנִהְיִר דְעֵלְמָא דְאֵתִי, דִּינִיקִין אֲבָהֵן, אִקְרִי נָעַם. דְּבָר אַחֲרָא, עֵלְמָא דְאֵתִי, אִקְרִי נָעַם. וְכֹךְ אֶתְעַר עֵלְמָא דְאֵתִי, כָּל טִיבוֹ, וְכָל זִידוֹ, וְכָל זִהוּרִין, וְכָל זִידוֹ דְעֵלְמָא אֶתְעַר. וּבְגִינִי כֹךְ, אִקְרִי נָעַם.

187. וְנָעַם זֶה הוּא נְעִימוֹת שְׂוִיצָאָת מִן הָעוֹלָם הַבָּא, (וּמַהְעוֹלָם הַבָּא מֵאִירוֹת כָּל הַמְּנוּרוֹת) וּמֵאִירָה אֵת כָּל הַמְּנוּרוֹת, וְנִפְרָדִים (הָאוֹרוֹת) לְכָל עֵבֶר. וְאוֹתוֹ טוֹב וְאוֹר שֶׁל הָעוֹלָם הַבָּא שְׂוִינְקִים הָאֲבוֹת נִקְרָא נָעַם. דְּבָר אַחֵר, הָעוֹלָם הַבָּא נִקְרָא נָעַם. וְכִשְׁמַתְעוֹרֵר הָעוֹלָם הַבָּא, אֵז כָּל הַטּוֹב וְכָל

השמחה וכל האורות וכל החרות של העולם מתעוררים, ולכן נקרא נעם.

188. ועל זה שנינו, רשעי הגיהנם, בשעה שנכנסת שבת, כלם נחים, ויש להם (חרות) שמחה ומנוחה בשבת. וכיון שיוצאת שבת, יש לנו לעורר שמחה עליונה עלינו כדי שננצל מאותו הענש של הרשעים שנדונים מאותה שעה והלאה, ויש לנו להתעורר ולומר, (תהלים צ) ויהי נעם ה' אלהינו עלינו. זהו נעם עליון, (חרות) שמחת הכל. ועל זה, דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום.

189. מה זה נתיבותיה? אלו אותם נתיבות ושבילים שיוצאים מלמעלה, וכלם לוקח אותם ברית היחידי שנקרא שלום, שלום הבית, ומכניס אותם לים הגדול. כשהוא בתקפו, ואז נותן בו שלום. זהו שכתוב וכל נתיבותיה שלום. באו רבי ייסא ורבי חזקיה ונשקו לו. אמרו, ומה כל הדברים העליונים הללו טמונים אצלך ולא ידענו! הלכו. כשהגיעו לבית שדה, ראו בהמות של השדה מתים. אמרו, ודאי דבר של בהמות יש במקום זה.

190. אמר אותו יהודי, זה שאמרתם שהקדוש ברוך הוא הרג במצרים כל אותם הצאן, כל אותם בהמות. שלשה סוגי מות היו בבהמות, אחד דבר, ואחד אותם שהרג הברד, ואחד אותם בכורי הבהמות.

191. ומה היה המות שלהם? אלא זה כתוב בתחלה, הנה יד ה' הויה במקנך אשר בשדה. למה בכלם לא כתוב יד ה'? אלא כאן (כתוב יד אלהים, אלא יד ה') (אל יד ה') זה יד עם חמש אצבעות, שהרי בתחלה כתוב אצבע אלהים היא, וכאן כל חמש האצבעות, וכל אצבע ואצבע הרגה מין אחד. וחמשה מינים היו, שכתוב בסוסי, בחמורים, בגמלים, בבקר, ובצאן. הרי חמשה מינים לחמש אצבעות, שנקראת יד. משום כך הנה יד ה'

188. ועל דא תנינן, וזיבין דגיהנם, בשעתא דעאל שבתא, כלהו זיזין, ואית להו (ס"א חירו) זיזין, וזיזין בשבתא. כיון דנפיק שבתא, אית לן לאתערא זיזין עלאה עלאה, דנשתויב מההוא עונשא דזיזין, דאתדנו מההיא שעתא ולהלאה. ואית לן לאתערא ולימא, (תהלים צ) ויהי נעם ה' אלהינו עלינו. דא הוא נעם עלאה, (חירו) זיזין דכלא. ועל דא, דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום.

189. מאן נתיבותיה. אלין אינון נתיבות ושבילין, דנפקי מלעילא, וכלהו נקיט לון ברית יוידאי, דאיהו אקרי שלום, שלכא דביתא, ועאל לון לימא רבא, כד איהו בתוקפיה. וכדין יהיב ליה שלם. הך הוא דכתיב וכל נתיבותיה שלום. (ע"כ) אתו רבי ייסא ור' חזקיה, ונשקו ליה, אמרו ומה כל הני מלין עלאין טמירין גבה, ולא ידענא. אלו. כד מטי זוד בי זקל, זמו בעירי דבי זקל מתין, אמרו ודאי דבר דבעירי אית באתר דא.

190. אמר ההוא יודאי, הא דאמרינו דקודשא בריך הוא קטל במצרים, כל אינון עאני, כל אינון בעירי. תלת מותני הוו בבועירי. זוד, דבר. וזוד, אינון דקטיל ברד. וזוד, אינון בוכרי דבעירי.

191. ומה הנה מותנא דילהון. אלא, הא, כתיב בקדמיתא, (שמות ט') הנה יד ה' הויה במקנך אשר בשדה. אמאי כלהו לא כתיב יד ה'. אלא, הכא (נ"א לא כתיב יד אלהים אלא יד ה') (ס"א אל יד ה') איהו ידא בזמשה אצבעאן. דהא בקדמיתא כתיב, אצבע אלהים היא. והכא כלהו זמשה אצבעאן, וכל אצבעא ואצבעא, קטל זינא וזדא. וזמשה זינא הו, דכתיב, בסוסי, בחמורים, בגמלים, בבקר, ובצאן. הא

הוֹיָה וְגו' דְּבַר כְּבֹד מְאֹד. שְׁהִיוּ מִתִּים מַעֲצָמִים וְנִמְצְאוּ מִתִּים.

192. מֵאַחֵר שֶׁלֹּא חֲזְרוּ הַמִּצְרִים, אוֹתָן אוֹתִית מִמֶּשׁ חֲזְרוּ וְהִרְגוּ כָּל אוֹתָם שֶׁנִּשְׁאַרוּ, וְדָבַר הַפֶּךְ לְבָרֵךְ. מִה בֵּין זֶה לָזֶה? אֵלֶּא זֶה בְּנוֹחוֹת, וְזֶה בְּתִקְףָה הִרְגָּז, וְשָׁנִי אֵלֶּה הָיוּ בְּמָקוֹם אֶחָד בְּחֻמֶּשׁ אֲצִבְעוֹת.

193. בֹּא וְרֵא, דְּבַר אוֹתִית שְׁהִיוּ בְּנוֹחוֹת, מוֹת בְּמִנוּחָה, שְׁהִיוּ מִתִּים מַעֲצָמִים. בָּרֵךְ שֶׁהִתְפַּכּוּ הָאוֹתִית לְתִקְףָה הִרְגָּז וְהִרְגָּז הַכֹּל. יֵשְׁבוּ בְּאוֹתוֹ שָׁדָה, רְאוּ צֶאֱן שְׂבָאִים לְמָקוֹם אֶחָד וּמִתִּים שָׁם. קָם אוֹתוֹ יְהוּדִי לְאוֹתוֹ מָקוֹם, וְרֵא שְׁנֵי נֹאדוֹת מְלֵאִים אָרֶס.

194. פֶּתַח וְאָמַר, כְּתוּב וְאֶעֱשֶׂה לְגוֹי גָּדוֹל וְאַבְרָכָה וְאֶגְדֹּלָה שְׁמֶךָ וְהָיָה בְּרָכָה. דְּבַר זֶה שֶׁל רַבִּי אֶלְעָזָר שְׁאֵמֶר (בְּרַאשִׁית יב) וְאֶעֱשֶׂה לְגוֹי גָּדוֹל – כְּנֶגֶד לֶךְ לֶךְ. וְאַבְרָכָה – כְּנֶגֶד מֵאַרְצָה. וְאֶגְדֹּלָה שְׁמֶךָ – כְּנֶגֶד וּמִמּוֹלֶדֶתָהּ. וְהָיָה בְּרָכָה – כְּנֶגֶד וּמִבֵּית אָבִיךָ, וְזֶה כְּנֶגֶד זֶה.

195. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, סוּד הַחֲכֵמָה יֵשׁ בָּאֵן. וְאֶעֱשֶׂה לְגוֹי גָּדוֹל – כְּנֶגֶד צֶד יְמִין. וְאַבְרָכָה – כְּנֶגֶד צֶד שְׂמָאל. וְאֶגְדֹּלָה שְׁמֶךָ – כְּנֶגֶד צֶד הָאֲמִצָּע. וְהָיָה בְּרָכָה – כְּנֶגֶד צֶד אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְהַכֹּל סוּד הַמְרַכְבֶּה הַקְּדוּשָׁה.

196. בֹּא רֵא, בְּהִתְעוֹרְרוֹת שְׁלֵמָה מִתְעוֹרֵר לְמַעַלָּה, וְעַד שֶׁלֹּא מִתְעוֹרֵר לְמַטָּה לֹא מִתְעוֹרֵר לְמַעַלָּה לְשִׁרּוֹת עָלָיו. מִה כְּתוּב בְּאַבְרָהָם? וַיֵּצֵאוּ אֹתָם מֵאוֹר כְּשִׁדִּים. וַיֵּצֵאוּ אֹתָם – וַיֵּצֵאוּ אוֹתוֹ הָיָה צָרִיד (לְכַתּוּב)! שְׁחָרִי כְּתוּב וַיִּקַּח תִּרְחַת אֶת אֲבָרָם בְּנוֹ [וְאֵת לוֹט בֶּן הָרֶן] וְגו'. מִה וַיֵּצֵאוּ אֹתָם? אֵלֶּא, תִּרְחַת וְלוֹט

וְזִמְשָׁה וַיֵּצֵאוּ, לְזִמְשָׁה אֲצִבְעָאן, דְּאֶקְרוֹן יָד. בְּגִינִי כָּה, הָיָה יָד י"י הוֹיָה וְגו' דְּבַר כְּבֹד מְאֹד. דִּהְיוּ מוֹתִים מִזְרַמִּיָּהוּ, וְאֶשְׁתַּכּוּזוּ מִתִּים.

192. בְּתֵר דְּכָל אֲהֲדָרוּ מִצְרָאִי, אֵינֹן אֶתְיוֹן מִמִּשֵּׁי, אֲהֲדָרוּ וְקִטְלוּ כָּל אֵינֹן דְּאֶשְׁתַּאֲרוּ. וְדָבַר, אֲהֲדָר בָּרֵךְ. מִה בֵּין הָאִי לְהָאִי. אֵלֶּא דָּא בְּנִיזוּתָא, וְדָא בְּתִקְפּוֹ דְּרוּגָא. וְתִרְיָן אֵלִין, הָיוּ בְּאַתֵּר זוּד, בְּזִמְשָׁה אֲצִבְעָאן.

193. תָּא וְזוּי, דְּבַר אֶתְיוֹן דִּהְיוּ בְּנִיזוּתָא, מוֹתָנָא בְּנִיזוּתָא, דִּהְיוּ מוֹתִין מִזְרַמִּיָּהוּ. בָּרֵךְ, דְּאֶתְהֲדָרוּ אֶתְיוֹן בְּתִקְפּוֹ דְּרוּגָא, וְקִטְל כָּלֵא. יִתְבוּ בְּהֵהוּא זִקְלָה, וְזִמּוּ עָאנִי דְּאֶתְיוֹן לְאַתֵּר זוּד, וּמִתִּין תַּמָּן, קָם הֵהוּא יוֹדָאִי לְגַבִּי הֵהוּא אֶתֵּר, וְזִמָּא תִרְיָן קִטְפִירִי, דְּמִלְיִין אֶקוּסְטָרָא.

194. פֶּתַח וְאָמַר, כְּתִיב (בְּרַאשִׁית י"ב) וְאֶעֱשֶׂה לְגוֹי גָּדוֹל וְאַבְרָכָה וְאֶגְדֹּלָה שְׁמֶךָ וְהָיָה בְּרָכָה, הָאִי מוֹלָה דְּרַבִּי אֶלְעָזָר, דְּאָמַר, וְאֶעֱשֶׂה לְגוֹי גָּדוֹל, לְקַבֵּל כֶּךָ כָּה. וְאַבְרָכָה, לְקַבֵּל מֵאַרְצָה. וְאֶגְדֹּלָה שְׁמֶךָ, לְקַבֵּל וּמִמּוֹלֶדֶתָהּ. וְהָיָה בְּרָכָה, לְקַבֵּל וּמִבֵּית אָבִיךָ. וְדָא לְקַבֵּל דָּא.

195. ר' שְׁמַעוֹן אָמַר, רְזָא דְּזִזְכֻּמְתָּא הָכָא. וְאֶעֱשֶׂה לְגוֹי גָּדוֹל, לְקַבֵּל סֵטֶר יְמִינָא. וְאַבְרָכָה, לְקַבֵּל סֵטֶר שְׂמָאלָא. וְאֶגְדֹּלָה שְׁמֶךָ, לְקַבֵּל סֵטֶר אֲמִצְעִיתָא. וְהָיָה בְּרָכָה, לְקַבֵּל סֵטֶר אֶרְעָא דְּיִשְׂרָאֵל. וְכָלֵא רְזָא דְּרִתִּיכָא קְדִישָׁא.

196. תָּא וְזוּי, בְּאַתְעוֹרוֹתָא דְּלִתְתָּא, אֶתְעַר לְעִילָא. וְעַד לֹא יִתְעַר לְתִתָּא, לֹא יִתְעַר לְעִילָא, לֹא שְׁרָאָה עָלֶיהָ. מִה כְּתִיב בְּאַבְרָהָם, (בְּרַאשִׁית י"א) וַיֵּצֵאוּ אֹתָם מֵאוֹר כְּשִׁדִּים. וַיֵּצֵאוּ אֹתָם, וַיֵּצֵאוּ אוֹתוֹ מִכְּעִי לִיהָ. דִּהָא כְּתִיב וַיִּקַּח תִּרְחַת אֶת אֲבָרָם בְּנוֹ (וְאֵת לוֹט בֶּן הָרֶן) וְגו'. מִה וַיֵּצֵאוּ אֹתָם. אֵלֶּא, תִּרְחַת וְלוֹט נִפְקוּ עִם אֲבָרָהָם וְשְׁרָה,

יצאו עם אברהם ושרה, שבין שנצול אברהם מן האש, חזר תרח לעשות את רצונו, ולכן יצאו אתם. בין שהם התעוררו תחלה, אמר לו הקדוש ברוך הוא לך לך.

197. רבי שמעון אמר, לך לך – לתקונה, לעצמה. מארץ – מאותו הצד של הישוב שאתה שוקל, שנולדת בו. וממולדתך – מאותו תולדה שלך. ומבית אביך – שהרי השגיח בשרש שלהם. אל הארץ אשר ארצך – שם אגלה לך מה שאתה מבקש. אותו בן שממנה עליה, שהוא עמק וסתום, מיד – וילך אברהם כאשר דבר אליו ה'. ואנו רצינו ללכת מבוא לדעת סוד החכמה.

198. רבי יוסי ורבי חייא היו הולכים בדרך. אמר רבי יוסי לרבי חייא, למה אתה שותק, הרי הדרך לא מתקנת אלא רק בדברי תורה? נאנח רבי חייא ובכה. (אמר לו, מהי? אמר לו, אוי וכו') פתח ואמר (בראשית יא) ותהי שרי עקרה אין לה ולך. אוי על זה אוי על אותו זמן שהולידה הגר את ישמעאל.

199. אמר לו רבי יוסי, למה? והרי הולידה אחר כך, והיה לה בן גזע קדוש? אמר לו, אתה רואה ואני רואה. וכך שמעתי מפי רבי שמעון דבר, ובכיתי. [ו"א אמר לו מה היא אמר לו ווי וכו'] אוי על אותו הזמן שבגלל ששרה התעכבה, פתח (בראשית טז) ותאמר שרי אל אברהם וגו' בא נא אל שפחתי וגו'. ועל זה עמדה השעה להגר לרשת את שרה גברתה, והיה לה בן מאברהם.

200. ואברהם אמר, לו ישמעאל יחיה לפניך. ואף על גב שהקדוש ברוך הוא היה מבשר לו על יצחק, נדבק אברהם

דכיון דאשתויב אברהם מן גורא, אתהדר תרוז למעבד רעותיה. ובגין (דף ל"ב ע"א) כך, ויצאו אתם. בין דאינון אתערו בקדמיתא, אמר ליה קודשא בריך הוא לך לך.

197. רבי שמעון אמר, לך לך. לתקונה לגרמה. מארצה, מזההוא סטרא דישובא דאת תקיל, דאתלידת ביה. וממולדתך, מזההוא תולדה דילך. ומבית אביך, דאת אשיגוז בשרשא דלהון. אל הארץ אשר ארצך, תמן אתגלי לך, מה דאת בעי, ההוא זילא דממנא עלה, דאיהו עמיק וסתים. מיד, וילך אברהם כאשר דבר אליו ה'. ואנו קא בעינן למתהר מהבא למידע רזא דזכמתא (חור).

198. רבי יוסי ורבי חייא היו אזלי באורזא. אמר רבי יוסי לרבי חייא, אבאי את שתיק, הא אורזא לא אתתקן, אלא במלי דאורייתא. אתנגיד רבי חייא, ובכה. פתח ואמר, (בראשית י"א) ותהי שרי עקרה אין לה ולך ווי על דא, ווי על ההוא זמנא דאולידת הגר לישמעאל. (פתח רבי אבא ואמר (צפניה ג') כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יי לעבדו שכם אחד. וכתוב (זכריה י"ד) והיה יי למלך וגו' ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד).

199. אמר ליה רבי יוסי, אבאי. והא אולידת לבתר, והיה לה ברא גזעא קדישא. אמר ליה, את זמני, ואנא זמנינא, והכי שמענא מפובוי דרבי שמעון מלה, ובכינא (ו"א אמר ליה מאי היא אמר ליה ווי וכו') ווי על ההוא זמנא, דבגין דשרה אתעכבת, פתיב, (בראשית ט"ז) ותאמר שרי אל אברהם וגו' בא נא אל שפחתי וגו'. ועל דא, קיימא שעתא להגר, למירת לשרה גברתה, והיה לה ברא מאברהם.

200. ואברהם אמר, (בראשית י"ז) לו ישמעאל יזויה לפניך, ואף על גב דקודשא בריך הוא היה מבשר ליה

בִּישְׁמַעֲאֵל, עַד שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הָשִׁיב לוֹ, וְלִישְׁמַעֲאֵל שְׁמַעְתִּיךָ וְגו'. אַחֵר כִּף נְמוֹל וְנִכְנַס לְבֵרִית הַקְדוּשׁ, עַד שֶׁשָּׂרָם יָצָא יַעֲחֹק לְעוֹלָם.

201. וְבֹא רֵא, אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנִים עָמַד אוֹתוֹ מִמֶּנָּה שֶׁל בְּנֵי יִשְׁמַעֲאֵל וּבְקִשׁ לִפְנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. אָמַר לוֹ, מִי שֶׁנְּמוֹל יֵשׁ לוֹ חֵלֶק בְּשִׁמְךָ? אָמַר לוֹ, כֵּן. אָמַר לוֹ, וְהָרִי יִשְׁמַעֲאֵל נְמוֹל, [וְלֹא עוֹד, אֲלֵא שֶׁנְּמוֹל בֶּן שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה] אִזּוֹ לָמָּה אֵין לוֹ חֵלֶק בְּךָ כְּמוֹ יַעֲחֹק? אָמַר לוֹ, זֶה נְמוֹל פְּרָאוֹי וּבְתִקּוֹנוֹ, וְזֶה לֹא כִּף. וְלֹא עוֹד, אֲלֵא שְׂאֵלָה נִדְבָקִים בִּי פְּרָאוֹי לְשִׁמוּנָה יָמִים, וְשְׂאֵלָה רְחוּקִים מִמֶּנִּי עַד כְּמָה יָמִים. אָמַר לוֹ, וְעַם כָּל זֶה, בֵּין שֶׁנְּמוֹל, לֹא יִהְיֶה לוֹ שָׂכָר טוֹב בְּשִׁבִּיל זֶה?

202. אוֹי עַל אוֹתוֹ זְמַן שֶׁנְּמוֹל יִשְׁמַעֲאֵל בְּעוֹלָם וְנְמוֹל, מֶה עָשָׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא? הִרְחִיק אֶת בְּנֵי יִשְׁמַעֲאֵל מִן הַדְּבָקוֹת הָעֲלִיוֹנָה, וְנָתַן לָהֶם חֵלֶק לְמִטָּה בְּאַרְץ הַקְדוּשָׁה בְּשִׁבִּיל אוֹתָהּ הַמִּלָּה שֶׁבָּהֶם.

203. וְעֵתִידִים בְּנֵי יִשְׁמַעֲאֵל לְשֹׁלֵט בְּאַרְץ הַקְדוּשָׁה בְּשִׁהִיא רִיקָה מִהַכֹּל זְמַן רַב, כְּמוֹ שֶׁהַמִּלָּה שֶׁלָּהֶם רִיקָה בְּלִי שְׁלֻמוֹת, וְהֵם יַעֲבֹדוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְשׁוֹב לְמִקְוָמָם, עַד שִׁישְׁתַּלֵּם אוֹתָהּ זְכוּת שֶׁל בְּנֵי יִשְׁמַעֲאֵל.

204. וְעֵתִידִים בְּנֵי יִשְׁמַעֲאֵל לְעוֹרֵר קְרֻבוֹת חֲזָקִים בְּעוֹלָם וּלְהַתְּכַנְּסוֹת בְּנֵי אָדָם עֲלֵיהֶם, וְיַעֲזֹרְרוּ בָּהֶם קֶרֶב, אֶחָד עַל הָיִם, וְאֶחָד עַל הַיַּבֶּשֶׁת, וְאֶחָד סְמוּךְ לִירוּשָׁלַיִם, וְיִשְׁלֹטוּ אֵלֶּה בְּאֵלָה, וְאַרְץ הַקְדוּשָׁה לֹא תִמָּסַר לְבְנֵי אָדָם.

205. בְּאוֹתוֹ זְמַן יִתְעוֹרֵר עִם אֶחָד מִסּוּף הָעוֹלָם עַל רוּמֵי הַרְשָׁעָה, וְיַעֲרֹךְ בָּהּ קֶרֶב שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים, וְיִתְכַנְּסוּ שָׁם עַמִּים, וְיִפְּלוּ

עַל יַעֲחֹק, אֶתְדַבֵּק אֲבֵרָהֶם בִּישְׁמַעֲאֵל, עַד דְּהוֹדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶתִּיב לִיה, (בְּרֵאשִׁית י"ז) וְלִישְׁמַעֲאֵל שְׁמַעְתִּיךָ וְגו'. לְבִתֵּר אֶתְגְּזֹר, וְעַל בְּקִיּוּמָא קְדִישָׁא, עַד לֹא יִפּוּק יַעֲחֹק לְעֵלְמָא.

201. וְתָא זִוְי, אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנִין, קִיּוּמָא הָהוּא מִמֶּנָּה דְּבְנֵי יִשְׁמַעֲאֵל, וּבְעָא קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אָמַר לִיה, מֵאֵן דְּאֶתְגְּזֹר אִית לִיה זְוּלְקָא בְּשִׁמְךָ. אָמַר לִיה אֵין. אָמַר לִיה וְהָא יִשְׁמַעֲאֵל דְּאֶתְגְּזֹר, (וְלֹא עוֹד אֲלֵא דְּאֶתְגְּזֹר בְּר תְּלִיסַר שָׁנִין) אָמַר לִיה זְוּלְקָא בְּךָ כְּמוֹ יַעֲחֹק. אָמַר לִיה, דָּא אֶתְגְּזֹר כְּדָקָא יֵאוֹת וּבְתִיקוּנוֹי, וְדָא לֹא הָכִי. וְלֹא עוֹד, אֲלֵא דְּאֶלֶין מִתְּדַבְּקִין בִּי כְּדָקָא יֵאוֹת, לְתַמְנֵי יוֹמִין וְאֶלֶין רְזוּקִין מִנֵּי עַד כְּמוֹת יָמִים. אָמַר לִיה, וְעַם כָּל דָּא, בֵּין דְּאֶתְגְּזֹר לֹא יִהְיֶה אֵלֶּה אֶגְר טַב בְּגִיעִיה.

202. וְוִי עַל הָהוּא זְמַנָּא, דְּאֶתְיָלִיד יִשְׁמַעֲאֵל בְּעֵלְמָא, וְאֶתְגְּזֹר. מֶה עָבַד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲרוּזִיק לָהּ לְבְנֵי יִשְׁמַעֲאֵל, מִדְּבָקוֹתָא דְּלַעֲיָלָא, וְיִהְיֶה לָהּ זְוּלְקָא לְתַתָּא בְּאַרְעָא קְדִישָׁא, בְּגִין הָהוּא גְזִירוֹ דְּבִהוּן.

203. וְזְמִינִין בְּנֵי יִשְׁמַעֲאֵל, לְמִשְׁכֵּט בְּאַרְעָא קְדִישָׁא, כְּדֵי אִיהִי רִיקָנָא מִכְּלָא, זְמַנָּא סָגִי, כְּמוֹת הַגְזִירוֹ דְּלָהוֹן בְּרִיקָנָא בְּכָל שְׁלִימוֹ. וְאֵינִין יַעֲכָבוֹן לָהוֹן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְאֶתְבָּא לְדוּכְתִּיָּהוּ, עַד דְּאֶשְׁתַּלֵּם הָהוּא זְכוּתָא דְּבְנֵי יִשְׁמַעֲאֵל.

204. וְזְמִינִין בְּנֵי יִשְׁמַעֲאֵל, לְאֶתְעָרָא קְרֻבִין תְּקִיפִין בְּעֵלְמָא, וְלְאֶתְכַנְּסָא בְּנֵי אָדָם עֲלֵיהֶם, וְיִתְעָרוֹן קְרֻבָא בָּהוּ, זֹד עַל יָמָא, וְזֹד עַל יַבֶּשֶׁתָא וְזֹד סְמוּךְ לִירוּשָׁלַיִם, וְיִשְׁלֹטוּן אֶלֶין בְּאֶלֶין, וְאַרְעָא קְדִישָׁא לֹא יִתְמָסַר לְבְנֵי אָדָם.

205. בְּהָהוּא זְמַנָּא, יִתְעָר עָלְמָא זֹד מִסִּיפֵי עֵלְמָא, עַל רוּמֵי זְוִיבָא, וְיִגְזֹז בָּהּ קְרֻבָא תְּלַת יְרוּזִין, וְיִתְכַנְּשׁוּן תַּמָּן עַמִּימָא, וְיִפְּלוּן בִּידֵיהֶם, עַד דְּיִתְכַנְּשׁוּן כָּל בְּנֵי אָדָם

בידיהם, עד שיתכנסו כל בני אדם עליה מסופי כל העולם, ואז יתעורר עליהם הקדוש ברוך הוא. זהו שכתוב (ישעיה לד) כי זבח לה' בבצרה וגו'. אחר זה מה כתוב? לאחז בכנפות הארץ וגו'. ויכלה את בני ישמעאל ממנה, וישבר כל החילות-כחות שלמעלה, ולא ישאר כח למעלה על העם של העולם, אלא כח ישראל לבדו, זהו שכתוב (תהלים קכא) ה' צלף על יד מינף.

206. משום שהשם הקדוש בימין, ותורה בימין, ועל זה בימין תלוי הכל, ושנינו שצריך לזקף את הימין על השמאל, כמו שפרשנו, שכתוב מימינו אש דת למו. ובזמן שיבא, (תהלים ס) הושיעה מינף וענני. ובאותו זמן כתוב, כי אז אהפך אל עמים שפה ברוך לקרא כלם בשם ה' לעבדו שכם אחד. וכתוב ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד. ברוך ה' לעולם אמן ואמן:

עלה, מכל סייפי עולם. וכדין יתער קודש ברוך הוא עליהו, הרי הוא דכתיב, (ישעיה ל"ד) כי זבח לוי בבצרה וגו'. ולבתר דא מה כתיב, לאוזוז בכנפות הארץ וגו' וישיצי לבני ישמעאל מינה, ויתבר כל זולין דלעילא ולא ישתאר זולא לעילא על עמא דעלמא, אלא זולא הישראלי בלזוזדוי. הרי הוא דכתיב, (תהלים קכ"א) יי' צלף על יד מינף.

206. בגין דשם קדישא בימינא, ואורייתא בימינא, ועל דא בימינא תליא כלא ותנין, דבעי לזקפא מינא על שמאלא, כמה דאוקמוה. דכתיב, (דברים ל"ג) מימינו אש דת למו. ובזמנא דאתי, (תהלים ס') הושיעה מינף וענני. ובההוא זמנא כתיב, (צפניה ג') כי אז אהפוך אל עמים שפה ברוך לקרא כלם בשם יי' לעבדו שכם אחד. וכתוב, (זכריה י"ד) ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד. ברוך יי' לעולם אמן ואמן:

ברוך יי' לעולם אמן ואמן, במלך יי' לעולם אמן ואמן.

